רוח צוות

ביטאון ארגון גמלאי צה"ל

גיליון מס' 113 | סתיו תשע"ו | ספטמבר 2015

לעמוד הבא

שנה טובה

בחירות ב"צוות" 2016
הכרזה ראשונה ולוחות זמנים

דו"ח לוקר: פגיעה במשרתי הקבע היא פגיעה בחוסנו של צה"ל

יו"ר "צוות" ברוך לוי: ממצאי הדו"ח אינם מחזקים את צה"ל ■ אנשי שירות הקבע הם עמוד השדרה של הצבא ■ אין הבדל בין לוחמים לתומכי לחימה ■ ארגון "צוות" מגבה את אחיו המשרתים - עניינית ומוסרית ■ שירות = שליחות

"עושים בחירות": איריס ובני הררי בחרו ליישב את הנגב בחוות בודדים ● אור-לי ניב, סגנית ראש עיריית גבעתיים, שלמה עם בחירותיה ● מוטי קיאני בחר להפוך את הפעילות ההתנדבותית לדרך חיים ● סיפורם של חמישה מורים שבחרו להמשיך בשירות למען החינוך במסגרת "הטובים בחינוך"

"תקרת זכוכית": ראיון עם ד"ר זהבית זיו-נר, סמנכ"לית ביה"ח וולפסון, על נשים בצמרת עולם הרפואה בישראל

גיליון 113

רוח צוות ■ ספטמבר 2015

(לחץ על החץ המתאים)

03 | במחשבה תחילה | דבר יו"ר "צוות" לחברים

04 | חדשות "צוות" | עדכונים משולחן מנכ"ל הארגון

06 | נשים בצמרת | ד"ר זהבית זיו-נר, סמנכ"לית ביה"ח וולפסון, על "תקרת זכוכית" בעולם הרפואה

09 | בדרכי "נועם" | המסע הציוני-חלוצי של איריס ובני הררי אל חוות הבודדים שהקימו במדבר

12 | עומדת על שלה | אור-לי ניב, סגנית ראש עיריית גבעתיים, על העיר כקהילה תומכת לתושביה

16 | "חבר" ידע | נכנסים לעולם המוסיקה של בית הספר "רימון" בתוכנית מיוחדת לעמיתים

19 | הטובים בחינוך | חמישה סיפורים אישיים על בחירה לעסוק בחינוך ובהוראה כהמשך לשירות הצבאי

25 | למען הכלל | מוטי קיאני הפך את הפעילות ההתנדבותית שלו בקהילה לדרך חיים

27 | רפואה שלמה | סיפורה המופלא של אווה אבידר, שמחלת הסרטן הצילה את החייה

39 | "צוות" בשטח | פעילויות במחוזות ובסניפים

מדורים קבועים:

29 | רפואה שלמה | הביטוח הרפואי והסיעודי

30 | זרקור | סניף רעננה

31 | תעסוקה | הכשרות, השמות, סדנאות, קורסים

34 | צוות נוסטלגי | חידה, אנקדוטות, רגעים

35 | צוות מטייל | טיול לגליל המערבי

36 | צוות יוצר | איריס מגיני קורן, אמנית קרמיקה

37 | מתחברים למסורת | יהדות, הלכה, שורשים

38 | יובל להקמת הפנימיה הצבאית | לזכרה של רות מושכל ז"ל | פרויקט "ידידות צהלה"

54 | צוות קורא | מה חדש על מדף הספרים

55 | הצדעה אחרונה | חברי "צוות" שהלכו לעולמם

צוות בשטח: מחוזות וסניפים:

39 | דן | חולון, פתח תקוה, בת ים, תל אביב, גבעתיים, ראש העין, בני ברק, בקעת אונו

43 | ירושלים | פעילות מחוזית, סניף מעלה אדומים

44 | יהודה | ראשון לציון, רחובות, אשדוד, יבנה, אשקלון, מכבים-רעות-מודיעין, נס ציונה, לוד, רמלה ובאר יעקב

47 | דרום | פעילות מחוזית, באר שבע, קרית גת, נתיבות-שדרות, ערד, מצפה רמון, אופקים

49 | צפון | פעילות מחוזית, חדרה והשומרון, הגליל התחתון, מרכז הגליל, הגליל המערבי, חיפה, העמקים, כרמיאל

52 | שרון | כפר סבא, רעננה, נתניה, רמת השרון, הוד השרון

העורכת הראשית

עמיתיי היקרים,

הבחירות ב"צוות" יתקיימו רק בפברואר 2016, אך נושא הבחירות שאנשים עושים בחייהם מלווה אותנו בגיליון זה. הכתבה הראשונה בביטאון מציגה את סיפורה של ד"ר זהבית זיו-נר, סמנכ"לית ביה"ח וולפסון, ובמרכזו שאיפה עזה לטפס במעלה הפירמידה הניהולית של עולם הרפואה, גם כנגד כל הסיכויים - בצבא, במגזר הציבורי ובמגזר הפרטי. חלפו שנים מאז השתחררה מצה"ל ועדיין, לדבריה, העובדה שלא נבחרה עד כה מר"פית בצה"ל (מפקדת רפואה פקודית), שלא לדבר על קרפ"רית, מנציחה תקרת זכוכית העומדת בדרכן של נשים בעמדות בכירות בצבא. "כנראה נולדתי מוקדם מדי, ואת המהפכות יתחילו בלעדיי", אומרת מי שבחרה לא להתייאש, אך גם להכיר בחסמים ובמגבלות.

בחירות לא שגרתיות עשתה גם אור-לי ניב, סגנית ראש עיריית גבעתיים: במימד המקצועי - כשהחליטה לעזוב את הצבא רגע לפני קבלת דרגת אל"ם ולבחור בפוליטיקה העירונית ככר לעשייה קהילתית-חברתית; במימד האישי - כשהקימה תא משפחתי מיוחד אותו היא מטפחת באהבה. בגילוי לב, היא מספרת על מהלך חייה שהוביל אותה לבחירות הללו.

הבחירה של איריס ובני הררי להקים חוות בודדים בנגב, בקרבת מצפה רמון, אף היא לא שגרתית עבור זוג עם ארבעה ילדים שכבר בנה את ביתו, למענו עבד כל חייו, ביישוב אבן יהודה שבשרון. בשיחה מרוממת נפש, אל מול ים החול שמסביב, הבחירה המיוחדת הזו נדמית כל כך נכונה.

בחירות לא שגרתיות עושים גם לא מעט מחברינו, המעדיפים להגיד לא לתגמול הכספי - וכן לתגמול הערכי ולרחשי הלב. כוונתי למשתתפי תוכנית "צוות - הטובים בחינוך" הפונים ל"המשך שירות" במערכת החינוך. חמישה סיפורים אישיים של כאלה שבחרו בערכים, בייעוד, בשליחות החברתית, יכולים להסביר את ההחלטה הלא פשוטה - להצטרף למערכת החינוך ולעשות במלאכה המורכבת של לימוד, חינוך והנחלת דרך ארץ לילדינו.

בחירה בדרך חיים של התנדבות ונתינה, היא הבחירה שעשה מוטי קיאני, איש רב מעש ורצון טוב, שגם טרגדיה משפחתית שוברת לב לא עצרה אותו מלהמשיך לתת.

סיפורה של אווה אבידר, פסלת ויוצרת, יכול לקבל את הכותרת הפשוטה - הבחירה בחיים. לבו של הסיפור - מסע מטלטל על הקו הדק שבין חיים לחידלון, בדמות גילוי מחלת הסרטן, שהפכה עבורה מתנת חיים. בנוסף, הגילוי שהיא מבוטחת בביטוח הרפואי של "צוות", פתח עבורה דלת לקבלת תרופה יקרה ומצילת חיים, שהעלתה אותה שוב אל מסלול היצירה.

שנה טובה, שנה של בחירות מוצלחות והגשמת רצונות,

גיטה גופר (אל"ם), עורכת ראשית

לעמוד הבא

משרתי הקבע והגמלאים חד הם

ד"ר ברוך לוי

חברותיי וחבריי ב"צוות"
שלום וברכה,

זה לא מכבר עדכנתי את החברים באופן שוטף באשר לגילוי מעילה של חשב הארגון, חבר "צוות". בעיניי מעשה זה הוא לא פחות מבגידה בחברים והפרת אמון. נקטנו באופן מיידי במהלכים הנדרשים ובהם פיטורי החשב לאלתר, הגשת תלונה במשטרה, עדכון כל גורמי החוק הרלוונטיים, טיפול בערכאות משפטיות - והצלחנו עד כה להשיב חלק מכספי המעילה. לאחר החזרת חלק מהכספים, מוערך היקף הגניבה בכחצי מיליון שקל - סכום נכבד לכל הדעות, אך אין בו כדי לאיים על יציבות הארגון.

נגד החשב הוגש כתב תביעה וכן הוצא צו לעיקול נכסיו. הקמנו גם ועדה פנימית בראשות חברנו האלוף בן ציון פרחי, שמטרתה לרדת לעומק האירוע ולהגיש דו"ח מפורט והמלצות להתנהלות עתידית. צר לי כי בתוכנו צמח עשב שוטה, שהכתים ארגון יקר וערכי כמו שלנו.

■■■

אחד הביטויים החשובים להתנהלות ראויה ומוסדרת הן הבחירות ב"צוות" - הליך דמוקרטי, שוויוני, פתוח בפני כל, מפוקח בקפידה ומנוהל לעילא ולעילא. קול קורא בנושא בחירות 2016 בארגון אמור היה לצאת לאחר חגי תשרי. אלא שהדינמיקה שהתפתחה, מוקדם מן הנחוץ לטעמי, בעקבות המקרה המצער של המעילה, יצרה לצערי מציאות, בה ישנם חברים המנסים להשתמש במקרה כקרדום לחפור בו, דהיינו, לכרוך בנשימה אחת את הנהלת "צוות" ומוסדותיו עם פעולתו של החשב - שכיר בארגון שסרח.

בדרך זו, הם מבקשים לעשות שימוש במקרה כפלטפורמה להטלת דופי באנשים מסורים וישרי דרך, כדי לקדם את רצונם האישי להיבחר למוסדות הארגון בבחירות. הצעתי לאלה: אין בכך צורך, שכן כל חבר הרואה עצמו מועמד לכל תפקיד בארגון - כולל יו"ר, יו"ר מחוז, ויו"ר סניף - מוזמן להגיש את מועמדותו על-פי הנוהל ובדרך דמוקרטית, זו השוררת ב"צוות" מאז הקמתו. אישית, כפי שאני מדגיש מדי פעם, אני בעד התנדבות החברים בכלל, ובוודאי מעריך מאוד את המתנדבים לכל תפקיד במסגרת ארגון "צוות". לכן אני קורא לחברות ולחברים: הגישו את מועמדותכם בבחירות הקרובות. כל מועמד ידגיש את מעלותיו, את ניסיונו, את חזונו - וחברי הארגון יצביעו על-פי בחירתם החופשית.

מידע מפורט בנושא הבחירות יישלח לבתי החברים לאחר החגים, ואני מאמין כי לא יהיה באירוע החריג כדי לשבש את אורחות חיינו הדמוקרטיים בארגון.

■■■

מעניין ערכי אחד למשנהו: ועדת לוקר פרסמה לאחרונה את מסקנותיה ולא במפתיע נושא שכר משרתי הקבע וגמלאות גמלאי צה"ל "מכסכים" בהן.

אין זה חדש - בשנים האחרונות עולות חדשות לבקרים בכלי התקשורת כותרות בדבר "אשמתם" של אנשי הקבע והגמלאים בכל חוליי הכלכלה והחברה במדינה בכלל, ותקציב הביטחון בפרט. עצם הפניית אצבע מאשימה לעבר ציבור שלם, שהיווה ומהווה ממש בעת הזו את המגן האנושי לעצמאותה ולביטחונה של מדינת ישראל - אינה נתפסת בעיניי. איזו עזות מצח נדרשת כדי לבוא בטענות למי שזכויותיו מוגדרות ונקנו בדין, במסגרת חוק שירות הקבע בצה"ל (גמלאות).

משרתי הקבע והגמלאים חד הם - ולו כי כל משרת קבע יהפוך, במוקדם או במאוחר, לגמלאי צה"ל. נכונותם של אנשים טובים לשרת בשירות קבע ממושך, שהוא חיוני מאין כמותו, תיפגע אם חלילה יינתק הקשר הזה.

האם נוכל להסתפק אז בצבא פחות טוב, פחות איכותי, כזה שהוא "עוד מקום עבודה", כפי שמנסים להטיח חברי ועדות למיניהן בחלק מחברינו לנשק שעדיין משרתים בצה"ל? זו תהיה התוצאה אם חלילה מאן דהוא ינסה להפריד בין לובשי מדים אלה לאחרים - באשר הם.

בשיחותיי עם הרמטכ"ל ועם שר הביטחון הבהרתי את עוצמת שרשרת הדורות ואת תמיכת גמלאי צה"ל באנשי שירות הקבע. הבה נקווה כי כל תוכנית שתסוכם תיעשה בשיתוף צה"ל, ברוח טובה, בדו-שיח פורה ומתוך כבוד בסיסי לפועלם של המשרתים הפעילים בצה"ל, ושמירת הזכויות המוקנות של הגמלאים.

■■■

ואם בהמשכיות אנו עוסקים, הרי שהביטוח הסיעודי, המבטיח אופק של ביטחון אישי ורווחה לחברינו, הוא נושא מהותי המעסיק אותנו כבר זמן רב. אנו פועלים למימוש טענותינו כי אין לכרוך את הביטוח הסיעודי של חברי "צוות" יחד עם הביטוחים הסיעודיים הכללים האחרים הקיימים בישראל. זאת, כיוון שהפוליסה של "צוות" מאוזנת מבחינה אקטוארית למשך עשרות שנים. הביטוח הסיעודי הוא בנפשנו, ואיננו חוסכים זמן ומאמץ כדי להיפגש עם כל גורם רלוונטי ולשכנע שאכן כך הם פני הדברים. בתוך כך, הופענו גם בפני ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, בראשות ח"כ אלי אלאלוף, והצגנו את עמדתנו באופן ברור. ח"כ אלאלוף הבין את הסוגיה, ציין את המודל האקטוארי של "צוות" כבריא ואיתן פיננסית, והביע תמיכתו בהמשך הארכתו. קיימנו פגישה עם אנשי הממונה על שוק ההון והביטוח במשרד האוצר, וגם בפניהם הדגשנו את המודל הייחודי המתקיים בארגון, לפיו קיימת כל העת זרימה שוטפת של מבוטחים צעירים - מה שמבטיח את איתנותה של הפוליסה למשך שנים רבות. נפגשנו גם עם סגן שר הבריאות ח"כ הרב יעקב ליצמן, ועם שר הרווחה חיים כץ כדי לגייס אותם לתמיכה בעמדתנו. בעקבות הפעילות הזו ניתן להניח בבטחה כי נגיע לפתרון הנושא בקרוב מאוד.

■■■

מאבקים רבים אנו מנהלים בעת הזו, אך זה המקום להפנות את המבט גם אל יוזמות ערכיות מבורכות מבית היוצר של "צוות" - ובראשן תוכנית "הטובים בחינוך" להסבת חברי "צוות" להוראה והשתלבות במערכת החינוך.

פרויקט מרחיב לב זה הולך וצובר תאוצה. בימים אלה נפתחת שנת הלימודים תשע"ו בארבע מכללות, בתחומי הוראה מגוונים, הנותנים מענה לצרכי מערכת החינוך.

אני מברך את בוגרי מחזור תשע"ה העתידים להשתלב בצוותים החינוכיים בבתי הספר, ומקדם בברכה את משתתפי התוכנית לשנת תשע"ו החוזרים אל ספסל הלימודים - כדי להיות למורים.

מספרם ההולך וגדל של אנשי "צוות" שנקלטו במערכת החינוך ועושים בה חיל, מעיד יותר מכל על "המשכיות השירות" - משירות למען בטחון המדינה לשירות למען חיזוק החברה בישראל. אנשי "צוות" מהווים דמויות מופת אשר השפעתן על בני הנוער ניכרת, והתלמידים רואים בהם מודל לאנשים ערכיים, מעורבים ותורמים. אין לי ספק, כי מודעות תלמידיהם של המורים מקרב אנשינו לשירות בצה"ל בכלל ולשירות משמעותי בפרט - תגדל. הדור הצעיר, המעולה גם כך, ישתבח עוד יותר.

אני קורא לחברים לבדוק אפשרות תעסוקה במערכת החינוך, תוך השתלבות במסגרת תוכנית "הטובים בחינוך" בעולם התוכן הקרוב לליבם ולנטייתם.

לסיום, חגי תשרי לפנינו, ועימם על-פי המסורת חשבון נפש, ובעצם, מבט על פועלנו בשנה החולפת. כך גם אנו ב"צוות" עושים - ומייחלים כי תכלה שנה וקללותיה, תחל שנה וברכותיה.

שנה טובה ומבורכת לכם ולבני ביתכם,

ד"ר ברוך לוי, יו"ר ארגון "צוות"

משולחן המנכ"ל

דן נדיב

זכויות - על סדר יומו של ארגון "צוות" מצוי דו"ח ועדת לוקר. אנו לומדים את משמעות ההמלצות באשר למשרתי הקבע, גם באשר לגמלאות העתידיות וגם בהקשר להשארת תקציב הגמלאות בידי משרד הביטחון (בנושא ועדת לוקר, ראו דבר יו"ר הארגון בהמשך).
בתחום ההיוון זכו עד עתה לפתרון למעלה מ-4,200 חברים. ועדת הפרט ב"צוות" תמשיך במלאכתה המסורה לטיפול בבקשות החברים לוועדת פטור מהיוון.

בריאות ב"צוות" - אנו ממשיכים במאמצינו לחזק את פוליסת הבריאות ב"צוות" בדגש על הביטוח הסיעודי. ראשי הארגון נפגשו עם כל גורם הקשור לנושא - בממשלה, בכנסת, בוועדות הכנסת ובמשרדים הממשלתיים הרלוונטיים - כדי להציג את עמדת הארגון. גם אם הפתרון לסוגיה אינו בנמצא כרגע, אין ספק כי תינתן ארכה נוספת לביטוח הקולקטיבי שלנו גם בשנת 2016.

מעילה ב"צוות" - במהלך החודשים האחרונים הקפדנו לעדכן את החברים בהשתלשלות האירועים מאז נתגלתה המעילה של חשב הארגון. נקטנו בכל הפעולות המתחייבות מהגילוי ואנו מקיימים תהליך הפקת לקחים (ראו גם התייחסות יו"ר הארגון).

תיקון 190 לפקודת מס הכנסה - אנו ממשיכים במאמצינו באמצעות אכ"א ומשרד רו"ח RSM שיף הזנפרץ ושות', להארכת הפטור לזיכוי בגין תיקון 190 לפקודת מס הכנסה, שהיה בתוקף עד 1.7.15. במסגרת זו מתקיימות פגישות עם נציגי רשות המסים (ראו עמוד 8).

בחירות ב"צוות" - החלה ההיערכות בארגון לקיום הבחירות למוסדות הארגון בתחילת 2016. לוח הזמנים לקיומן מופיע בעמוד זה.

דיור מוגן - במסגרת רשת "משען" מחזיק "צוות" בזכויות דיור מוגן בחדרים לזוגות וליחידים בבאר שבע, בחולון ובאפקה בתל אביב. היחידות משווקות לחברים במחירי הנחה. פרטים ניתן לקבל אצל סמנכ"ל "צוות", טל' 03-6173511.

"הטובים בחינוך" - אנו ממשיכים בקידום ספינת הדגל של יחידת התעסוקה ב"צוות" - פרויקט "הטובים בחינוך". הפרויקט נערך במכללת קיי, ובכלל זאת הוראת סייבר; בבית ברל ובכלל זאת מתמטיקה מעל ומעבר; במכללת אחוה - לימודי תואר ראשון ותעודה הוראה להנדסאים; במכללת אורנים, וכן תוכנית "אבני ראשה" להכשרת מנהלי בתי ספר.

בחירות 2016 - גאנט כללי

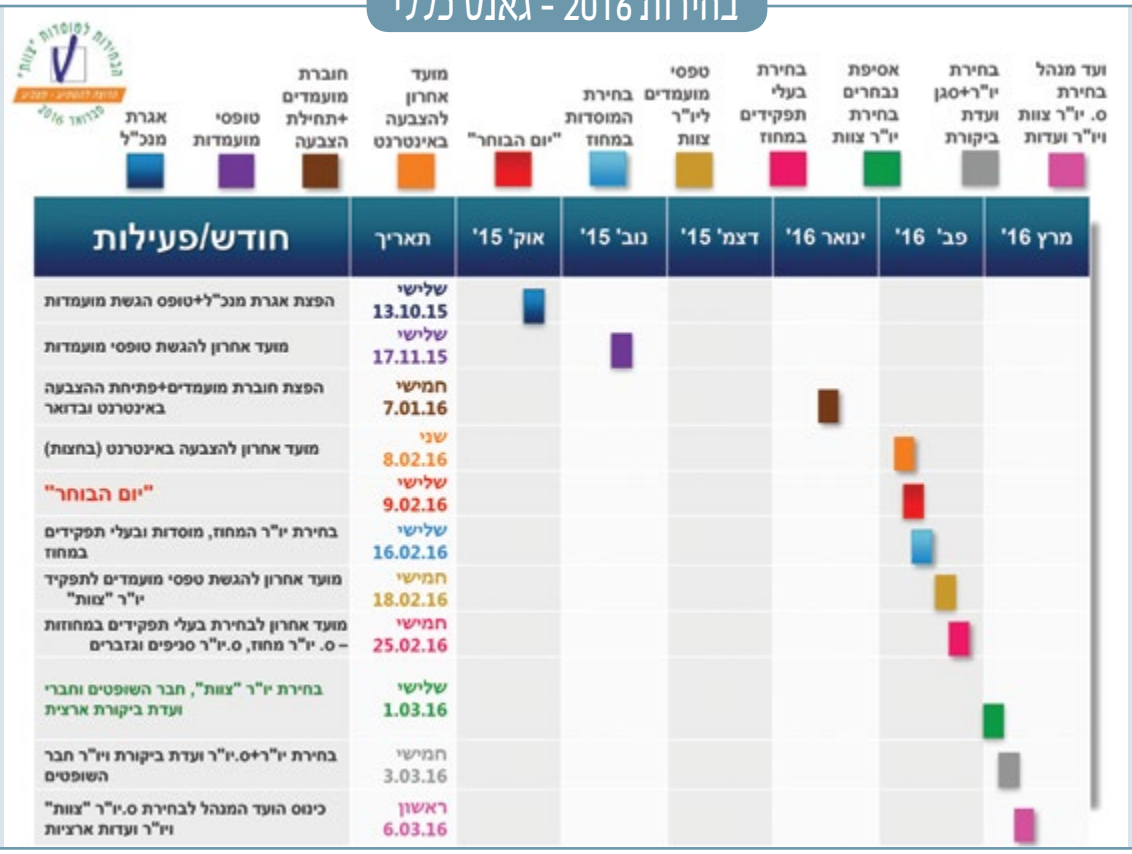

פטור ממס לגמלאים עד לתקרת הקצבה המזכה

במסגרת תיקון 190 לפקודת מס הכנסה שפורסם על-ידי רשות המסים, בשנת 2012 שונו הכללים לקבלת פטור ממס עד לתקרת הקצבה המזכה. על-פי השינוי המהותי שנקבע, יגדל הפטור ממס מ-35% מתקרת הקצבה המזכה ויעמוד על 43.5% עד תום שנת 2015; יעמוד על 49% החל משנת 2016 עד תום שנת 2020; ימשיך לעלות עד 67% בשנת 2025.

סעיף 9 א' בפקודת מס הכנסה, המאפשר קבלת הפטור מהקצבה, קובע את ההגדרות השונות והכללים לקבלת הפטור:

קצבה מזכה - קצבה המשולמת מהמעביד. במקרה של גמלאי צה"ל, הקצבה משולמת באמצעות מופ"ת.

תקרת הקצבה המזכה בשנת 2015 היא בסך 8,460 ש"ח. דהיינו, הפטור לזכאים בשנת 2015 לחודש הוא לפי החישוב הבא: 8,460 ש"ח × 43.5% = 3,680 ש"ח. כלומר, סך של 3,680 ש"ח מהקצבה החודשית שמקבל הזכאי יהיה פטור ממס. תקרת הקצבה המזכה מתעדכנת כל תחילת שנה בשיעור עליית המדד של שנה קודמת.

גיל הזכאות - גיל הפרישה לפי חוק: גבר גיל 67, ואישה - 62 (לגבי אדם שפרש בפרישה מוקדמת בשל נכות יציבה בדרגה של 75% ויותר ובתנאים מסוימים, יראו כאילו הוא בגיל הזכאות).

היוון - נקבע כי מי שהיוון חלק מקצבתו, טרם סיים להחזירו והגיע לגיל הזכאות, יהיה זכאי לקבל פטור על החלק היחסי.

דוגמאות:

1. גמלאי בן 67 וששה חודשים, שבתלוש הגמלה שלו מופיע כי היוון חלק מקצבתו וכיום ההיוון הוא בהיקף של 5%. הסכום הפטור לשנת 2015 יחושב כך: 8,460 × (43.5%-5%) × 6 חודשים = 19,542 ש"ח.
2. גמלאי בן 67 וששה חודשים שלא היוון מקצבתו. סכום הפטור לשנת 2015 יחושב כך: 8,460 × 43.5% × 6 חודשים = 22,080 ש"ח.
3. גמלאי בן 70, יליד חודש ינואר, שהיוון מקצבתו, וכיום בתלוש הגמלה הנוכחי מופיע שאין לו היוון. הסכום הפטור לשנת 2015 יחושב כך: 8,460 × 43.5% × 12 חודשים = 44,160 ש"ח.

לצורך קבלת הפטור ממס על-פי סעיף 9 א' לפקודה, על המבקש לפנות למשרד פקיד שומה במקום מגוריו ולהצטייד במסמכים הבאים:

א. תלוש הגמלה האחרון ממופ"ת.

ב. טופס 161 - הודעת המעביד על סיום עבודה (את הטופס ניתן לקבל בפנייה למופ"ת).

ג. לגבי החברים שהיוונו מקצבתם - עליהם לצרף מסמך בנושא, אותו ניתן לקבל בפנייה למופ"ת.

יודגש כי את הפטור ממס לגבי קצבה מזכה ניתן יהיה לקבל רק לגבי קצבה מזכה אחת. הכוונה היא, כי מי שיש לו מספר קצבאות מזכות, יקבל פטור בשנת 2015 רק עד לשיעור של 43.5% מתקרת הקצבה המזכה.

הפטור ממס לזכאים לפי סעיף 9 א' לפקודת מס הכנסה יינתן לפי תאריך הגעת החבר לגיל הזכאות, דהיינו, אם תאריך ההגעה הוא בינואר, החבר יקבל פטור ל-12 חודשים, שהם שווה ערך בשנת 2015 ל-44,160 ש"ח, ובשנת 2016 ל-49,745 ש"ח.

המידע מובא על-ידי דוד כהן, רו"ח ומשפטן, רו"ח הארגון, משרד ד. כהן את ר. כהן ושות' רו"ח מקבוצת אליוט ישראל. כשירות לקהילה, מעניק משרדי ייעוץ חינם לחברי ארגון "צוות" בהיקף של מספר שעות בחודש. לתיאום שיחת ייעוץ חינם במשרדי או בטלפון ניתן להתקשר לטלפון: 03-5330022.

הוקרה לאסתר הרליץ

ב-27.7.15, קיימה ועדת קשרי חוץ ישיבה מיוחדת בה העניק יו"ר "צוות" ברוך לוי, מגן הוקרה מטעם "צוות" לאסתר הרליץ, כלת פרס ישראל, על מפעל חיים שכולו מסירות והתנדבות, אותו קיבלה ביום העצמאות תשע"ה.

הוקרה והערכה

לחברי "צוות" בוגרי התוכנית "הטובים בחינוך"

בשנת תשע"ה במכללות אחוה, בית ברל, קיי ואורנים

ברכות לרגל סיום הלימודים

ואיחולי הצלחה להשתלבות מהירה במערכת החינוך

למצטרפים לתוכנית "הטובים בחינוך"
לקראת שנת הלימודים תשע"ו,
במכללות בית ברל, קיי, אורנים ואחוה

ברכת הצלחה בלימודים

ברוך לוי, יו"ר דן נדיב, מנכ"ל

התנצלות

ארגון "צוות" מתנצל בפני חברנו רס"ב **יואב אלוני**, בגין טעות מצערת שחלה עת פורסם בטעות שמו ברשימת חברינו שהלכו לעולמם.

אנו מצטערים על עגמת הנפש שנגרמה ליואב ולמשפחתו עקב הפרסום.

ארגון "צוות" מאחל ליואב ולבני ביתו בריאות טובה ואריכות ימים.

בברכת חברים,
ד"ר ברוך לוי, יו"ר ארגון "צוות"
דן נדיב, מנכ"ל ארגון "צוות"

כשמתקדמים לקצה הפירמידה, רואים שיש מקום רק לגברים...

"כנראה שנולדתי מוקדם מדי ואת המהפכות התחילו מאוחר יותר", אומרת ד"ר זהבית זיו-נר, קרדיולוגית, סמנכ"לית בית החולים וולפסון. "ובעצם, לא עשו כאן מהפכות של ממש. פה ושם הפיכונת. גם 20 שנה אחרי שהשתחררתי, עוד אין קרפ"רית ואפילו לא מר"פית בצה"ל. גם בקופות החולים ובבתי החולים שולטים גברים. יש התקדמות מסוימת אך עדיין הדרך ארוכה". בראיון עימה היא מספרת גם על הבית הבטחוני בו גדלה, על שירות המילואים בו היא מתמידה ועל ההזדמנות להיות חלק מהמיזם "הצל ליבו של ילד"

מאת: גיטה גופר ודוד גרין

"קריירה ונשים זה לא כל כך הולך ביחד", אומרת בחיוך **ד"ר זהבית זיו-נר** (אל"ם), סמנכ"לית בית החולים וולפסון בחולון. "עדיין לא בצה"ל, למרות שינויים משמעותיים שחלו בשנים האחרונות בכל הקשור לפתיחת תפקידים קרביים בפני חיילות, בוודאי לא בחיל הרפואה אותו אני מכירה היטב כי אני עדיין עושה מילואים בחיל, ולצערי גם לא במערכת הבריאות, בה ניתן לספור את מספר הנשים בעמדות בכירות מאוד - בקושי על כף יד אחת. ואם כך הם פני הדברים היום, הרי כשאני הייתי בשירות קבע, הדברים היו חמורים שבעתיים ואתן לך שתי דוגמאות:

בתחילת דרכי בצבא, לאחר השלמה חיילית, הצגתי מועמדות לתפקיד רופאה גדודית. התשובה שקיבלתי מסגן הקרפ"ר הייתה: 'דברי קודם עם מרשה פרידמן' (ח"כית בכנסת השמינית ומחלוצות הפמיניזם בארץ). המשמעות, במילים פשוטות: 'צאי לי מהעיניים'. רק עשר שנים אחר כך מונתה לראשונה רופאה לתפקיד זה, והיא הוצבה בגדוד נח"ל.

הדוגמא השנייה: בין השנים 1985-1987 שימשתי כעוזרת מר"פ עורף והייתי ממונה על כל בתי החולים של פיקוד מרכז. כשהקימו את פיקוד העורף ב-1992, אך טבעי היה שאגיש את מועמדותי לתפקיד מר"פ עורף. למרות שהייתי בעלת הכישורים המתאימים ביותר, מי שנבחר היה רופא אוגדתי. התירוץ הקלוש היה שאני כבר בדרגת אל"ם וצריך לקדם מישהו אחר. נו באמת...

אבל קיבלתי את הדין, ובדיעבד אמרתי שנולדתי מוקדם מדי, ואת המהפכות התחילו אחריי. בעצם, לא עשו כאן מהפכות של ממש. פה ושם הפיכונת. עברו 20 שנה ועד היום אין מר"פית ואין קרפ"רית".

-יש לך הסבר לזה?

"לא, מלבד קיבעון מחשבתי ומערכתי. בפירמידה הצבאית בכלל, ובחיל הרפואה בפרט, יכולות נשים להשתלב רק בנדבכים הראשונים שלה. ככל שמתקדמים הפירמידה נעשית צרה ושם, בגובה, יש מקום רק לגברים".

- במה זה שונה ממה שקורה במערכת הרפואה האזרחית, מה עוד שבראשה השתלבו בכירי חיל הרפואה?

"בנוגע למשרות ניהול בכירות - במשרד הבריאות, בקופות החולים

"לא הייתי רוצה שייבחרו לתפקידים בכירים במערכת מועמדים שאינם מתאימים, רק כדי שתהיה העדפה מתקנת. הייתי רוצה לראות מערכת המקדמת את הטובים, ואם ביניהם נמצאות גם טובות, אזי הטוב ביותר והמתאים ביותר ייבחר"

ד"ר זהבית זיו-נר

ובבתי החולים - גברים שולטים בכיפה כמעט ללא עוררין. נשים יכולות להתקדם, אבל עד גבול מסוים. הצפיפות הטבעית בצמרת והקדנציות הארוכות של מנהלי בתי חולים, מפחיתות מאוד את הסיכוי שלהן.

אבל, עובדה היא שיש לנו ארבע מנהלות בתי חולים - ד"ר חן שפירא בבית חולים כרמל בחיפה, ד"ר אורנה בלונדהיים בבית חולים העמק בעפולה ד"ר ורה רוזנפלד מנהלת בית החולים הגריאטרי שמואל הרופא וד"ר אסנת לבציון-קורח, מנהלת בית החולים הדסה הר הצופים - כך שיש התקדמות מסוימת. אם תתקבל הצעת נציבות שירות המדינה להגבלת מספר הקדנציות של מנהלי בתי החולים ומנהלי מחלקות בכירים, אולי ייפתחו יותר הזדמנויות גם לנשים".

- הבחירה בך כבר לפני שמונה שנים לתפקיד סמנכ"לית וולפסון אינה מעודדת?

"יש לי בעיה אישית עם השאלה. לא הייתי רוצה שלתפקידים בכירים במערכת ייבחרו מועמדים שאינם מתאימים, רק כדי שתהיה העדפה מתקנת. הייתי רוצה לראות מערכת המקדמת את הטובים, ואם ביניהם נמצאות גם טובות, אזי הטוב ביותר והמתאים ביותר ייבחר.

הגשתי מועמדות לניהול בית חולים פוריה, את התפקיד קיבל רופא אחר, ראוי בהחלט, אך בטופס ההסברים של חברי ועדת המכרזים נכתב: 'אין ניסיון ניהולי'. ואני הרי ניהלתי

בעבר את בית החולים מדיקל סנטר ואת בית החולים סינופסיס, וניהלתי לבדי את בית החולים הזה, וולפסון, לפני ארבע שנים, בפועל, בלי תואר מנהל, בלי תואר ממלאת מקום, בלי תואר מנהל בפועל וללא סגן, בלי שאיש מהחולים או העובדים הרגיש, בעת שמנהל בית החולים היה בחופשת מחלה בת שבעה חודשים.

יותר מכך, זו הייתה התקופה הקשה ביותר שידעה מערכת הבריאות בישראל מאז ומעולם: שביתת הרופאים הגדולה, כאשר המוקד בכל הקשור לילדים חולים ומאושפזים היה אצלנו בוולפסון. 12 מתוך 19 רופאים נטשו את משמרתם. אומרים 'יהללך זר', אבל התקופה הזו הייתה אולי ההוכחה הטובה ביותר לניהול ללא דופי, גם כלכלית, שכן אז גדלו גם הכנסות בית החולים. כן, גם אם עשתה זאת אישה...".

- ואם כך, פתרון הגבלת מספר הקדנציות לא יביא מזור לנשים?

"השינוי מתרחש, אם כי הוא איטי, כי קשה להוציא אנשים מקיבעונות בהם הם נמצאים. הגבלת קדנציות היא חלק מהפתרון, אך היא גם מעוררת בעיה. מה יעשו עם אותם מנהלי בתי חולים ומחלקות? המערכת מחויבת להמשיך לשלם את משכורתם במלואה ובעצם לשלם את אותה תמורה גם למחליפיהם.

אגב, וזה רעיון שעלה במוחי רק עכשיו, אפשר לעשות שימוש בניסיונם, בכישרונם וביכולותיהם כדי להפעיל מערכות גדולות בתוך משרד הבריאות. הם יכולים לשמש כמנהלי אגפים מצוינים, ולעשות את התפקיד טוב יותר מצעירים חסרי ניסיון".

- עד כמה עזר/עוזר לך הניסיון שנרכש בצבא כדי למלא תפקידים באזרחות?

"אני יודעת שהתשובה שאתם מצפים לה, תעסוק בניסיון יקר הערך בעבודה במערכות גדולות, בהתנסות בפעילות בתנאי לחץ וכו'. ייתכן שכך חשבתי כשיצאתי מהצבא - שהדברים הללו אכן יעמדו לזכותי ויהוו גורמי מפתח להצלחתי. אבל, צר לי לאכזב אתכם: למערכת הבריאות הציבורית יש חוקים משלה, וכל אדם טוב, מקצועי ומסור - ולא משנה אם הניסיון שצבר היה בצבא או באזרחות - יכול לעשות בה תפקיד כהלכה.

"במשרד הבריאות, בקופות החולים ובבתי החולים - גברים שולטים בכיפה כמעט ללא עוררין. נשים יכולות להתקדם, אבל עד גבול מסוים. הצפיפות הטבעית בצמרת והקדנציות הארוכות של מנהלי בתי חולים, מפחיתה מאוד את הסיכוי שלהן. עם זאת, יש לנו כבר ארבע מנהלות בתי חולים, כך שיש התקדמות מסוימת"

אבל, וכאן אציג אולי פן אנוכי שהשירות בהחלט העניק לי - וזה הגיוון. באופן אישי קשה לי להימצא בתפקיד אחד תקופה ארוכה. שירות כרופאה בצה"ל מביא גיוון וחשיפה לתחומים חדשים. כוונתי לכך שהוא מתחלק בין עבודה והתמחות בבתי חולים לבין תפקידי פיקוד המשתנים תדיר, ובכך השירות הצבאי מספק עניין וחידוש כל העת".

- זאת הייתה הסיבה שהתגייסת לקבע?

"לא. שירות בצה"ל ובכוחות הביטחון היה חלק בלתי נפרד מהבית בו גדלתי. אבא שלי, גרשון זיו-נר ז"ל, שירת בחיל המודיעין עד שיצא לפנסיה וגם אחריה הצטרף למוסד ושירת בו שנים ארוכות. ספגתי צבא בבית לא באינפוזיה אלא בדיפוזיה...

כשסיימתי את התיכון ב-1968 לא הייתה עתודה לבנות ברפואה. האופציה שעמדה בפניי הייתה להתקבל ללימודי רפואה במסגרת אחרת ולדחות את השירות. ניסיתי, זה לא היה פשוט. על לימודי רפואה התמודדה כמות גדולה מאוד של מועמדים, מתוכם נבחר מספר קטן של מתקבלים, כמובן, רק באוניברסיטת תל אביב, באותה עת. לעומת זאת, מספר המתקבלים מתוך הפונים ללימודי רפואה במסלול העתודה הצה"לית היה באופן יחסי גבוה יותר, כך שסביר שהיה לי קל יותר, אילו היה המסלול הזה פתוח בפני בנות.

נסעתי ללמוד בבולוניה, שש שנים, ואת הסטאז' (שנה) עשיתי בתל השומר. לאחר מכן התגייסתי וחתמתי על שירות קבע ממושך מהסיבות שציינתי קודם".

הצל לבו של ילד

ד"ר זהבית זיו-נר מעורבת בפעילות עמותת "הצל לבו של ילד" - ארגון בינלאומי המפעיל מיזם הומניטרי לאיתור וטיפול בילדים ממדינות מתפתחות הזקוקים לניתוחי לב מצילי חיים. בסיס הארגון פועל מבית החולים וולפסון. הארגון נוסד בשנת 1996 ומאז סייע ליותר מ-6,000 ילדים ברחבי העולם. בתוך כך, רבים מהם - מאתיופיה, וייטנאם, ירדן, מולדובה, טנזניה, ניגריה, עיראק, האיטי, אקוודור, סרי לנקה, קזחסטן, סין, רומניה ועוד - הגיעו לישראל לקבלת טיפול במחלקת הילדים בבית החולים וולפסון, הפועלת כחלק מהארגון.

מטרת-העל של ארגון הצל לבו של ילד היא לקדם ולשפר את איכות הטיפול בילדים חולי לב במדינות מתפתחות וליצור מרכזים מיומנים אשר יסייעו לאוכלוסייה המקומית. לשם כך עוסקים בארגון בביצוע ניתוחי לב מצילי חיים לילדים ממדינות מתפתחות; בהעברת תוכניות הדרכה והכשרה לצוותים רפואיים ממדינות מתפתחות ובתחזוק מרפאות פעילות בארץ ובחו"ל לתקופה הקודמת לניתוח ולתקופת ההתאוששות והשיקום.

בנוסף למשרד הראשי הפועל בישראל, יש לעמותה 12 מוקדים נוספים ברחבי העולם: בארצות הברית, בריטניה, קנדה, צרפת, הולנד, גרמניה, שוויץ, אוסטרליה, דרום אפריקה, גאנה, וייטנאם וקניה. השותפויות הרפואיות העיקריות נמצאות בסין, אתיופיה, ניגריה, הרשות הפלסטינית, רוסיה וזנזיבר.

הפרויקט זוכה לתמיכה מארגונים שונים, ביניהם האיחוד האירופי, ארגון "זרעים של שלום" והמשרד לשיתוף פעולה אזורי וכך מסייע להצלת חיים של ילדים רבים.

את לוגו הארגון ציירה ילדה בת ארבע ממולדובה בשם קטיה, שעברה בישראל מספר ניתוחים שהצילו את חייה, על-פי חלום שחלמה: "פתאום יד גדולה מאוד הגיעה באמצע הלילה. ואז טסנו לארץ רחוקה ושם נתנו לי לב חדש, ואני יכולה עכשיו לרוץ ולרקוד".

- התמחית בקרדיולוגיה, מקצוע עתיר חידושים וקידמה יותר ממקצועות רפואיים אחרים, ובכל זאת במסגרת צה"ל העדפת לא פעם תפקידי פיקוד.

"נכון, החיסרון הוא כמובן שלא נכנסתי למירוץ בתחום המקצועי, כדי לעלות לפסגת הפירמידה בתחום. אך הדבר נבע מהרצון שלי לגוון לשנות ובעיקר לחוות התרחשויות, ואלה היו בשפע גם בצד המקצועי וגם בצבא".

-תחילת השאלה עסקה למעשה בניסיון המצטבר בצבא - האם הוא הועיל או לא הועיל באזרחות - ותשובתך הייתה בעצם שלילית.

"איני חוזרת בי מדבריי, כל ניסיון עוזר ומטבע הדברים רואים זאת יותר לגבי גברים ופחות אצל נשים - יש הילה מסוימת סביב אנשי כוחות הביטחון וכמובן צה"ל. הרבה פעמים הם נראים מועמדים אידיאליים לתפקיד, גם אם כישוריי מתמודדים אחרים לא פחות טובים.

אני חושבת שזה גם מה שקרה לי: כשהשתחררתי, לא חשבתי על קריירת ניהול. חשבתי שאחזור לתחום המקצועי, הגם שהפסדתי את המירוץ לצמרת... אבל, חברה טובה שלי אמרה לי משפט שאני זוכרת עד היום: 'עתידי בעברי'... כלומר, שירות פיקודי בחיל הרפואה בדרגת אל"ם עשוי לסמן אותך כמנהלת טובה. אימצתי את העצה שלה והצעתי מועמדות לתפקידי ניהול. הזדמנויות ניהול - אמנם לא בצמרת הגבוהה - היו שם, היה צריך רק להחליט לאן הולכים".

- הגשת מועמדות לתפקיד בכיר בקופת חולים מאוחדת, ושוב הרגשת כפי שהרגשת בצבא...

"כן. למרות שבסופו של דבר קיבלתי את התפקיד, היה לי ברור שאם שני אלופי משנה, גבר ואישה, יתמודדו על תפקיד כזה - הכף תיטה לטובת הגבר. במקרה שלי, אילו המועמד שהתחרה מולי לא היה הולך בסופו של דבר לנהל בית חולים, ספק אם הייתי מקבלת את התפקיד - רופאת מינהל אזור יהודה של הקופה. בתפקיד זה עשיתי שש שנים, אחר כך מוניתי, כאמור, למנכ"ל ולמנהלת רפואית בבית חולים אמריקן מדיקל סנטר, עד 2006 - המועד בו נמכר המוסד לאסותא".

- בסקר שהתפרסם לא מכבר, דורג בית חולים וולפסון במקום חמישי בקטגוריית בתי החולים הבינוניים. מקום טוב באמצע?

"לא, וצר לי מאוד על כך. אך אם אלה הממצאים, עלינו לבדוק את הטעון שיפור ולתקן. גם לפני הסקר עשינו פעולות רבות כדי לשפר את המצב, אבל זו מערכת גדולה, מטבע הדברים שינויים מתרחשים לאט, וחלקם קשורים בשינוי עמדות וב'חינוך מחדש'".

- ואם הגענו לחינוך, אולי גם את המטופלים צריך לחנך, והדבר נאמר על רקע אירועי אלימות כלפי צוותים רפואיים שהתרחשו בבית החולים.

"אני משמשת יו"ר הוועדה למניעת אלימות בבית החולים. כשאני מדברת עם אנשי הסגל, אני אומרת להם שאנו לא יכולים לחנך עשרות אלפי אנשים שאנו משרתים, ולכן כדאי שנלמד את עצמנו לעשות את מלאכתנו

"השירות במילואים מאפשר לי להיות קשובה, רגישה, להביע עמדה, ולעתים גם לספק פתרון למקרים שכבר נחשבו חסרי תקווה. במקומות האלה אני פוגשת הרבה אנשים טובים שקופחו, שפגעו בהם, שהמערכת לא השכילה להבין אותם ולמצות מהם את יכולותיהם. חבל. רבים מהאנשים האלה כלל לא היו צריכים להגיע אליי, אם הטיפול בהם היה נעשה כראוי במסגרת בה שירתו"

עד כמה שאפשר באורך רוח, באדיבות ובסבלנות - תוך הבנת המציאות הקשה בה נמצאת משפחת החולה. לצד זאת, ולא בסתירה, אני פועלת לנקיטת יד קשה כלפי האלימים, ובכלל זה הגשת תלונה במשטרה. לצערי, הצורך בגביית עדויות מפורטות מהצוות הרפואי - תהליך הכרוך בהשקעת זמן ואנרגיה רבים - מביא בסופו של דבר לסגירת רוב התיקים. רק אחד מתוך מאה מקרים מגיע לבית משפט. בבית החולים מוצב כיום שוטר באופן קבוע. הוא פוקד תדיר את המחלקות ונוכחותו תורמת להפחתת האלימות. בנוסף, שוטר זה גם מוסמך לגבות עדויות בתוך בית החולים - מה שמקל על המשך חקירה והגשת כתב אישום".

- סגנית מנהל בוולפסון זה סוף הקריירה?

"הפסקתי להיות תמימה. אני לא חושבת שעוד תהיה לי הזדמנות לנהל בית חולים ציבורי. נורא רציתי, אפילו תכננתי לעשות רילוקיישן לטבריה... אבל אני לא ממורמרת. אני שלמה עם מה שעשיתי, יש לי סיפוק עצום ממה שאנו מחוללים בוולפסון, אני מעורבת בפרויקט 'הצל לבו של ילד' (ראה מסגרת) וכמובן, כל הזמן איני מוותרת על הפרקטיקה בקרדיולוגיה, ופעמיים בשבוע אני מקבלת חולים.

אני רוצה לקוות שאני ועמיתותיי התחלנו את השינוי. הפסגה עדיין רחוקה, אבל הפילוסוף הסיני לאו דזה כבר אמר מזמן, שגם מסע של אלף מילין מתחיל בצעד אחד קטן".

- איזה קשר יש לך היום לצה"ל? במיוחד לנוכח מה שחווית, שאולי אכזב אותך...

"אני מנסה להילחם למען דברים שחשובים לי, אבל יודעת גם איפה המלחמה הזו אבודה מראש. הגישה הזו הקלה עליי בחיים. הייתי בעמדות השפעה בצבא, אולי לא הכי בכירות, אבל לצבא שמור מקום חם בלבי, ועובדה היא שאני עושה עד היום מילואים בשמחה, מתוך תחושת שליחות ובתפקידים מחוללי שינוי - הן כיו"ר ועדה רפואית עליונה בחיל הרפואה, והן כיו"ר הוועדה לקביעת אחוזי נכות באגף השיקום של משרד הביטחון. הדבר מאפשר לי להיות קשובה, רגישה, להביע עמדה ובמקרים רבים לספק פתרון גם במקרים הנחשבים חסרי תקווה. במקומות האלה אני פוגשת הרבה אנשים טובים שקופחו, שפגעו בהם, שהמערכת לא השכילה להבין אותם ולמצות את יכולותיהם. חבל. רבים מהאנשים האלה כלל לא היו צריכים להגיע אליי אם הטיפול בהם היה נעשה כראוי במסגרת בה שירתו.

חוסר רגישות, חוסר התחשבות, גבהות לב, היעדר דוגמא אישית - כל אלה מביאים חיילים, בסדיר ובמילואים, למקומות שלא היו צריכים להיות בהם. וכדי שדבריי לא יישארו בעלמא, אסביר שאני מתכוונת ליד הקלה השולחת חייל לקב"ן ומורידה פרופיל לעיתים לצמיתות...

רגע, מה קרה? אדם שחווה קושי ומתקשה למלא את תפקידו צריך לשלוח לקב"ן ולשחרר אותו מצה"ל? יואיל המפקד לגשת אליו לאוהל, לשוחח איתו בגובה העיניים, כאדם אל אדם, הרי במקרים רבים הוא לא יותר מבוגר ממנו. לפני כמה חודשים, אולי הם היו אפילו באותה כיתה... הפעילות הזו במסגרת המילואים היא עבורי עבודת קודש, ואני חשה זכות גדולה לסייע במצבים כאלה".

ד"ר זהבית זיו-נר, ילידת 1951 נולדה בתל אביב. היא למדה בבית הספר התיכון עירוני ט'.

את השכלתה המקצועית בתחום הרפואה רכשה בבולוניה שבאיטליה, לאחר מכן התמחתה בקרדיולוגיה בבית החולים שיבא, תל השומר. עם תום הכשרתה כרופאה קרדיולוגית התגייסה לצה"ל, ועשתה בו במשך 22 שנים. היא השתחררה בשנת 1997 בדרגת אל"ם.

במקביל למשרתה בבית החולים וולפסון מטפלת כיום ד"ר זיו-נר בחולים במסגרת קופת חולים מאוחדת. במסגרת שירות המילואים שלה, היא מכהנת כיו"ר ועדה רפואית עליונה בחיל הרפואה; כיו"ר ועדה לקביעת דרגת נכות בצה"ל וכחברה בוועדות רפואיות של אגף השיקום במשרד הביטחון.

התיישבות במדבר זו לא רק חלוציות, זו נתינה ואהבה

"לֵךְ, לֵךְ לַמִּדְבָּר, הַדְּרָכִים יוֹבִילוּ. לַיִל טֶרֶם בָּא, לֵךְ, אָחִי, אֶל הַמִּדְבָּר. שׁוּב, שׁוּב נַחֲזֹר, הַצּוּקִים יָרִיעוּ, שֶׁמֶשׁ גְּדוֹלָה שֶׁל אוֹר עוֹד תִּזְרַח עָלֵינוּ". שורות אלה משירו של חיים חפר, הופכות למעשה ציוני, חלוצי, בדמות חוות בודדים בנגב. איריס ובני הררי, חברי "צוות", הקימו ליד מצפה רמון את "חוות נועם", וסביבה הם מגדלים כרמי גפנים וזיתים ומפעילים בית הארחה. בנוסף, הם גם פותחים את החווה לבני נוער ומעניקים חום ואהבה לכל מי שזקוק לכך

מאת: דורית טל אור

איריס הררי (58) זוכרת היטב את הרגע הזה: היא עמדה בביתה החדש והיפה שבאבן יהודה, זמן לא רב לאחר השחרור משירות ממושך בצה"ל. מבטה טייל על הקירות עד שפגש בעיניו של בנה, דרור, מתבגר מגודל שיער עם חיוך מסנוור ונפש מיוחדת, שאמר לה: "אמא אנחנו חייבים את הבית במדבר. את חייבת...".

"רגע אחד אני מסתכלת על הבית, ורגע אחד עליו, וחושבת לעצמי: מי פה החשוב, הקיר או הבן שלי? שבוע אחרי הרגע הזה עזבתי את הבית שעבורו עמלנו כל החיים, ארזתי בחופזה קצת בגדים וחזרתי למדבר, לחלקה המבודדת והשוממת שקיבלנו סמוך למצפה רמון. לא היה בלבי ספק. רק אהבה גדולה לילד שלי ולמדבר, שבעצם הוא ביתי שלי. כי בני בצלמי הוא. אני ממש כמותו - והוא דיבר מגרוני".

כשאנחנו מדברות על הרגע הזה בחזית הבית שבנתה משפחת הררי ב"חוות נועם" - חוות בודדים אותה הקימו בני המשפחה מרחק ארבעה ק"מ ממצפה רמון - העיניים נוצצות, הרוח יבשה, הענבים מתוקים והכלבים שרועים על מרצפות האבן שבחזית המקורה של הבית.

החווה היא פונדק דרכים מסביר פנים לכל עובר אורח, אכסניה למטיילים שיוצאים ממנה לטיולי מדבר, נווה התבודדות לחובבי הצימרים (יש שניים כאלה במתחם). מבנה אחר מבנה, שביל אחר שביל, נכבשה החלקה הגדולה, שמרביתה עדיין מדבר וחלק גדול בה מוקדש לחקלאות עקשנית ומפתיעה באדמה היבשה והמלוחה: כרם ענבים, מטע שזיפים, כרם זיתים, משוכות של סברסים קוצניים וגם בוסתן רימונים, תפוח, אגס, אפילו דובדבן, שהסכים לשכוח שפה זה לא רמת הגולן...

"אפשר לקרוא למה שעשינו כאן ציונות, חלוציות. אנחנו מטפחים יחסי שלום ואחווה עם שכנינו הבדואים, מתקיימים באופן ירוק, מגדלים את התצרוכת שלנו ונותנים לא מעט לסובבים אותנו. אוהבים להיות נדיבים, פתוחים, מסבירי פנים. אפשר לדבר במונחים של התיישבות ובניין הארץ - אבל בשבילי המונחים הם אהבה ונתינה. אני אוהבת להיות כאן ולכן באתי. אני אוהבת לגור במדבר, אוהבת את החיים שהוא מציע, ובעיקר אוהבת את הילדים שלי, שכמו שסיפרתי יש להם חלק חשוב בכך שאנחנו כאן. כזוג שבנה משפחה לאורך שנים ארוכות של שירות בצבא, אני מרגישה צורך עצום, בפרק שאחרי הצבא, לפעול למענם. להחזיר להם טובה על הטובה שעשו עימי כשהיו ילדים למופת, ממושמעים, עצמאיים, מבינים

איריס הררי

שאמא ואבא לפעמים לא יכולים להגיע למסיבה בגן או לאירוע בבית הספר, כי שניהם בצבא.

הם הבינו את זה בצורה כל כך עמוקה ומבחינות רבות, החיים שלנו כאן הם סוג של הכרת תודה לילדינו. קראנו לחווה על שם בתנו הצעירה, נועם. בחרנו בשמה גם כי בהיפוך אותיות מתקבלת המילה מעון - בית".

מהים של נתניה לים החול של הנגב

איריס הררי נולדה ליד הים, בשכונת עין התכלת בנתניה. "גם עכשיו אני בים", היא צוחקת ומביטה על ים החול שמסביב, מרחב עצום המשתרע בין רמת הנגב למצפה רמון, המהווה בית ל-27 חוות בודדים. "הייתי ילדה טובה, עושה מה שצריך", היא נזכרת, "מתנהגת יפה, מקדישה הרבה ללימודים, זה היה הדבר החשוב ביותר עבור ההורים. שנלמד".

בשנת 1976 התגייסה לצבא ושובצה כאפסנאית טכנית בבסיס איתם של חיל האוויר, שהוקם באותה עת כ-20 ק"מ מדרום לימית. "התחברתי לתפקיד, לאנשים, למקום המרוחק, לעצמאות שהוא הציע לי, הרחק מהבית. לכן לא היססתי לחתום קבע. שם גם הכרתי את בני, ששירת בנ"מ והגיע לימית לאחר שפינו אותם מאל עריש. בשנת 1981 התחתנו, שני אנשים בתחילת החיים, בני 24, במדבר. אחרי החתונה עברנו לגור במצפה רמון, בשיכון משפחות קבע. אני שירתי בבסיס רמון ובני בנ"מ במשאבי שדה. היו לנו חיים מקסימים בשיכון - קהילה, ילדים, כולם באותו מצב, עם אותן התמודדויות. עוזרים אחד לשני. משתפים. אהבנו מאוד את החיים האלה. שם נולדו ארבעת ילדינו: רעות, בת 33, אמא לארבעה, גרה באבן יהודה בבית שעזבנו, לומדת רפואה אלטרנטיבית; דרור, בן 30, למד בסמינר הקיבוצים במגמת חינוך דרך הטבע, רכז הנהגת

"החווה שלנו פתוחה בפני כל אדם שמוצא בה את מקומו, ובמיוחד אם מדובר בילד שמחפש חום, אהבה, נתינה, פרטיות ואוזן קשבת בלי שיפוטיות. זה אולי הדבר המשמעותי ביותר שהמקום הזה מאפשר לי. היות שאין לי מגבלה של מקום, אני יכולה להתרחב ולהרחיב את הלב. להיות מעון לכל מי שזקוק לכך"

איילון של הצופים, גר בתל אביב; עמית, בן 26, לומד הנדסה אזרחית במכללת סמי שמעון בבאר שבע; נועם, בת 19, מסיימת שנת שירות במתנ"ס פרדס כץ ברמת גן".

- אמרת קודם שהילדים הם הסיבה שאתם כאן - אבל בעצם אף אחד לא גר איתכם היום בחווה...

"היום כל אחד נמצא במסלול החיים שלו - ואנחנו כאן. זה הבסיס. לכאן כולם מגיעים מדי שבועיים, וכמובן, אנחנו מגיעים אליהם, מבקרים, מכשיר את הדור הבא של המתיישבים שיבואו, בין השאר, גם לנגב. כך אנחנו מאמינים. גם הוא בטח עוד יגיע לכאן בדרך כלשהי. אנחנו מכינים את הקרקע, שומרים על המקום, מטפחים אותו - גם בשבילו. חשוב לציין, כי מי שהיה מגיע לשמור על הקרוואן בימים הראשונים שלנו כאן, בקיץ של 2004, היה דרור עצמו. הוא זה שאמר לנו שחייבים לעבור לגור שם. בני לא רצה, אני רציתי. הדיל שלי עם דרור היה: 'אתה מביא לי בגרות - אני עוברת לחווה'. שנינו עמדנו בהסכם".

"אפשר לקרוא למה שעשינו כאן ציונות, חלוציות. אנחנו מטפחים יחסי שלום ואחווה עם שכנינו הבדואים, מתקיימים באופן ירוק, מגדלים את התצרוכת שלנו ונותנים לא מעט לסובבים אותנו. אוהבים, נדיבים, פתוחים, מסבירי פנים. אפשר לדבר במונחים של התיישבות ובניין הארץ - אבל בשבילי המונחים הם אהבה ונתינה"

מביאים אוכל, אפילו עושים בייביסיטר באבן יהודה. הורים לכל דבר. הילדים גרו איתנו כאן בתחילת הדרך".

■■■

תחילת הדרך היא בסוף השירות הצבאי של שניהם (היא בשנת 1999 והוא בשנת 2001), שניהם בתחילת שנות הארבעים לחייהם, בדרגת רס"ב, עם גמלה מהצבא ותוכנית לעבור לבית שרכשו באבן יהודה, קרוב להורים של שניהם שגרים בנתניה. וכך היה - איריס מצאה עבודה כאם בית בפנימייה נווה הדסה ובני ניהל קיוסק.

"הטוויסט" בעלילה מגיע בהפתעה, כמו שמספרת איריס: "שנתיים לפני כן, כשעוד גרנו במצפה רמון, התפרסם קול קורא מטעם מינהל מקרקעי ישראל למי שרוצה להתגורר בחוות בודדים ולהפריח את הנגב. הגשנו מועמדות יחד עם השכנים שלנו בשיכון אנשי הקבע משפחת כאשכאש (יוסי הוא חבר "צוות") והיום השכנים שלנו בחווה הגובלת - חוות כרמי הר הנגב. די שכחנו מזה, עד שהגיעה הודעה במאי 2004, שקיבלנו חלקה וקרוואן למגורים שחייבים לאכלס, אחרת הם יילקחו מאיתנו.

ההודעה הזו נפלה על קרקע פוריה. דרור שלנו, ילד מיוחד עם נפש פיוטית וחיפוש אחר חיים אחרים, התנגד למעבר לאבן יהודה. אחרי ויכוחים רבים, הוחלט שהוא נשאר במצפה, בפנימייה של מושבת אמנים שפועלת במקום. אחרי שנה בפנימייה, היה ברור לכל שזה לא עובד, ובני ירד חזרה למצפה, שכר דירה לשניהם וגר עם דרור כדי שיצליח לסיים את התיכון. כנער, דרור רצה מאוד שנישאר במקום והיה נלהב מהרעיון של חוות הבודדים - מה שבאותה עת נראה רחוק ולא מציאותי. לימים, הקול של דרור הוא זה שהכריע והעביר את כולנו בחזרה לדרום".

- והוא עצמו גר היום בתל אביב...

"נכון, ועושה חיל בתנועת הצופים, בעבודה ערכית וציונית מאין כמותה,

שש נפשות בתוך קרוואן

עם לא מעט קשיים וחילוקי דעות, התרחשה העלייה לקרקע של המשפחה. ראשית ההתיישבות הייתה בקרוואן שקיבלו, 48 מ"ר גודלו, שהכיל שני חדרים ומטבחון - בו הצטופפו כל בני המשפחה. "ממש כמו סרדינים. כשלא היה מקום, דרור ישן באוטו. הוא כל כך רצה להיות פה, עד שלא אכפת היה לו מהתנאים". לימים הוצמדה לקרוואן מכולה, נוצר עוד חדר, נבנתה הרחבה, הוקמה פרגולת הכניסה, והרווחה הגיעה. כלכלת המשפחה התבססה על הפנסיה הצבאית הצנועה, על פדיון החסכונות ועל מימוש נכס משפחתי. "ההוצאות היו אדירות", אומרת איריס, "אבל האמנו בבניית החווה. ראינו את עצמנו מתפרנסים בצניעות מתיירות ומחקלאות".

יש שזיפים נהדרים על העץ...

באביב 2005 נטעו איריס ובני כרם זיתי ברנע, ב-2007 טמנו באדמה הצחיחה שתילי גפן ליין - קברנה סוביניון, פטיט ורדו וקברנה פרנק. כיום הם מוסקים את הזיתים אצל השכן, בבית הבד בחוות כרמי הר הנגב, ואת היין מייצרים בעצמם לאחר שאיריס עברה קורס יינות ביקב שורק שבקיבוץ נחשון.

"הכניסה שלנו לעולם החקלאות נעשה תוך לימוד הנושא בקורסים של משרד החקלאות, ובליווי מדריך מקצועי ומסור, אמציה שועלי, שהינחה אותנו לגבי הזנים שכדאי לנטוע והטיפול בהם. את כל העבודות בחלקות אנו עושים בעצמנו והאחריות על כך היא של בני", מספרת איריס.

בצד החקלאות, פיתחו השניים את האירוח במקום, גם זאת בדרך ייחודית. "עבר פה בדואי שאמר לי - אני רוצה להתחבר אליכם, לשים פה אוהל אצלכם בחווה. אמרתי לו - אין בעיה. הוא היה מביא לכאן את האורחים שלו, ולאט לאט המקום נהיה מוכר. אנחנו נהנים מאוד לארח, וכל מי שמגיע לכאן מתאהב במקום ובאווירה".

לימים התפתחה הפעילות התיירותית, כשהוקמו במתחם גם שני צימרים, פרי עיצובם הייחודי, כולל בריכות שכשוך בחצר ונוף אינסופי לכרמי הגפנים ולהרים. אתר החווה עלה לאוויר ב-2009 והעלה אותה על המפה, וכיום מגיעים אליה שוחרי טבע ושקט שאוהבים את המדבר.

- אבל בפועל, רוב הזמן, היום, זה רק את ובני כאן...

"זה נכון. העונה נמשכת בין סוכות לשבועות. בקיץ חם פה מאוד ואנשים פחות מגיעים. אבל זה נהדר לנו. אנחנו כמו אחים - תמיד ביחד, עוזרים אחד לשני, מסתדרים טוב וגם נותנים אחד לשני את החופש שלו".

- איך נראה יום טיפוסי כאן?

"קמים בשבע בבוקר, שותים קפה בחוץ, שומעים חדשות, מתעדכנים, מאכילים את הכלבים. אם צריך - אני הולכת לסדר את הצימרים. עונה למיילים, עושה טלפונים, עוזרת לבני בקטיף. עכשיו למשל, יש שזיפים נהדרים... כשיש כמות אני מוכרת אותם בשוק במצפה רמון. אחרי 10 סלסלות שמכרתי אני מתחילה לחלק במתנה - כי אין לי סבלנות לבלות שם את כל היום...

באחת יושבים לאכול צהריים, בשתיים הולכים לנוח, אחרי הצהריים אני נוסעת למצפה רמון, שתי דקות, לעשות הליכה עם חברה, וחוזרת בערב. בני הולך גם הוא, אבל בהרים - מקיף את בה"ד 1 וחוזר - שישה ק"מ. אוכלים ארוחת ערב, אולי מזמינים את השכנים שלנו מהחווה הסמוכה, משפחת כאשכאש, לראות קצת טלוויזיה והולכים לישון בסביבות עשר בלילה. פעם בשבוע אנחנו נוסעים לבקר את עמית בבאר שבע, ופעם

"עבר פה בדואי שאמר לי - אני רוצה להתחבר אליכם, לשים פה אוהל אצלכם בחווה. אמרתי לו - אין בעיה. הוא היה מביא לכאן את האורחים שלו, ולאט לאט המקום נהיה מוכר. אנחנו נהנים מאוד לארח, וכל מי שמגיע לכאן מתאהב במקום ובאווירה"

איריס ובני הרר

בשבוע נוסעים לרעות לאבן יהודה. בדרך עוברים אצל נועם ברמת גן או אצל דרור בתל אביב. אני כל כך אוהבת את הדרך חזרה. כאן זה הבית".

אוהבת לאסוף ילדים

ממש לקראת סוף הביקור במקום מעורר ההשראה, אחרי לגימת היין המקומי, טעימת המרקחות והריבות שמכינה איריס ופרידה מהנופים המרגיעים, האינסופיים, איריס מראה יחידת דיור קטנה בקצה החווה ומספרת על ע' נער שלמד עם נועם שלה בבית הספר במצפה רמון. איריס, מעורבת בחיי ילדיה, קשובה לכל מצוקה, ובמיוחד אם היא של ילד, שמעה מנועם שע' עושה צרות בכיתה והזמינה אותו לבוא לחווה לביקור. ההתאהבות הייתה מיידית והדדית. איריס פעלה נמרצות כדי להסדיר את העניינים הפרוצדורליים שיאפשרו לה לגדל אותו כנער אומנה.

"אני אוהבת לאסוף ילדים שלא מוצאים את מקומם ולהביא אותם אליי הביתה. היום ע' כבר בוגר, הוא השלים בגרות בהצטיינות, שירת בממר"מ, מתגורר במרכז הארץ, עובד, עלה על דרך המלך. הוא עדיין מגיע לכאן לביקורים ומדבר על החווה כעל בית".

ע' הוא לא היחיד שעשה תחנה אצל איריס ובני בחווה. "היום, למשל, צריך להגיע לכאן כל רגע ד', תלמיד תיכון ממצפה רמון שלמרות שיש לו בית הוא מאוד אוהב להגיע לכאן. נתתי לו את היחידה של נועם, יש לו כאן פרטיות, אני לא שואלת ולא מחטטת, והוא בעצמו בא אלינו לבית, אוכל איתנו, מדבר על מה היה בבית הספר, מתייעץ. החווה שלנו פתוחה בפני כל אדם, ובמיוחד אם מדובר בילד שמחפש חום, אהבה, נתינה, פרטיות ואוזן קשבת בלי שיפוטיות. זה אולי הדבר המשמעותי ביותר שהמקום הזה מאפשר לי. היות שאין לי מגבלה של מקום, כמו במרכז הארץ, אני יכולה להתרחב ולהרחיב את הלב. להיות מעון לכל מי שזקוק לכך".

סניף "צוות" במדבר

סדר היום של איריס כולל גם את סניף "צוות" במצפה רמון, בו היא מתפקדת כמזכירה בהתנדבות. וכך, אל הטלפונים בנושאי האירוח, מתווספים טלפונים של חברים הזקוקים לסיוע, למידע ולבירורים שונים. החווה שלה מתפקדת גם כמוקד חברתי וכמקום התכנסות להרמת הכוסית המסורתית לפני חגים. "למה לא? שיבואו, בכיף, יש מקום, יש אוכל, יש יין. אני אוהבת כשבאים וכמה שיותר - יותר טוב. אני באמת מאמינה שנתינה ורוחב לב הם מפתח לחיים טובים, ולי יש חיים מאוד טובים.

זה לא שאין התמודדויות, זה לא שאין חשבונות מים של אלפי שקלים, זה לא שאין קשיים - אבל הכול עטוף בשלווה, בשקט, בידיעה שזה המקום הנכון והגענו אליו בזמן הנכון. ואז הכול הרבה יותר קל".

אור-לי ניב, סגנית ראש עיריית גבעתיים:

העיר צריכה לתפקד כקהילה תומכת לכל תושביה

לאור-לי ניב (סא"ל) יש חלק נכבד בהתעוררות הקהילתית והתרבותית המתרחשת בגבעתיים, עד לא מכבר פרבר שינה מנומנם של תל אביב. בשיחה גלוית לב, היא מדברת על המחסור שחוותה בילדות, על הערכים שספגה בצבא, על המהפך האישי בחייה ועל המשפחה שהקימה יחד עם בת זוגה מיכל

מאת: דורית טל אור

אור-לי עם מקף: נולדתי שלושה ימים לפני מלחמת ששת הימים. האווירה הייתה קשה ומתוחה וההנחיה לציבור, הייתה להאפיל את החלונות. אל תוך החושך הזה נולדתי ואמא שלי שהחזיקה אותי לבדה לאחר הלידה (כי אבא כבר גויס ונלחם בגבעת התחמושת), חשבה לעצמה: איזה אור הביאה התינוקת הזו, וקראה לי אורלי. ההסבר הזה התבהר לי רק שנים אחרי שבגרתי, ומאז אני מקפידה לכתוב את שמי עם מקף - אור-לי. להגות ולבטא - כל אחד מוזמן כרצונו...

ילדות: המשפחה שלנו התגוררה ביפו - סבא וסבתא משני הצדדים - צד אחד תורכי (אמא) וצד אחד מרוקאי (אבא). למעשה, גדלתי אצל סבא וסבתא מצד אמא, אמה ואלי אוסיפוב, שהשרישו בי לעומק אהבת אדם וטוב לב. סבי היה אזרח עובד צה"ל בפחחייה בבסיס הציוד בתל השומר. איש של אנשים, ידו בכל ויד כל בו, קשוח למראה אבל בפנים - רך וטוב מאין כמותו. אני מרגישה מאוד דומה לו. הוא נפטר כשהייתי בקורס קצינות, לא זכה לראותי עושה חיל בצבא שכל כך אהב. אבל כבוד עוד הוספתי וקיבלתי בתור נכדתו, כשהגעתי לאסוף ציוד בבסיס של סבא, וחבריו שמחו לראות אותי עם דרגות הסג"ם הטריות על הכתף.

מחסור: גדלתי במציאות של מחסור, הישרדות, וסבא היה זה שראה הכול ונדרש לכל צורך. בבית שלהם היה חדרון קטן, וכשהייתי מגיעה לשם הוא היה אומר: לכי לחדר הקטן... שם חיכו נעליים, אנציקלופדיה, אופניים, ספרי לימוד - כל מה שהייתי צריכה וסבא שמע וקנה. הספיק לו גם רמז קטן - הוא הבין הכול. הוא לא היה משופע משאבים, אבל לעומת הדור השני, אמי ואבי שממש התקשו לעמוד על הרגליים - הוא היה מבוסס, יציב, ובעיקר אוהב ונדיב.

אמא ואבא: אמא פנינה עבדה כספרית, לימים חלתה וכיום מושתלת כליה. החיים לא האירו לה פנים יותר מדי. היא חוותה קושי, כאב, הישרדות אינסופית וכמובן הידרדרות בריאותית שהקשתה עוד יותר. אני מנסה להקל עליה בכל דרך אפשרית וכך גם עושים אחיי. אנחנו מתראות הרבה, היא מאוד אוהבת את הנכדים וחשוב לה להיות נוכחת בחייהם. היא עוקבת אחר העשייה הציבורית שלי, שמסבה לה קורת רוח ונחת. אולי זו נחמה פורתא. אבי ויקטור ז"ל, נהג משאית קשה יום, עבד כל

"איני מעסיקה את עצמי ב'מה יהיה'. ה'כאן ועכשיו' ממלאים את חיי ומעניקים לי עניין ותכלית. השאיפות שלי אינן קידום פוליטי, אלא קידום אידיאולוגי: של רעיונות חדשניים ושל גישות פתוחות, נאורות ומקבלות. העיר גבעתיים מספקת לי כר נרחב ליצירת הוויה קהילתית חמה ומחבקת"

אור-לי ניב

חייו בעבודה פיזית שוחקת, בנסיעות אינסופיות לצפון הארץ. אוהב צבא, צנחן מורעל ופטריוט בנפש - שעשה מילואים עוד הרבה אחרי גיל 50. דעתן, להוט לדבר פוליטיקה, ימני מאוד, ידען שבולע עיתונים - אבל הוא רק דיבר. לימים הבנתי שאי אפשר רק לדבר. כדי שיקרה משהו חייבים לעשות - ובמידה רבה זו הבחירה שלי בחיים. לעשות. ממנו קיבלתי את הדעתנות והמעורבות בענייני הכלל, החברה, הצבא והמדינה.

יש לנו בית: כשהייתי בת שנתיים וחצי הצליחו הוריי לרכוש דירה משלהם בשכונת תל כביר בתל אביב. לא אהבתי את המעבר הזה וכבר כילדה קטנה היו לי דעות מוצקות. כשהגעתי לכיתה ד' הסברתי להוריי שאני לא אוהבת את השכונה, את האווירה, את בית הספר והם חייבים לעבור מכאן. "אני לא אגור כאן", הכרזתי וממש הכרחתי אותם לעשות מעשה. כבר אז אי אפשר היה להתעלם ממני, והם אכן הצליחו לעבור לרחוב הירשנברג בעיר, בין ריינס לדיזינגוף, ואני הלכתי לבית הספר גרץ. שם הרגשתי שזה מקומי. לימים, עשו לי "בית ספר" בבית הספר הזה, ובכיתה ז' הביאו לשם את כל החבר'ה מתל כביר - בשם האינטגרציה. אבל אני כבר חוויתי את זה ממקום אחר, של תלמידה טובה, חזקה חברתית, שיכולה להיות הגשר בין הצפוניים לדרומיים. וכך אכן היה. הייתי מאושרת מזה ומוקפת בחברים מכל חלקי העיר.

איזו מין ילדה: ג'ינג'ית, תמיד שמנה, עם קול נמוך, כזה שהמורה אומרת - למה את צועקת? ואני אומרת אני לא צועקת, זה הקול שלי. תמיד במרכז מבחינה חברתית, תמיד בתנועת נוער, גם צופים וגם הנוער העובד וליתר ביטחון גם צופי ים. ותמיד בהדרכה, כמובן. אני הבכורה,

אחותי שרון (46), מנהלת משרד עורכי דין ברמת גן ואחי שי הוא קבלן שיפוצים. אנחנו אחים קרובים, אוהבים, תומכים.

מסלול ייעודי: התגייסתי בשנת 1985 למסלול חדש וייעודי לקצונה בשלישות. עברנו גיבוש של שלושה ימים בבה"ד 12. תוך שעה כבר מוניתי לחניכה תורנית. הייתי בולטת, וזה נתן לי גושפנקא לעשות את מה שאני אוהבת: לארגן, לנהל. באתי עם יומרות עוד לפני שידעתי מה זה צבא.

אז מה זה באמת צבא: למדתי שיעור מדהים מהמפקדת שלי (והיום חברה טובה), בהכנה לקורס קצינות בבה"ד 11 שארכה חודשיים. היינו אמורות לקבל שם תכנים פיקודיים ומקצועיים. אני הייתי, איך נאמר את זה, זאת שיושבת בספסל האחורי ועושה הכי הרבה רעש בכל האוטובוס - כי היא יודעת, כי היא בטוחה בעצמה. אז המפקדת הנהדרת הזו ביימה לי הפקרת נשק. העלימו לי את הנשק ועליתי למשפט. המומה מכל הסיפור שתקתי, אולי בפעם הראשונה בחיים. הייתי מועמדת להדחה ואז המפקדת נלחצה, הלכה למפקד ששפט אותי והסבירה לו הכול. הוא אמר שהוא מדיח אותי בכל זאת, כי לא אמרתי כלום, לא התגוננתי. כאילו הודיתי באשמה... ואז היא הגיעה אליי, נתנה לי צ'פחה שאני זוכרת עד היום בכתף ואמרה לי: "איפה הפה הגדול שלך כשצריך אותו? למה את לא מדברת עכשיו? תילחמי על מקומך! ותדעי שבצבא יש לך עוד הרבה מה ללמוד".

נכנסתי שוב, דיברתי, שכנעתי את המפקד להשאיר אותי, והבנתי את הלקח שהיא ניסתה ללמד אותי. אם את שואלת מה למדתי בצבא - זאת התשובה: שגם כשאת בטוחה שאת יודעת הכול - יש לך עדיין מה ללמוד. זה היה שיעור לחיים, מכה על האף, ומהמקום הזה המשכתי עם עוד יותר מוטיבציה להוכיח לכולם שאני טובה. הכי טובה.

הדרכה, הדרכה, הדרכה: התפקיד הראשון שלי היה קצינת קישור לחטיבת שריון במילואים. ישבתי ביפו, ולא ידעתי את נפשי מרוב שעמום ותחושת החמצה. מה אני עושה כאן? אחרי פחות משנה חזרתי לבה"ד 11, בסיס ההדרכה של השלישות, הבית שלי ברוב השירות, ממנו הלכתי ואליו חזרתי. שובצתי כמדריכה בהשלמת קורס קצינות שלישות. בהכנה שנערכה לסגל, אחרי כמה שעות, נכנסו ואמרו שמדריכה שהייתה מיועדת לקורס ההכנה של המסלול הייעודי לקצונה התמוטטה וחסרה מדריכה. מכל הסגל נראיתי הכי מתאימה לקפוץ לתפקיד ללא הכנה (שאורכה חודש וכמובן לא עברתי אותה...). שלפו אותי, בדרך על השביל מישהו קשר לי שרוך הדרכה שחור לזרוע, וככה קיבלתי את החניכות הראשונות שלי, כולי הלם וחרדה, ומולי עומדות בנות - בדיוק כמו שאני הייתי לפני שנה, רק כרגע התגייסו ושובצו למסלול הייעודי.

מפחיד, אבל גם מאוד מחמיא. למדתי על הדרך, אלתרתי, נעזרתי - המחזור הזה היה הצלחה בלתי רגילה. הבנתי שזה מה שאני רוצה לעשות: אחריות, מקצועיות, פיקוד, משקפי דיסטאנס, אבל גם מידה רבה של אנושיות ותחושת מוגנות. הן ידעו שאני שומרת עליהן היטב. בהמשך הדרכתי גם בהשלמה החיילית. ואז באו אלינו - היינו שש קצינות מעולות - ואמרו לנו קחו את ששת חודשי השס"ן (שירות סדיר נוסף) שאתן אמורות לחתום (ללא תשלום), והמירו אותם בשנתיים קבע. חתמנו יחד כולנו.

"אם יש משהו שצריך לעשות למען משפחות שאינן במבנה הקלאסי, זה להנחיל את הלגיטימיות שלהן. ההפך מהדגשת השונות - קבלת הפלורליזם. ובתוך השונות נמצאים לא רק ההורים החד-מיניים אלא גם הגרושים, הפרודים, החד-הוריים, ההורים לילדי פונדקאות, ההורים המאמצים - וכמובן ילדיהם של כל אלה"

צבא קבע: חצי שנה בצפ"ה (צוות פיתוח הדרכה) בבה"ד 11, בהמשך שלישה בבה"ד 12, ואחר כך מ"פ בקורס קצינות בבה"ד 12 - תפקיד מיתולוגי שעשיתי במשך שנתיים והסב לי הנאה מרובה. בהמשך, מפקדת ההשלמה החיילית של קורס קצינות שלישות, שוב בבה"ד 11, למשך שבעה מחזורים. ביולי 2001 חזרתי שוב לעולם ההדרכה - לתפקיד ראש ענף חוגרים בבה"ד 11, בדרגת סא"ל. אחר כך - ראש מינהל קצינים במחלקת סגל בשלישות ברמת גן. רגע לפני האפשרות לקבל דרגת אל"ם וקידום לתפקיד נחשק, הבנתי שאני לא רוצה יותר צבא. אבל זה בגלל המהפיכה שהתרחשה בחיי הפרטיים. מיכל.

כך הכרנו: מיכל הייתה מדריכה באחת ההשלמות עליהן פיקדתי. הכרתי אותה בשנת 99'. לא היה בינינו שום קשר, אבל שנה וחצי מאוחר יותר נפגשנו שוב. אני הייתי בת 31 והיא הייתה בת 21. לי תמיד היה חבר, ובכלל הייתי רגע לפני נישואין. אבל הקשר החל, והוא החל בגלל מי שהיא ומה שהיא מיכל - ולא בגלל כל העולם הנלווה לכך. אמנם הכרתי את העולם הזה דרך חברת ילדות, אבל לא הרגשתי שייכת. עד שהגיעה מיכל. אחרי שלוש שנים בתוך הקשר הזה הבנתי שזה מה שאני רוצה, וזו בת הזוג שלי לחיים. ואז התחילו הבעיות, המחשבות, הפחדים: איך זה יתקבל במשפחה, בצבא, אצל החברים ובכלל. אתה מפיל פצצה. ובנוסף, היו ספקות אצל מיכל וקושי עצום שהוביל אותי להבנה שאסור לי ללחוץ. מיכל אמרה לי - לכי קדימה, אני פה בינתיים.

ואני הלכתי קדימה, ילדתי את בננו הבכור, עומרי, היום בן 12, לאבא קובי, שהוא חבר קרוב. קובי הוא אבי שלושת ילדינו - אדם ואבא מקסים ואישיות נוכחת ומבורכת בחיי המשפחה שלנו. מעטה החשאיות הוסר לאט לאט, בקושי, בכאב גדול. בצבא, אגב, התגובה הייתה הכי קלילה, פתוחה ומחבקת שיכולתי לבקש. הקושי היה במשפחה. כשעומרי היה בן שלושה חודשים, מיכל סיפרה להוריה והם קיבלו את הדברים בצורה קשה ביותר. אבל מתוך הקושי הזה היא דווקא שאבה כוח והמשיכה. ערכנו הסכם אצל עורך דין והבנו שאנחנו משפחה לכל דבר. אחרי עומרי ילדתי את מאיה, היום בת 9 וחצי, ומיכל ילדה את מיקה, בת 4 וחצי.

משפחה רגילה: יש המון סקרנות, שלא לומר חטטנות, סביב משפחה כמו שלנו, אבל אני ממהרת להפיג אותה - אנחנו משפחה רגילה. אמא מיכל, אמא אור-לי ואבא קובי. הילדים שלנו נולדו לתוך המציאות הזו,

וכשמתעוררות שאלות אצל הילדים לגבי השונות שלנו, אני מדגימה להם איך כל משפחה היא "שונה". פה אבא לא גר בבית, פה יש שני אבות ואין אמא, פה יש אבא שהוא לא האבא הביולוגי, השונות רבה - ולכן יש אפשרות לומר: כולנו רגילים. כל אחד בדרכו.

בלי הנחות: אני כל הזמן מעמיקה עם עצמי, שלא לומר מתייסרת, בניסיון להבין האם ואיפה אנחנו, במשפחה שבנינו, אולי יצרנו לילדינו קושי נוסף על אלו שילדים בני גילם מתמודדים עימם ממילא. זה לא הניח לי, עד שעברנו הדרכה הורית נפלאה שהמחישה לי, שאולי ההפך הוא הנכון: בגלל שאנחנו לכאורה משפחה שונה, המודעות שלנו רבה יותר, האחריות ההורית עצומה והנכונות לסייע לילדינו בכל דרך ומחיר - היא אינסופית. זו מסירות מסוג שיש למי שלא קיבל את הדברים על מגש של כסף... המדריכה אמרה לי: הילדים שלך מטופחים. הכוונה לא רק לטיפוח מנטאלי, לחינוך, להשקעה, לתשומת לב, אלא גם לטיפוח רגשי, מילוי צרכי הנפש. היא הרגיעה אותי.

מצעד הגאווה: אני אדם פרטי מאוד, ומאמינה שכל אחד יכול לעשות מה שהוא רוצה בביתו. אני לא מרגישה חריגה, אני אישית לא זקוקה לגושפנקא החברתית שאולי מעניק המצעד למשתתפיו. לא להתבייש, פשוט לחיות. בצורה הוגנת, אוהבת, מכובדת. זה הכול. אני פחות מתחברת להחצנה שקיימת במצעד הגאווה, אם כי אני יכולה להבין אותה. אני לא שואפת לחיות בתוך קהילה מובדלת, למרות שאני יודעת שקיים צורך כזה, לקבל שירותים ייחודיים, סיוע ייעודי. ממשרתי כסגנית ראש העיר אני מכירה את ההוויה הזו. כשנבחרתי רציתי להחזיק בתיק הלהט"ב בעיר - מתוך רצון אמיתי לסייע בכל דרך - אבל הוא נמסר, באופן מסורתי, לנציגת מרצ. יש בינינו שיתוף פעולה ומצידי יש רצון רב להיטיב עם חברי הקהילה ובעצם עם כל מי שנדרש להתמודדות תחת הכותרת הרחבה של "משפחה".

האחר הוא אני: אם יש משהו שצריך לעשות למען משפחות שאינן במבנה הקלאסי, זה להנחיל את הלגיטימיות שלהן. ההפך מהדגשת השונות - קבלת הפלורליזם. ובתוך השונות נמצאים לא רק ההורים החד-מיניים אלא גם הגרושים, הפרודים, החד-הוריים, ההורים לילדי פונדקאות, ההורים המאמצים - וכמובן ילדיהם של כל אלה. אמנם כל אחד מתמודד עם סוגיות שונות, אבל כולם חווים את התחושה שהם אינם מייצגים את הנורמה המסורתית. כך, למשל, סייעתי בעבר להפיק יום עיון להורים מסוגים שונים, שכלל פאנל עם פסיכולוג, עורך דין, עובד סוציאלי ועוד אנשי מקצוע שיכולים לסייע למשפחות. האירוע היה מוצלח וקיבלנו תגובות חמות מהורים שהרגישו שקיבלו מענה וחוו קבלה, הכלה ושותפות - במקום תחושת חריגות ועיניים ננעצות...

יום השחרור: תפקידי האחרון היה במחלקת משאבי אנוש באגף תקשוב במטכ"ל - פונקציה אותה הקמתי ובראשה עמדתי עד רגע לפני ההתמודדות לקבלת התקן ומינוי לדרגת אל"ם.
בדצמבר 2010 נולדה מיקה, אני הייתי כבר בת 43 וחצי, והבנתי שפרק הצבא שלי הסתיים. ברגע אחד. גם אם המשמעות תהיה שלא אהיה אל"ם... מובן שכולם היו בהלם. אבל החיים המשפחתיים שלי משכו אותי החוצה, לאזרחות. נגמר צבא - באהבה רבה, מתוך תחושת הוקרה ותודה, אבל נגמר. החיים חיכו לי עם המון מטלות הוריות ועם רצון לעשות משהו

"אני לא חושבת שנכון לנהל עיר כמו שמנהלים יחידה צבאית גדולה, אבל נכון להשתמש בארגז הכלים הצבאי גם באזרחות. לקחת את הניהול, התכנון, האחריות, המחויבות האישית, המוטיבציה ומוסר העבודה - ולהטמיע את כל אלה במערכת המוניציפלית"

אחר. אולי קצת רגוע יותר. עם פחות מחויבות אישית. לעשות לביתי. בדיעבד הסתבר לי שאצלי אין דבר כזה...

להיות הורה: כשעומרי היה בן שנתיים, הבאתי אותו יום אחד לגן - וראיתי שהוא סגור. לא הבנתי למה, עד שעבר שם עוד הורה מהגן ואמר לי בחיוך: "גם את מההורים האלה שלא יודעים כלום על הגן... בתשעה באב מעונות נעמת לא עובדים!". זה היכה בי בעוצמה. באותו יום התנדבתי לוועד ההורים של הגן. משם, בהתאם להמשך הדרך של הילדים, הגעתי עד לתפקיד יו"ר ועד ההורים של בית הספר בורוכוב שבשכונת מגוריי בגבעתיים. עשינו דברים גדולים וחשובים, כגון הסדרת פעילות בית הספר, הגובל באצטדיון המכתש לשעבר, שהפך בשנים האחרונות לאתר בנייה עצום, תוך מזעור הנזק והסכנה מהבנייה האינטנסיבית ומה שנלווה לה, המתרחשים ממש מעל ראשם של הילדים. ההסדרים הללו, אגב, פועלים גם היום, משום שהבנייה עדיין נמשכת...

מנהיגות מקומית: מה שעשינו בוועד ההורים היה להקים הנהגה הורית אמיתית - אנשים שאכפת להם, שמוכנים להשקיע, להיות מעורבים, לצאת מדלת אמותיהם למען הכלל. עבורי זה היה מקום טבעי, ומתוכו הבנתי שבאזרחות אני רוצה לעסוק בחינוך בלתי פורמלי. ואכן, המשרה הראשונה שלי הייתה ניהול פעילות אזור מרכז של פרויקט "סיסמה לכל תלמיד", שמקים פלטפורמות מחשוב התומכות בפעילות בתי הספר המקומיים והופכות את התלמידים, המורים וההורים לחברים בקהילה המשתפת תכני לימוד ומידע חיוני.

מישהי לרוץ איתו: באמצע 2012 חיברה אותי חברה שלי לרן קוניק, מנהל מחלקת הספורט לשעבר, ויו"ר האופוזיציה באותה עת במועצת העיר, שתכנן להתמודד בבחירות ב-2013. היא רק ביקשה שאפגש איתו. לא הבנתי, לא רציתי - אבל נפגשתי. התחלנו לדבר והדברים ששמעתי ממנו האירו אותי. גם הוא שמח לשמוע ממני תובנות על חינוך בלתי פורמלי, קהילה, חברה פעילה בהיבט המוניציפלי. היה קליק. דיברנו באותה שפה. באוקטובר 2013 הוא נבחר לראשות העיר ואני מוניתי לסגנית ראש העיר, מחזיקת תיק תרבות, פנאי, קהילה וחינוך משלים, עליהם נוספו "על הדרך" ובאופן כמעט טבעי גם נושאי חירום וביטחון המטופלים בהיבט העירוני.

סדר עדיפויות חדש: כסגנית ראש העירייה חשוב לי, מעבר להיותי אמונה על התחומים שבאחריותי, להיות מעורבת גם בנושאים נוספים הקשורים לניהול העיר. כדי להשפיע באמת, נכנסתי לנושא תקציב העירייה באופן מעמיק. יחד עם ראש העירייה וההנהלה שינינו באופן משמעותי את סדרי העדיפויות לטובת החינוך, התרבות, הפנאי, השירות לתושב, חזות העיר ועוד.

שנתיים של עשייה: בפרק הזמן שלי בעירייה הספקנו להקים את "קהילתיים" (על משקל גבעתיים), עמותה עירונית ללא כוונת רווח לתרבות, פנאי, קהילה וחינוך משלים, המתוקצבת על-ידי העירייה. באחריותה שלושה מרכזים קהילתיים שוקקי פעילות, מקלטים עירוניים המאכלסים פעילויות וחוגים, תיאטרון גבעתיים, קונסרבטוריון עירוני, קתדרה - קמפוס הרצאות למבוגרים, ומחלקת קהילה בעירייה המפעילה צהרונים וקייטנות. היריעה עצומה: אירועי קיץ פתוחים לקהל, מופעים בפארק, הרקדות, ערבי שירה, מועדוני נוער, כל מה שהופך את העיר לחיה, נושמת, תרבותית, מעניינת עבור התושבים. ההפך ממקום בו ישנים בלבד... אני מרגישה שהתושבים צמאים לדברים הללו, יש ביקוש אדיר. גבעתיים הופכת לצעירה יותר. האתגר הגדול שלנו הוא ליצור עיר שהמענה לכלל פלחי האוכלוסייה שבה הוא מלא. הדבר יוצר תנופה הנוגעת להיבטים רבים נוספים, ובהם הפיתוח העסקי של העיר (ראו שפע בתי הקפה, המסעדות והפאבים שנפתחים לאורך רחוב כצנלסון).

העיר כקהילה: קהילתיים הוקמה כדי להעצים את חיי הקהילה בעיר, שפוטנציאל ה"קהילתיות" שלה גבוה, אולם טרם מומש. בטווח הארוך, עמותת קהילתיים תביא בשורה לעיר גם בהיבט היעילות והזריזות בטיפול בהליכים בירוקרטיים, בהיבט מחירים של חוגים ופעילויות וכמובן בהיבט של עושר ומגוון האפשרויות.

למה לי פוליטיקה עכשיו: אני מודה שלא באמת הבנתי את עוצמת הנושא הזה והשפעתו על היכולת לפעול, לקדם יוזמות. אם להיות גלויית לב, אני די סולדת מפוליטיקה לשמה ומכל מה שהיא מייצגת. אני מנסה להביא לעולם הזה משהו אחר - שיתופי פעולה, עשייה, תוצאות משמעותיות לטובת הציבור. אני כל הזמן מציעה לחבריי למשימת ניהול העיר שיתופי פעולה במגוון רחב של נושאים. אני מאמינה שמי שיילך איתי ירוויח, משום שבכוחות משותפים אפשר לעשות יותר.

זכות הבחירה לתושב: אחד הנושאים עליהם אני מקפידה, מתוך הבנה שלא כל החוכמה נמצאת אצלי, הוא לשתף את התושבים. לשאול לדעתם, לרצונם, להעדפותיהם, להמלצותיהם, לשתף אותם בתהליך הפקת לקחים מפעילויות שונות ועוד. לצורך כך, לדוגמא, הקמנו ועד הורים לצהרונים, ערכנו מפגשי תושבים לצורך בניית רעיונות קהילתיים משותפים ועוד.

מהצבא לעשייה הציבורית: לכאורה, רק לכאורה, הסמכות בידי. אני זוכרת את זה כל הזמן. בשונה מהצבא, שבו בסופו של דבר מגיעים לפקודה - כאן חייבים להגיע לכל דבר בדרך של שכנוע, הסכמה ושיתוף פעולה. לכן, המימד הבינאישי חשוב בעיניי כמו המימד המקצועי. חשוב שיהיו יחסים אישיים מכבדים, קשב, נכונות לקבל דברים של מישהו אחר, הערכה לאנשים שאיתם אתה עובד - אחרת לא תוכלו לעבוד ביחד.
אני לא חושבת שנכון לנהל עיר כמו שמנהלים יחידה צבאית גדולה, אבל נכון להשתמש בארגז הכלים הצבאי גם באזרחות. לקחת את הניהול, התכנון, האחריות, המחויבות האישית, המוטיבציה ומוסר העבודה ולהטמיע את כל אלה במערכת המוניציפלית.

"צוות" לעניין: פעילות "צוות" בגבעתיים יכולה לשמש מופת למעורבות אזרחית של גמלאי צה"ל. חלק גדול ממנה מופנה לערוצי התנדבות שונים, גם במסגרת ארגונים אחרים, דוגמת ליונס. זה מרחיב את הלב. אין לי מעורבות יומיומית בפעילות הסניף, אך אני בהחלט גאה להיות חלק מהציבור הזה שגם אחרי שהשתחרר מצה"ל ממשיך לתת מעצמו.

העתיד כבר כאן: איני מעסיקה את עצמי ב"מה יהיה". ה"כאן ועכשיו" ממלאים את חיי ומעניקים לי עניין ותכלית. השאיפות שלי אינן קידום פוליטי, אלא קידום אידיאולוגי: של רעיונות חדשניים ושל גישות פתוחות, נאורות ומקבלות. העיר גבעתיים מספקת לי כר נרחב ליצירת הוויה קהילתית חמה ומחבקת. כזו שרואה כל אחד מחבריה, ועושה כל מאמץ להיטיב עימו ולטפח אותו.

משרדי "צוות" לשירותך

כתובות ושעות פעילות ברחבי הארץ

דוא"ל: tz-org@tzevet.org.il אתר "צוות": www.tzevet.org.il

המשרדים הראשיים של "צוות"

במשרדים הראשיים פועלים המנכ"ל, סמנכ"ל, סמנכ"ל לתעסוקה, עוזר מנכ"ל, חשב, מנהל הביטוח הרפואי, המבקר.
משרדי "צוות" "בית סלע", רחוב ברוך הירש 14 בני ברק, מיקוד 5120206 (ממזרח לקניון איילון).
כתובת למשלוח דואר: "צוות" ת"ד 2222 בני ברק, מיקוד 5112102. **טלפון:** 03-6173500 פקס': 03-6173520.
שעות פעילות: א'-ה' 08:00-17:00 ובימי שישי תורנות טלפונית.
מנהלת לשכת יו"ר ומנכ"ל: **בתיה אסא**, טלפון: 03-6173506.

מנהל הביטוח הרפואי של "צוות":
עמיר להב: טלפון 03-6173515, 050-3202152; פקס 03-6166260
אילנית: 03-6173544, **שירלי בנש:** 03-6173551.
מוקד "בריאות בצוות": 1-700-700-251

יחידת התעסוקה: הרשימה המלאה - טלפונים, פקס ודוא"ל - ראה מדור תעסוקה בגיליון זה.

משרדי המחוזות - שירות לפרט ותעסוקה

מחוז הצפון - מנהל המחוז אלי (אליקו) חן-חתוכה
דוא"ל: mzafon@tzevet.org.il; "בית עופר" דרך בר יהודה 52, קומה ב' ת"ד 521 נשר 3660302; טל' 03-6173519, טל/פקס' 03-6173576 רב-קווי.

מחוז השרון - מנהלת המחוז רחל קראוס
דוא"ל: msharon@tzevet.org.il; רח' התע"ש 20 "בית הפעמון", ת"ד 177 כפר-סבא 4410101; טל' 03-6173531, 09-7667175/6, פקס' 09-7657318.

מחוז דן - מנהל המחוז אלי ינאי
דוא"ל: mdan@tzevet.org.il; דרך מנחם בגין 82 "בית אופקים" קומה ב', תל-אביב. כתובת למשלוח דואר: ת"ד 20807, תל-אביב 6120701. טל' 03-6173523, 03-6243250, 03-6173522, פקס' 03-6243252.

מחוז יהודה - מנהל המחוז ראובן חמו
דוא"ל: myehuda@tzevet.org.il; רחוב גאולה 4, ת"ד 1824 רחובות 7611701. טל' 03-6173527, טל/פקס' 08-9467062.

מחוז ירושלים - מנהל המחוז שמעון מלכה
דוא"ל: mjerusalem@tzevet.org.il; בית החייל, רחוב אלוף דוד שאלתיאל 1, ירושלים 9455522. טל' 03-6173524/5, 02-6221758, פקס' 02-6235713.

מחוז הדרום - מנהל המחוז אברהם לוגסי
דוא"ל: mdarom@tzevet.org.il; בית החייל, רחוב בית לחם 2, ת"ד 521 באר שבע 8410401. טל' 03-6173529, 08-9903106, 08-6431874, פקס' 08-6417188.

קבלת קהל במשרדי המחוזות בימים ראשון-חמישי בין השעות 08:30-12:30, 13:00-16:00. לפגישה עם מנהל המחוז, יש לתאם טלפונית.

חברי הוועד המנהל של "צוות"

ד"ר ברוך לוי - יו"ר "צוות"; **אהרן אופיר; ירמיהו אולמרט; משה בן דוד; שלום בן משה; מרדכי בר דגן** - ס.יו"ר "צוות" ויו"ר מחוז שרון; **יואל גונן** - יו"ר מחוז יהודה; **אילן דולפין** - יו"ר סניף נס ציונה-רמלה-לוד-באר יעקב; **יחזקאל דסקל; יעקב דרעי** - יו"ר סניף אופקים-נתיבות; **יוסף וסרמן** - יו"ר מחוז ירושלים; **יצחק זמיר; יצחק חביו** - יו"ר מחוז צפון; **לורנס יצחק** - יו"ר סניף ראשון לציון; **יצחק כחלון; יעקב לבקוביץ** - יו"ר סניף מודיעין-מכבים-רעות; **ישעיהו פטוקה** - סגן יו"ר מחוז צפון; **רפאל פיליפסון; בני פרידמן** - יו"ר סניף פתח תקוה; **עזריאל פרל; יהודה פרץ** - יו"ר מחוז דן; **עליזה רז; גדעון שני** - יו"ר מחוז דרום. משקיפה: **גיטה גופר**.

יהודית הר גד - יו"ר ועדת ביקורת ■ עו"ד **ברוך אברהמי** - יועמ"ש "צוות" ■ רו"ח **דוד כהן** - רו"ח "צוות"

"חבר" ידע: נכנסים לעולם המוסיקה של רימון

"ללא מוסיקה החיים היו שגיאה", אמר הפילוסוף פרידריך ניטשה, והיטיב לתאר את תחושותיהם של רבים, שהמוסיקה היא חלק בלתי נפרד מחייהם. ה"תבלין" החשוב הזה, המעניק לחיינו כל כך הרבה טעם, מוצע עכשיו לעמיתי "חבר" ולבני משפחותיהם בבית הספר רימון, שהפך ב-30 שנות קיומו ללב הפועם של היצירה המוסיקלית הישראלית

מורי בית הספר: ערן צור, יואב קוטנר ודניאל סלומון

בית הספר רימון נוסד לפני 30 שנה (1985) על-ידי קבוצת מוסיקאים ובראשם **יהודה עדר**, היזם ונשיא בית הספר כיום. מה שהחל כיוזמה צנועה הלך והתפתח למוסד מוסיקלי חשוב ומוערך, ולחממה בה טופחו ביד אוהבת גדולי היוצרים והמבצעים בתחום המוסיקה בישראל.

אבל לא רק: עשרות אלפי חובבי מוסיקה בני כל הגילאים "עברו" דרך רימון במהלך השנים, לא בהכרח כדי להפוך למוסיקאים מקצועיים, אלא משום שאהבת המוסיקה זורמת בעורקיהם.

"בין אם עמיתי 'חבר' יירשמו לרימון כדי לזכות בתעודת בוגר רימון או בתואר אקדמי, ובין אם ילמדו בקורסים השונים - עצם ההימצאות במקום מחבק, מחבר, מעשיר ומהנה, עשויה לחולל תפנית בחייהם", אומר **משה סיני** (סא"ל), חבר "צוות", מנכ"ל רימון. "זה לא עוד בית ספר, זה לא עוד מוסד אקדמי, רימון הוא מקום בו פועמים החיים. אהבה - זו אולי המילה החשובה במקום הזה".

"חבר" ידע - עשיר כ"רימון"

"הבחירה ברימון במסגרת פרויקט 'חבר' ידע הייתה עבורנו טבעית", אומרת **אדמית מסיקה**, מנהלת "חבר" ידע: "זהו מוסד ידוע ומוביל בישראל, מהמוכרים ומהמוערכים גם בעולם, ומבחינת 'חבר' זו בחירה בטוב ביותר.

תחושה של התרוממות רוח ליוותה אותנו בבניית הקשר, בהתוויית התוכנית, בבחירת הקורסים ובהתאמת התכנים. אני חושבת שהצלחנו להגיע לשילוב מנצח, הפותח את רימון הן בפני אלה שרוצים לעסוק במוסיקה בצורה מקצועית - אולי אפילו להתפרנס ממנה - והן בפני אלה שרוצים להרחיב אופקים, להעשיר את עולמם או לחזור לטפח תחביב אהוב ונושן. אלה וגם אלה, יתעוררו כל יום לימודים עם שיר חדש בלב".

תמי גורמן-כהן: "החיבור עם רימון הוא מסוג הדברים שאומרים עליהם 'איך לא חשבנו על זה קודם...'. אלפים רוכשים ומרחיבים ידע באמצעות מיזם 'חבר' ידע, והנה הגיע הזמן להרחיב גם את הלב, לחייך, לנגן, ליצור ולעשות זאת במקום הראוי ביותר"

סביר להניח, כי העובדה של"חבר" יש "נציג" ברימון, סייעה להתפתחות הקשר - מנכ"ל רימון, משה סיני, עמית "חבר" וחבר "צוות", לשעבר ראש עיריית ראש העין. סיני, חובב מוסיקה בעצמו, הוביל מהלך למיתוג ראש העין כעיר המוסיקה, והיפנה משאבים רבים להשקעה בחינוך מוסיקלי בעיר. התפקיד ברימון היה עבורו משאלת לב והוא זכה במשרה לאחר שנמצא המתאים מבין עשרות רבות של מועמדים.

"רימון זה הרבה יותר מבית ספר למוסיקה. עצם קיומו, ובמיוחד התנהלותו לאורך השנים, הפכו אותו לא רק לבית יוצר מוסיקלי, אלא גם לסוכן שינוי תרבותי, חברתי וערכי. כוונתי למגוון יוזמות בעלות אופי חברתי, דוגמת עבודה עם אוכלוסיות מוחלשות, עם הורים שכולים, עם נוער בסיכון, עם בני הגיל הרך העושים צעדים ראשונים בעולם המוסיקה, פרויקטים לשימור הזמר העברי ועוד. פעילויות מוסיקליות אלה, תורמות להעצמה אישית ומגשרות על פערים חברתיים.

"בית הספר", ממשיך ואומר משה, "הוא נכס תרבותי, שקשה לדמיין את עולם המוסיקה הישראלי בלעדיו. ראשיתו בחזון שהמילים ציונות וערכים אינן זרות לו. הוא החל בצנעה וכנגד כל הסיכויים, וכיום הוא מוסד ברמה עולמית, בית יוצר למוסיקאים וגורם משפיע על התרבות בישראל.

כדי להתרשם מהאווירה, העשייה, היצירה והשמחה המוסיקלית, אני מזמין את החברים לג'אם השישי - אירוע פתוח של הרכבים מוסיקליים מקרב תלמידינו. יש לנו הרכבים מופלאים רבים מכל קבוצת גיל ומקצוע, ובהם גם אנשי צבא".

מגוון הצעות לכל מטרה וגיל

"למרות שהיה לנו ברור כי הנושא עשוי לעניין רבים מחברינו, לא הסתמכנו על תחושות בטן, ובחנו בסקרים שוטפים שאנו עורכים גם את נושא המוסיקה", אומרת אדמית. "קיבלנו תגובות אוהדות, ומכאן ועד החיבור למוסד מספר אחת בתחום - בית הספר רימון - הדרך הייתה קצרה".

אדמית, שהייתה שותפה לבחירת התכנים, אומרת כי אלה חוצי גבולות וגיל. "ילדי העמיתים, בני ובנות הזוג, העמיתים עצמם ובהם חברי 'צוות' - כל אחד יוכל לבחור לעצמו את הקורסים וההכשרות הקוסמים לו, בין אם לצרכי העשרת הידע ובין אם ללימודי מקצוע או לרכישת השכלה אקדמית.

כך, למשל, כולל היצע הקורסים סדרת מפגשים עם דניאל סלומון

מימין: תמי גורמן-כהן, יהודה עדר, ערן צור, משה סיני ואדמית מסיקה

העוסקת בהעזה שבכתיבת שירים ולחן, סדנת נגינה בכלי הקשה ובתיפוף בהנחיית גלעד דוברצקי, סדנה לפיתוח מיומנויות הלחנה בהנחיית ערן צור, סדרת מפגשים המלווה בקליפים שירים וסיפורים מאחורי הקלעים של עולם המוסיקה בשנות ה-70 בהנחיית יואב קוטנר, ואף סדרת מפגשים לשיפור האנגלית באמצעות שירים ידועים. לצד זאת, מציע קורס "האולפן הראשון שלי" כלים יישומיים להקמת אולפן ביתי.

מי שמתעניין בהפקה מוסיקלית יוכל לקבל היבטים תיאורטיים ומעשיים, והיכרות עם סגנונות העבודה השונים בעולם זה. אספקט יישומי אחר הוא קורס הכשרה לפעילות יוצרת במוסיקה לגיל הרך, המעניק כלי עבודה להוראה ולהדרכת מוסיקה.

פס הקול של הישראליות

"את חגיגות ה-30 של בית הספר נציין בחברת אנשים טובים וערכיים", אומר יהודה עדר. "יהיה זה כבוד גדול לארח את עמיתי 'חבר' בקמפוס שלנו. החיבור בין מוסיקה ללוחמים הוא עמוק ורב שנים, והוא מוצא ביטוי מובהק בכל שנות קיומו של צה"ל ואפילו קודם לכן.

הלהקות הצבאיות, מהן יצאו גדולי יוצרינו, נועדו בדיוק למטרה הזו. בעת שגרה ובעת חירום נמצאו הלהקות בכל מקום ואתר, הופיעו תחת אש, לפעמים אפילו בפני שני לוחמים במוצב נידח.

גם אני הייתי שם, בלהקת הנח"ל, חוויתי, התרגשתי, התפעלתי - וכולנו, גם אחרי שהשתחררנו, הוספנו להתנדב ולהופיע בפני חיילים ובמיוחד בכל המבצעים והמלחמות.

עבורי החיבור עם 'חבר' מתבקש ואף מרגש. יש לנו כיום, עוד לפני הקשר עם 'חבר' סטודנטים בשירות קבע ופורשי צה"ל - לוחמים ואנשי עורף. כמה מטובי תלמידינו הם ילדים של לוחמים מובחרים. יש לנו להקת טייסים ("המעופפים"), שמנגנים כאן במסגרת הג'אם השישי. החיבור עם 'חבר' עשוי להיות קפיצת מדרגה עבורנו בכל הקשור להנחלת הידע שנצבר כאן לקהלים שפחות נחשפו אלינו בעבר.

חשוב לי להדגיש, כי בית הספר למוסיקה רימון נטוע במרכז ההוויה הישראלית, חלק מהחברה ומהמדינה לאורך שנותיה, לב הקונצנזוס ובעיניי הוא תמצית הישראליות. אנו מדברים בשפה לאומית אך לא לאומנית. מנסים ליצור את המוסיקה הכי טובה שאפשר, זו שתהיה חזקה, עוצמתית, משפיעה ומאחדת. אני רואה ברימון בראש ובראשונה מוסד, המעצים את הכוחות הפועלים בחברה שלנו, בונה גשרים ומכשיר את אלה שיקחו את מושכות היצירה המוסיקלית הישראלית לידיהם.

עמיתי 'חבר' שיגיעו לכאן", ממשיך ואומר יהודה, "ייווכחו שאפשר להגשים חלום, שאפשר לחזור לתחביב אהוב, להתקדם ולעלות ברמה. לפתח את האהבה למוסיקה, להרחיב את הידע, ובמיוחד להתחבר לסביבה מוסיקלית.

מי שחש שהמוסיקה זורמת בעורקיו, יוכל למצוא כאן מכנה משותף עם אנשים שחשים כמותו, ללמוד איתם, לנגן איתם, לנהל איתם דיאלוג תרבותי. מחכים להם כאן הטובים שבמורי המוסיקה בישראל, יוצרים ייחודיים, וכמובן סביבה מוכוונת מוסיקה, המצוידת במיטב הכלים והאמצעים הטכנולוגיים הקיימים בתחום".

הכרה בינלאומית ותארים אקדמיים

רימון מעניק תעודת בוגר במסלול תלת שנתי וכן מאפשר מסלולים לתואר אקדמי: בארץ - תואר ראשון בחינוך במוסיקה, בשיתוף עם מכללת לוינסקי ועם האוניברסיטה הפתוחה; ובעולם - בהיותו חלק מרשת בינלאומית של ברקלי (The Berklee International Network for Contemporary Music Education – BIN).

שיתופי הפעולה המתקיימים בחו"ל הם עם ברקלי קולג' אוף

אדמית מסיקה: "אני חושבת שהצלחנו להגיע לשילוב מנצח, הפותח את רימון הן בפני אלה שרוצים לעסוק במוסיקה בצורה מקצועית ואף להתפרנס מכך, והן בפני אלה שרוצים להרחיב אופקים, להעשיר את עולמם או לחזור לטפח תחביב אהוב ונושן"

מיוזיק בבוסטון, עם קונסרבטורי ליסאו בברצלונה ועם ניו פארק מיוזיק סנטר בדאבלין - שלושה מוסדות בעלי שם עולמי ללימודי מוסיקה.

"הלומדים במסלול לתואר אקדמי בחו"ל משלימים שנתיים לימודים ברימון ומתקבלים אוטומטית לאחד מהמוסדות המוסיקליים בחו"ל המשתפים עימנו פעולה", מספר משה. "המסלול הזה מאפשר הרחבת אופקים במלוא מובנה - אנושית, תרבותית וכמובן מוסיקלית. שיתופי הפעולה הם בילטראליים כך שכיום, למשל, לומדים ברימון גם שבעה סטודנטים מארצות הברית".

- אחד הנושאים המעסיקים אנשי קבע בתהליך הפרישה, וכמובן גם את אנשי "צוות", הוא נושא הקריירה השנייה. האם ניתן למצוא ברימון מסלולים בהם יוכלו הפורשים לעסוק גם אחרי השירות?

משה: "בהחלט, הן בתחום ההוראה והן בתחום ההפקה. אחד הקורסים הוא, כאמור, הכשרה לפעילות יוצרת במוסיקה לגיל הרך. מדובר בקורס יישומי בתחום שבהחלט מבוקש ומציע אפיק תעסוקה. קורס נוסף עוסק בהיבטים של הפקה מוסיקלית וגם הוא יכול לפתוח צוהר לעולם תעסוקתי רחב של אירועי תרבות, מוסיקה ומדיה".

- בית הספר נמצא באזור המרכז, ברמת השרון. איך ניתן להגדיל את החשיפה גם לעמיתי "חבר" מהפריפריה?

משה: "זה נכון, בית הספר פועל כבר עשרות שנים מכאן, אבל כבר עתה מתנהלות שיחות עם 'חבר' שמטרתן לנסות להעביר חלק מהפעילויות לבסיסים מרוחקים יותר. אני מקווה מאוד שהיוזמה הזו תצליח".

יהודה עדר: "רימון נטוע במרכז ההוויה הישראלית, חלק מהחברה ומהמדינה. בעיניי הוא תמצית הישראליות. אנו מנסים ליצור את המוסיקה הכי טובה שאפשר - משפיעה ומאחדת. אני רואה ברימון מוסד המעצים את החברה שלנו"

- כחבר "צוות" ותיק, האם אתה רואה את החברים משתלבים במוסד שלפחות על פניו נראה כמקום לצעירים?

משה: "כאנשי צבא, תמיד חיפשנו אתגרים וגם אם לא חיפשנו - הם הגיעו לפתחנו. כל סיום הוא גם התחלה - והתחלה יכולה להיות עם שיר בלב. דווקא עכשיו, בין אם מדובר בלימודים מקצועיים ובין אם בהעשרה, זו הזדמנות לכל חובב מוסיקה לגעת במקום פנימי, שמשפיע על הנפש, יוצר תחושה חיובית ובונה אותך כאדם פתוח, אוהב ורגיש.

אין כאן פער דורות. עולם המוסיקה יוצר תקשורת, מרחיב את מעגל החברים, מגשר על פערים ומטפח דיאלוג בין-דורי. יש לנו, למשל, חבר 'צוות' שמנגן בג'אם השישי עם נכדו".

■■■

מסכמת **תמי גורמן-כהן**, סמנכ"לית שיווק "חבר": "החיבור עם רימון הוא מסוג הדברים שאומרים עליהם 'איך לא חשבנו על זה קודם...'. מיזם 'חבר' ידע, שנוסד רק לפני חמש שנים, הפך בתקופה קצרה לגורם רב-השפעה על העמיתים ועל בני משפחותיהם והיקפו גדל כל העת. אלפים רוכשים ומרחיבים ידע באמצעותו, והנה הגיע הזמן להרחיב גם את הלב, לחייך, לנגן, ליצור, ולעשות זאת במקום הראוי ביותר לכך".

משה סיני: "רימון הוא לא רק בית יוצר מוסיקלי, אלא גם סוכן שינוי חברתי וערכי. כוונתי למגוון יוזמות בעלות אופי חברתי, דוגמת עבודה עם אוכלוסיות מוחלשות, עם הורים שכולים, עם נוער בסיכון ועם בני הגיל הרך העושים צעדים ראשונים בתחום המוסיקה"

להקת הנח"ל: יהודה עדר (חמישי מימין)

קריירה שנייה בתחום ההוראה: להיות מורה, מחנך ומודל לחיקוי

בפתח שנת הלימודים החדשה מספרים חברי "צוות", בוגרי מחזור תשע"ה של תוכנית "הטובים בחינוך", על בחירתם בדרך החינוך וההוראה ועל ההמשכיות שהם חווים במעבר מהשירות בצה"ל ל"שירות" במערכת החינוך ■ חמישה סיפורים אישיים

בועז מזעקי, גיאוגרפיה ושל"ח, אורנים:

מקומי בחינוך, בהוראה ובהקניית ערכים

בועז מזעקי (סא"ל) התחבט זמן רב לקראת השחרור אם ללכת אחרי הלב, כלומר לפנות בדרכו החדשה לתחום החינוך, או לנסות לעשות לביתו ולהתמקד בפן הכלכלי כקריירה שנייה. תחילה הוא בחר באפשרות השנייה, אבל אחרי חמישה חודשים הבין שאם לא יממש את שאיפתו, או לפחות ינסה - להשפיע על הדור הצעיר כמורה ומחנך - יחטא לאמת הפנימית שלו. מכאן ועד השתלבות בתוכנית "הטובים בחינוך" של "צוות" במכללת אורנים, הדרך כבר לא הייתה ארוכה.

"זה כנראה מבנה אישיותי", הוא אומר בחיוך, וביתר רצינות מספר, כי בתפקידו האחרון כמפקד בסיס ימ"ח ברמת הגולן התמודד מול אוכלוסייה מורכבת של חיילים מרקע סוציו-אקונומי נמוך, עם לא מעט בעיות אישיות. הם הציבו בפניו אתגר ודרשו לא מעט אינטליגנציה רגשית בהתמודדות מולם. "אבל, עם כל הקושי, היה לי סיפוק עצום לראות מה אפשר לעשות איתם, איך דברים יכולים להשתנות וכיצד אפשר להשפיע על צעירים, שעבורם הצבא עלול להיות ההזדמנות האחרונה שיקבלו בחיים... 'נפל לי האסימון' ודי מהר הבנתי שהמקום שלי הוא בחינוך, בהוראה, בהקניית ערכים. כי אז השינוי עוד אפשרי".

■■■

בועז, 44, נשוי ללימור ואב לארבע בנות, מתגורר בכפר ורדים. הוא בעל תואר ראשון בגיאוגרפיה ובלימודים כלליים - מה שאפשר לו ללמד כבר בשנה הראשונה, עוד בטרם קיבל את תעודת ההוראה. "חבר פורש צה"ל, מורה באורט מעלות, הפגיש אותי עם המנהלת בסוף יוני 2014. בשיחה התברר, שהיה חסר בבית הספר מורה לגיאוגרפיה בשליש משרה - מה שהתאים לי ביותר בגלל הלימודים - ו'קפצתי למים הקרים' של כיתה ז'".

"לא היו לי ציפיות מהתלמידים ולכן גם לא התאכזבתי. במקום היררכיה פיקודית, ניסיתי להניע את התלמידים דרך חיבור אישי, בשיחות לא פורמליות, בלהיות סוג של הורה בבית הספר - כמובן, עם הצבת גבולות. לדעתי, השילוב בין דמות הורית לבין סימון גבולות ברורים הוא השילוב הנכון"

- וכשקיבלת את המשכורת הראשונה אולי חשבת פעם שנייה?

"אל תזכיר לי את המשכורת... לא קיבלתי את שכרי ממשרד החינוך, אלא מאחת הקרנות שפועלות בתחום. אכן, שכר זעום אבל הסיפוק, ההנאה, ואפילו ההימצאות יותר זמן עם המשפחה - שכן את העבודה שנדרשה בלימודים באורנים ואת הכנת מערכי השיעור לכיתות עשיתי בבית - היוו פיצוי. אבל גם זה לא נמשך זמן רב מדי, כי התבקשתי על-ידי מנהלת בית הספר להוסיף עוד שעות וללמד גם גיאוגרפיה 5 יחידות.

בהקשר זה אני חייב לציין, כי התמיכה שאותה קיבלתי בבית מאשתי ומהבנות, ששמחו לראות אותי עושה מה שאני אוהב, נסכה בי כוח ורצון להמשיך. זה בכלל לא היה פשוט ואני מתאר לעצמי, על סמך ניסיון השנה הקודמת, שגם השנה זה לא יהיה קל".

אם הייתה לבועז הפתעה בבית הספר, הרי זו ההשקעה הרבה בתלמידים - בניגוד למה שאולי מקובל לחשוב: "ראיתי מסירות, נתינה, המון שיחות עם תלמידים ועם הורים - שלא לדבר על ההכנות של המורים לקראת כל שיעור, שמשמעותן המון עבודת הכנה בבית. שעותיו של מורה אינן מסתיימות בבית הספר, הן אולי מתחילות רק בסוף יום הלימודים... הופתעתי גם ממערכת היחסים בין המורים - תמיכה, קבלה, הבנה, שיתוף פעולה ובעיקר העדר אגו".

- איך גישרת על הפער שבין להיות מפקד על חיילים הנשמעים לפקודה, לבין להיות מורה שאינו יכול להטיל מרות על התלמיד?

"יש אכן פער כזה, אך האפשרות היחידה לגשר עליו היא ההבנה שאתה מגיע למציאות אחרת. מה שהיה נגמר - עכשיו זו התמודדות אחרת. לא היו לי ציפיות מהתלמידים ולכן גם לא התאכזבתי. במקום היררכיה פיקודית, ניסיתי להניע את התלמידים דרך חיבור אישי, בשיחות לא פורמליות, בלהיות סוג של הורה בבית הספר - כמובן, עם הצבת גבולות. לדעתי, השילוב בין דמות הורית לבין מתיחת גבולות ברורים הוא נכון".

- מה לגבי הלימודים באורנים?

"אי אפשר לדבר על המכללה בלי להזכיר קודם את 'צוות'. אני מכיר

מכללת אורנים

תודה לארגון וליחידת התעסוקה, שרואים בפרויקט 'הטובים בחינוך' שליחות ערכית. הטיפול האישי, הרצון הטוב, הזמינות והתמיכה לפני, בזמן ולאחר הלימודים - זה לא משהו מובן מאליו. 'צוות' מחויב לפרויקט במלוא מובן המילה. כשיש גב כזה הכול יותר קל.

לשאלתך לגבי הלימודים: בגלל שמקצועית כבר היה לי הידע הנדרש, המיקוד שלי היה ב'איך' ולא ב'מה'. איך ללמד נכון, איך לעמוד מול כיתה, אילו שיטות הוראה מתאימות, היבטים פסיכולוגיים ופילוסופיים של ההוראה, התמודדות מול התלמידים, יצירת מוטיבציה.

למדתי גם של"ח, כדי לפתוח צוהר נוסף לאפשרות תעסוקה בבית הספר. לא ידעתי על כך דבר, אבל כשנכנסתי לנושא הבנתי כי מדובר בעיקר בהקניית ערכים - ואני מאוד מתחבר לכך. חיבור לארץ, לאדמה, להיסטוריה, לסביבה - מה יותר חשוב מזה? זו אפשרות להפוך תלמידים לאזרחים טובים יותר ולחיילים טובים יותר, שיעשו שירות משמעותי בצה"ל. יחד עם חבריי הפורשים יצרנו חוויית לימוד, יחסים אישיים, קשרים ותמיכה הדדית.

המכללה השכילה להתאים לנו מרצים כפי מידותינו וכפי צרכינו. עברנו יחד חוויות נהדרות, סייענו זה לזה, התנסינו, שיתפנו פעולה וכמובן נשארנו בקשר גם לאחר הלימודים. אני שמח שרוב הבוגרים יהיו חלק ממערכת החינוך בשנת הלימודים תשע"ו. אני מרגיש שעשיתי את הבחירה הנכונה, אני שלם איתה לחלוטין ויש לי המון כלים כדי להיות מורה טוב".

רונן פוקסמן, תוכנה וסייבר, מכללת קיי:

טכנולוגיה עם ערך מוסף

לא רבים יכולים לבחור את מקום העבודה שלהם אחרי שירות קבע ממושך: חלומות מתנפצים לפעמים על קרקע המציאות, מעמד גבוה ככל שיהיה בצה"ל לא תמיד זוכה להכרה באזרחות וגם הרבה רצון טוב ויכולת - לא בהכרח מבטיחים קריירה שנייה הולמת ומספקת. אלא ש**רונן פוקסמן** (רס"ב), מהנדס חשמל ובעל ניסיון אדיר בתחום המחשבים במסגרת חיל האוויר, כנראה לא היה נמנה בין אלה הנתקלים בקשיים. מקצועו והניסיון שצבר מבוקשים מאוד בשוק האזרחי, וסביר כי היה מוצא בנקל תעסוקה הולמת. אבל הוא בחר אחרת. מיד עם שחרורו, בלי ליטול פסק זמן, הלך לראיון עבודה בבית הספר טוביהו בבאר שבע - הציץ ונפגע. כבר בשנת הלימודים תשע"ה היה מורה מן המניין - במקביל ללימודי תעודת הוראה במכללת קיי, במסלול הסייבר של המכללה.

בשנת הלימודים הקרובה, תשע"ו, תיפתח במכללה כיתה במסגרת "הטובים בחינוך" במסלול סייבר, ביוזמת יחידת התעסוקה ב"צוות". המסלול נועד להכשיר אנשי חינוך לעסוק בנושא הסייבר ומעניק לבוגריו כלים ללימוד התחום, ההולך ותופס תאוצה בכל היבטי החיים. בכך נותנת יחידת התעסוקה מענה מקצועי לצורך מתהווה במערכת החינוך - כמו גם עושה שימוש מושכל במשאבי הידע הנמצאים ברשות חברי "צוות" שעסקו בתחום או בנושאים משיקים לו במשך שירותם.

רונן, 45, שירת במערך ההגנה האווירית בחיל האוויר. הוא נשוי לענת, ואב ליוסי (חייל בצנחנים) ולליאת, מתגורר בבאר שבע. בימי הפרישה לא נחשף לנושא ההוראה, וגם לא הכיר את פרויקט "הטובים בחינוך". יותר מכך, הייתה לו התלבטות קשה בחודשים האחרונים לשירות לגבי המשך דרכו האזרחית. "אני יודע לעשות הרבה דברים", הוא אומר בחיוך, "אבל אליה וקוץ בה. כשאתה לא מכוונן על נושא מסוים - ההתלבטות קשה יותר. הייתי צריך לקבל החלטה ולמען האמת, חשבתי על נושא ההוראה בעצמי. הלכתי להתייעץ עם בת משפחה שהיא מורה בדימוס - וזו לא היסטה ואמרה לי: 'מהיכרותי עימך, אתה בהחלט מתאים להיות מורה'".

מכללת קיי

היא הציגה בפניו את התמונה כולה - על הצדדים החיוביים יותר ופחות - ודבריה נפלו על אוזניים קשובות. "היא ארגנה עבורי ראיון בבית הספר טוביהו, שוחחתי עם רכזת כ"א ואחראית על תחום המחשבים, אחר כך גם המנהלת ראיינה אותי, ומכאן, איך אומרים, הכול היסטוריה.

התקבלתי לעבודה ובמקביל הלכתי ללמוד במכללת קיי. בין לבין, נחשפתי לתוכנית "הטובים בחינוך", ולמרות שדי איחרתי את הרכבת לפתיחת שנת הלימודים, דניס אוחנה, מנהלת תעסוקה דרום, הצליחה לשלב אותי בכל זאת בתוכנית".

למזלו של רונן, נפתחה בשנה החולפת מגמת הנדסת תוכנה וסייבר בבית הספר בו התקבל לעבוד ו"הנושא ממש התלבש עליי, גם מבחינה מקצועית וגם מבחינת הייעוד. ללמד במגמה שאך זה נחנכה בתחום התמחותי, זו סלילת דרך בכיוון ההוראה, בתחום בו יש לי הרבה מה לתרום. הרגשתי שאני יכול לעשות את צעדיי הראשונים יחסית בבטחה".

מדובר במסלול חדש בתוכנית "הטובים לחינוך בנגב", להוראת מדעי המחשב והסייבר, המכשיר מהנדסים פורשי צה"ל להוראה בחטיבות עליונות. מובילי התוכנית רואים ערך רב בפורשי צה"ל בעלי ידע מקצועי רלוונטי וניסיון עשיר, אשר ישתלבו במערכת החינוך ויעניקו תנופה לתחום המחשבים והסייבר. יצוין כי לימוד מרחב הסייבר הוגדר כמטרה לאומית, והמורים שיוכשרו לכך יובילו תחום הוראה זה בבתי ספר תיכוניים. לימודי סייבר במערכת החינוך מהווים תחום חדש ופורץ דרך בארץ ובעולם, ומכללת קיי נבחרה להוביל ולהכשיר דור של מורים איכותיים להוראת מקצועות חדשניים אלה.

ואכן, הוא התחיל ללמד בכיתות י' ו-י"א במגמה, וכן פיזיקה בכיתות ז', ח' ו-ט'.

"זה בכלל לא היה פשוט", הוא אומר, "במיוחד כשיומיים בשבוע הקדשתי ללימודים - אחד מהם להתנסות מעשית. כאן הבנתי שזה לא צבא, בו פקודיך אמורים לפחות להיות קשובים, להישמע לדבריך ולבצע את

"בסופו של דבר, מה שמחזיק אותי כאן ומניע אותי קדימה זה הנושא הערכי. הרי גם שירות ממושך בצה"ל הוא לא פשוט - מחויבות, שעות לא שעות, השקעה, מדידה, תמיד יש מעליך מפקד, ותמיד יש בלת"ם. אז למה נשארנו בצה"ל? כי חשבנו שזה חשוב, שכך ראוי. וזו גם התשובה לשאלה, למה אני נמצא בבית הספר"

המוטל עליהם ולו מתוקף דרגתך. אני מודה שזו הייתה התמודדות קשה. לא בנושאי הלימוד, אלא בנושא משמעת, במיוחד בכיתות ז' עד ט'. התלמידים מדברים, מפריעים, לא מקשיבים, לא משתפים פעולה - וזה עלול לרפות ידיים. כבוד למורה? למבוגר? מה פתאום!

היו התמודדויות ואפילו משברים. לא פעם אמרתי לעצמי - מה אני בעצם עושה כאן? אבל, דווקא בגלל האתגר, חשוב שלמקומות הללו יגיעו המורים הטובים ביותר ויתנו את כל מה שיש להם. המזל שלנו, המורים", ממשיך ואומר רונן, "זה שיש את חדר המורים. שם פגשתי אנשים מצוינים, הרואים בעבודתם מלאכת קודש, מחזקים זה את זה, מתייעצים, תומכים, מלאי רצון טוב. שם אתה מרגיש שאתה לא לבד. הקבוצה היא מקור הכוח שלך".

לדבריו, זהו אתגר ערכי ואישי והוא נחוש לא לוותר לאף תלמיד, גם לא בכיתות הנמוכות. "בסופו של דבר, מה שמחזיק אותי כאן ומניע אותי קדימה - זה הנושא הערכי. הרי גם שירות ממושך בצה"ל הוא לא פשוט - מחויבות, שעות לא שעות, השקעה, מדידה, תמיד יש מעליך מפקד, ותמיד יש בלת"ם. אז למה נשארנו בצה"ל? כי חשבנו שזה חשוב, שכך ראוי. וזו גם התשובה לשאלה, למה אני נמצא בבית הספר. אם לא מגיעים למקום כזה עם אג'נדה ערכית - קשה לשרוד".

ערכים, לדבריו, ספג עוד כתלמיד בפנימיית כרמית בירושלים, במסגרתה למד במכללת אורט גבעת רם. "זאת הייתה החלטה שלי לעשות זאת. ההורים לא רצו שאצא מהבית, אבל אני רציתי להימצא עם תלמידים ברמה גבוהה, כדי להתקדם כמה שיותר. כמובן, שהיה קשה לעלות על אוטובוס במוצאי שבת ולחזור לפנימייה, אפילו היו דמעות, אבל ברמה האישית-חברתית, יצאתי בן אדם אחר לגמרי".

את התואר בהנדסה השלים בזמן השירות הצבאי בלימודי ערב, כבר כאב לשני ילדים, ועם התואר הזה היה יכול להתקבל לתוכנית "הטובים בחינוך", כאמור, במסלול הסייבר החדש שנפתח במכללת קיי.

- עד כמה עזרו לך הלימודים במכללת קיי?

"הם עזרו משתי בחינות: האחת, עצם מסגרת הלימוד שהיא מקרבת ותומכת. זו מסגרת שמאפשרת למי שכבר התנסה רבות במהלך השירות את המקפצה ההולמת לתחום ההוראה. לכאורה, מדובר בתחום חדש עבור הפורש, אך בעצם הוא ממשיך את מה שעשינו בצבא, בעיקר מבחינה ערכית. בעבר תרומה לביטחון ועכשיו תרומה לחוסן החברתי.

השנייה, הקבוצה. חבר'ה נהדרים אחד אחד. יודעים למה הם כאן, רק רוצים לעזור, פתוחים, תומכים, לא משאירים חבר מאחור. יש לנו קבוצה בוואטסאפ וכל שאלה, התלבטות, בקשה - נענים חיש".

אלי לוי, היסטוריה, בית ברל:

זה כמו לעמוד בפתח מטוס רגע לפני צניחה...

"זה היה ממש כמו בצניחה הראשונה, כשאתה עומד בפתח המטוס ויודע שלא משנה כמה הוכשרת וכמה התאמנת - שום דבר לא יכול להכין אותך בדיוק לרגע בו תהיה תלוי בין שמים לארץ. כך גם הרגשתי בשיעור הראשון שלימדתי, כשהייתי צריך לעמוד בפעם הראשונה כמורה מול כיתה - זו הייתה תערובת של התרגשות, מתח, חשש - יחד עם מיקוד רב וריכוז בחומר הלימודי ובסיטואציה האנושית". כך מתאר **אלי לוי** את שיעור ההיסטוריה הראשון שלימד את תלמידי כיתה י"א בבית ספר הרצוג בכפר סבא, עוד במהלך לימודיו בבית ברל.

ההשוואה שהוא עושה לצניחה אינה מקרית. הצניחה הייתה חלק משגרת חייו ב-30 השנים האחרונות שלו, בהן עשה בצה"ל כצנחן, מדריך צניחה ראשי, ואיש מקצוע העוסק בכל היבט אפשרי הקשור לצניחה, ובכלל זאת הטסה והצנחה של אנשים, ציוד ומטענים ממטוסים ומסוקים - בכל יעד נדרש, באימונים ובעת קרב.

"לתפקיד שלי אין כל כך מקבילה באזרחות, אפילו לא משהו קרוב... אז לא הייתה לי ברירה אלא לבחור בהוראה", הוא אומר בחיוך, וביתר רצינות הוא מדבר על ייעוד אישי, תחושת שליחות ורצון להקנות ערכים - כל אלה יכולים למצוא מענה במסגרת בית הספר.

■■■

אלי, 49, נשוי ואב לשלושה, החל ללמוד בתוכנית "הטובים בחינוך" עוד בחופשת השחרור. אלא שזו לא נמשכה זמן רב, שכן מחליפו בתפקיד נפצע, שוחרר מצה"ל, והוא נאלץ לחזור למה שחשב שכבר נמצא מאחוריו עד שיימצא מחליף אחר. "שני ימי הלימודים אמנם אינטנסיביים אך הם בהחלט לא תופסים את כל השבוע".

אלי מספר, כי לא היה מנחש שימצא את עצמו במקצוע הזה, ובעצם הוא לא העסיק את עצמו במהלך השירות הממושך ב"מה יעשה אחרי". אפילו לא לקראת השחרור. "פשוט הדחקתי", הוא אומר, "זה לגמרי לא הטריד אותי, למרות שזה היה אמור להעסיק אותי...".

כבעל תואר ראשון בהיסטוריה מורחב מאוניברסיטת בר אילן, שנחשף בימי פרישה של אכ"א לתוכנית "הטובים בחינוך", אלי חשב כי היא מתאימה לו - ולו כי בעצם רוב הקריירה הצה"לית שלו הייתה כרוכה בהדרכה. "תואר ראשון בהיסטוריה כבר היה לי, לימודי תעודת הוראה לא הפחידו אותי, העיסוק בחינוך קסם לי - אז הנחתי שיהיה נכון להצטרף לתוכנית. מה עוד, שבעצם מדובר בסוג של המשך לעשייה בצבא - גם מבחינת תחושת השליחות והמשמעות. ככל שנכנסתי יותר לעניין, הרגשתי שזה מה שאני רוצה לעשות".

הדרך מקבלת ההחלטה ללכת לראיון בבית ברל ("קצת התרגשתי, זה היה כמו מבחן..."), ועד תחילת הלימודים הייתה כבר קצרה. הוא מתאר את המסגרת כחווייתית, מגבשת, עם אנשים מצוינים - ובעיקר מציין לטובה את ההתנסות המעשית, שהיא לדעתו לב העניין. "זה התכל'ס, שם זה אתה מול התלמידים, בך הדבר תלוי: אתה תעמוד יום יום למבחן, אתה תקבע אם ירחשו לך כבוד, בידיך הדבר אם יהיו קשובים, ואתה תכריע אם יבצעו את המטלות".

עם התובנות הללו הגיע אלי לשיעור הראשון, שלאחריו השתכנע כי הבחירה שלו במקצוע ההוראה הייתה נכונה. הנושא שבחר: מדיניות גרמניה כלפי היהודים לאחר הפלישה לפולין במלחמת העולם השנייה. הוא הכין את עצמו כהלכה, שילב בשיעור סרטון קצר - והתלמידים שתו בצמא את דבריו. שיעורי ההיסטוריה מאפשרים לו, לדבריו, לחבר בין עבר להווה, לעמוד על הקשר בין אירועים שהתרחשו בעבר הרחוק או הקרוב למציאות חיינו אנו, ולשאלות של מהות: של מי הארץ הזאת?

"תואר ראשון בהיסטוריה כבר היה לי, לימודי תעודת הוראה לא הפחידו אותי, העיסוק בחינוך קסם לי. הנחתי שיהיה נכון להצטרף לתוכנית, מה גם שמדובר בסוג של המשך לעשייה בצבא - מבחינת תחושת השליחות והמשמעות. ככל שנכנסתי יותר לעניין, הרגשתי שזה מה שאני רוצה לעשות"

סמנכ"ל "צוות" לתעסוקה, שרית רוזנצוויג:

הכרה בוותק שירות לנגדים נבחנת ומוענקת על בסיס פרטני

הנגדים המשתלבים בתוכנית "צוות - הטובים בחינוך", ניחנים במוטיבציה חינוכית גבוהה ונחושים לעמוד באתגרים הניצבים בפניהם - הן במהלך הכשרתם והן במשרות ההוראה עצמן.
מתוך כוונה לשמור על איכות ההכשרה והתוכנית נערכות לפני כל מחזור לימודים ועדות קבלה, כך שנבחרים רק הטובים והמתאימים ביותר - בין אם הם קצינים ובין אם נגדים.
הנגדים המשתלבים בתוכנית מגיעים ברובם מחיילות מקצועיים, והם בעלי ניסיון טכנולוגי מתקדם. רוב הנגדים שסיימו את לימודי ההוראה ועמדו בהתחייבויות האקדמיות השתלבו היטב במוסדות החינוך ונחלו הצלחות והישגים ראויים.
ארגון "צוות" עשה את המיטב כדי להכיר בוותק השירות של הנגדים לצורכי שכרם כעובדי הוראה - ולתקן את העיוות שבין הקצינים לנגדים. לאחר מספר פגישות ודיונים בנושא, סוכם כי הבקשות להכרה בוותק לנגדים יעלו לבחינה באופן פרטני במשרד החינוך - ולראיה, רוב הבקשות להכרה בוותק נגדים אושרו.
כל האישורים הניתנים להכרה בוותק הינם על-פי תקנות משרד החינוך הדנות בנושא ותק שכר עובדי הוראה.

למה אנחנו פה? למה צריך להגן עליה? וכמובן, לעסוק בחשיבות השירות בצה"ל. חיבור של ספרא וסייפא".

- כמורה וגם כהורה אתה ודאי נחשף ל"חוליי הדור", בהשוואה למה שאולי אתה זוכר מימיך כתלמיד?

"למרות שאני יודע על מה אתה מדבר, אני לא מסכים איתך. אני מאמין גדול בנוער שלנו. פגשתי את הנוער הזה בצבא, אמנם כבר במדים, אבל בהחלט עם מוטיבציה וערכים. החיצוניות שמפגינים בני הנוער אינה מלמדת על המתרחש בתוכם. אני רוצה להאמין, שהמטען שאביא איתי מהצבא, הכלים שרכשתי, מיומנויות הדרכה, פיתוח מערכי לימוד, עמידה מול קהל וכמובן דבקות במטרה - יעמדו לצידי במשימת הלימוד ולא פחות חשוב מכך - החינוך".

- מה באשר ללימודים במכללה?

"ההתנסות המעשית מעולה. אין כמו להיות בשטח ולחוות את הסיטואציה בכיתה מול התלמידים. לגבי הלימודים עצמם - חלקם היו מעניינים ותורמים וחלקם פחות. אבל בכל מקרה, העובדה שהכיתה הייתה הומוגנית, ולמדת במחיצת אנשי צבא ותיקים שיש לך איתם כל כך הרבה מן המשותף, תרמה רבות להצלחה. יצרנו קבוצה חזקה, תומכת, שאפשרה לנו לצלוח את המשימה ללא קושי. לכך יש להוסיף את אנשי 'צוות' שבאו, התעניינו, שאלו, ונתנו לנו הרגשה שיש לנו אבא ואמא. גם אם אתה לא זקוק למשהו ספציפי, עצם הידיעה שאם תזדקק יש לך למי לפנות - היא חשובה ומרגיעה. בג'ונגל הבירוקרטי של המעבר משירות קבע לשירות ציבורי - קשה היה להסתדר בלי 'צוות'.
יש לי ביקורת על מדיניות ה'איפה ואיפה' בין קצינים לנגדים בכל הנוגע לתגמול ממשרד החינוך - לקצין מאושר הוותק הצבאי כוותק במשרד החינוך ולנגד לא. אני אינני קצין, אבל עברתי ועדה, קיבלו אותי - אז מה ההבדל? האם קצין שעבד בתפקיד משרדי יכול להיות מורה טוב יותר ממי שלפחות 30 שנה עסק בהדרכה, על שלל צורותיה ותכניה? לטעמי, חייבים לתקן את העוול הזה, כי נושא הדרגות אינו רלוונטי כאן - בוודאי שלא כפרמטר לקביעת רמת ההשתכרות".

דוד אברג'ל, חינוך ומתמטיקה, אחוה:

אנחנו צריכים לטפח את השתילים הרכים

אין ספק, כי לאשתו של **דוד אברג'ל** (רס"ב) הייתה השפעה על הבחירה שעשה להיות מורה. היא אפילו לא הייתה צריכה לעודד אותו לעשות זאת. אך כגננת ותיקה ומוערכת, שגידלה כבר מאות ילדים ועבודתה הייתה לחלק מהבית ומהוויית המשפחה, הוא לא יכול היה שלא לספוג את העשייה החינוכית עמוק לתוכו.
ולא רק היא השפיעה עליו. דמות מורה ומחנך שעמדה לנגד עיניו הייתה של המורה קנדל, שלימד בפנימיית מבואות ים. "איש מעורר כבוד, שהחדיר בי את האהבה למתמטיקה, אישיות מדהימה שאהבתי והערכתי. הוא הקרין על סביבתו את כל מה שאפשר היה לצפות ולייחל ממורה".
ויחד עם זאת, טעות תהיה לחשוב שדוד ייעד את עצמו לתחום החינוך ורק חיכה לשחרור כדי ללמוד ולקבל תעודת הוראה. "עד כמה שיישמע הדבר מוזר, לא חשבתי על הקריירה הבאה שלי. גם לא הייתי מוטרד מכך. ככל הנראה, עמוק בתודעה, ידעתי שלא אשאר מחוסר עבודה. אני הנדסאי אלקטרוניקה, יש לי מקצוע מבוקש, צברתי ניסיון רב בשירות ועבדתי מול חברות אופטיקה ואלקטרוניקה כמו אלביט ואלאופ. סביר להניח שעם ידע וניסיון כמו שלי, יכולתי להשתלב בחברה זו או אחרת. אולי בגלל זה לא דאגתי ולא התכוננתי...".

■■■

דוד, 48, אב לשישה, חרדי, שירת בחיל חימוש כראש צוות בקרת אש טנקים ובוחן בתחום הרובוטיקה. הוא אחד מעשרה בוגרי המחזור הראשון ללימודי תואר ראשון בחינוך ותעודת הוראה במתמטיקה שנערך במכללת אחוה במסגרת תוכנית "הטובים בחינוך".
כחלק מהשירות עסק דוד רבות בהדרכה, ובפרט בשנים האחרונות עת הדריך את חניכי "נצח יהודה", ו"שחר אט"ל" - פרויקטים לצעירים חרדים שהתגייסו לפלוגת אופטרוניקה ושירתו בבסיס יחש"ם 650.
"רכשתי ידע וצברתי ניסיון רב בנושאי הדרכה, העברת הרצאות, עידוד ומוטיבציה, פיתוח חשיבה יצירתית, הצעות ייעול - מה לא", הוא אומר, "הן בקרב אנשי מילואים ובעיקר בקרב צעירים שאך התגייסו והיו

מכללת אחוה

כחומר ביד היוצר. נהניתי מאוד לעשות זאת, וכל ההתנסויות הללו נתנו בידי כלים מעולים להמשך דרכי כמורה וכמחנך בבית ספר". ולמרות כל זאת, המשפט כל ההתחלות קשות - היה נכון גם לגביו. הוא מספר כי "הקפיצה למים הקרים", כלומר תחילת עבודה מעשית בבית הספר, כבר בחודשים הראשונים ללימודים במכללה - עוד לפני לימודי פדגוגיה - הייתה לדבריו בלתי מוצלחת. "אני מבין שהיינו המחזור הראשון ועוד לא היה ניסיון - ואני גם יודע שתיקנו את זה מאוחר יותר - אבל היעדר כלי הוראה היווה עבורנו מחסום עצום, שפגע ביכולת לעמוד מול כיתה וללמד.

אולי זאת הסיבה שמתוך 15 חברי 'צוות' שהתחילו את הלימודים סיימו רק עשרה. אולי גם הלימודים האינטנסיביים במשך שנתיים לקבלת תעודת הוראה ותואר אקדמי, היו קשים עבור חלק מהמשתתפים".

ויחד עם זאת, דוד מספר כי נוצרה במכללה סביבה קרובה ותומכת של הסטודנטים פורשי צה"ל, של צוות ההוראה במכללה ושל אנשי 'צוות' שליוו את התוכנית. "זה איפשר גם למתקשים להמשיך הלאה. תראה, זה לא חומר קל. אנחנו לא צעירים, חלף זמן רב מאז נחשפנו לתכני הלימוד, בוודאי למתמטיקה, וקצת 'החלדנו' במהלך השנים. גם המעבר עצמו, מסביבה מוכרת ומתפקיד בו עשית זמן רב, למקום חדש ומאתגר, ולעמידה מול 30-40 תלמידים - אינו קל. לי, אישית, הלימודים עצמם לא היו קשים וסיימתי בציון ממוצע של 95, אבל לפחות חלק מהאחרים התקשו".

השנה השנייה, במהלכה למדו רק יומיים פדגוגיה והמשיכו בעבודתם המעשית בבתי הספר, כבר הייתה קלה יותר, שכן הם קיבלו את הכלים לעשות זאת. "הבנו איך צריך לתפקד כמורה. זה כבר היה עולם אחר. קיבלנו כלים מקצועיים, לימדו אותנו לעמוד לפני כיתה, מה אומרים, איך אומרים, כיצד מכינים מערך שיעור, איך כותבים מבחן או נותנים הערכה. הכול היה הרבה יותר זורם ואפילו מהנה.

כולנו באנו מצה"ל עם מוטיבציה רבה, כי ראינו כמה הצבא משקיע בחינוך, בערכים, בסיורים, בהרצאות, בשיעורי מורשת לחיילים. הבנו שאנו בבית הספר היסודי תורמים לשלב ההתחלתי ביותר: משקים שתיל רך, מטפחים אותו, מחזקים אותו, רק שיגדל ויניב פרי ראוי. אני מרגיש כמו אבא שמגדל את ילדיו שלו, יוצק בהם תוכן ערכי ומחנך אותם לכיוון הראוי.

הדברים אינם נסתרים מעיני התלמידים. אני חושב שלעובדה שהגענו מצה"ל יש השפעה עליהם. הם מסתכלים עלינו בהערכה". דוד לימד עד כה - וימשיך בכך גם בשנת הלימודים הקרובה - בבית הספר התורני "נווה ציון" באשקלון.

- אין לך מחשבה שנייה על הבחירה?

"ממש לא. גם לעסוק בחינוך וגם ללמד את תחום המתמטיקה שאני אוהב - זו זכות גדולה. חבל רק שיש עניין אחר, מקומם ולא ראוי - לא נותנים לנו הנגדים הכרה בוותק הצבאי שצברנו לצורך חישוב השכר. זה עוול גדול הנעשה לציבור רחב שפונה לעסוק בחינוך ויוצא מקופח. העלינו את העניין בכל פורום אפשרי, כולל מול 'צוות'. הבטיחו לנו שיעשו הכול לתיקון העוול הזה ואני מקווה שכך יהיה".

"באנו מצה"ל עם מוטיבציה רבה, כי ראינו כמה הצבא משקיע בחינוך - בערכים, בסיורים, בהרצאות, בשיעורי מורשת לחיילים. הבנו שאנו בבית הספר היסודי תורמים לשלב ההתחלתי ביותר: משקים שתיל רך, מטפחים אותו, מחזקים אותו - רק שיגדל ויניב פרי ראוי"

זיוה דייגי, מתמטיקה מעל ומעבר, בית ברל:

מנסים לפצח את אתגר המתמטיקה בבית הספר

הקריירה השנייה של **זיוה דייגי** הייתה לה ברורה: עוד במהלך חופשת השחרור החלה את לימודיה במחזור הראשון של תוכנית "חינוך מתמטי מעל ומעבר" במכללת בית ברל, בשיתוף עם קרן "טראמפ" ומשרד החינוך, במסגרת פרויקט "הטובים בחינוך".

מדובר בתוכנית הכשרה ייחודית להסבת מהנדסים להוראת מתמטיקה לבגרות (4 ו-5 יחידות) בבתי ספר תיכוניים. מטרת התוכנית להכשיר קבוצת מורים, אשר יהוו מומחי תוכן בהוראת מתמטיקה באמצעות תקשוב - "סיירת מורים" איכותית שתהווה ראש חץ במערכת החינוך כולה לקידום החינוך המתמטי ולעידוד תלמידים להתמודד עם אתגרי המקצוע. התוכנית שמה לה מטרה ליצור קשר בין תיאוריה לפרקטיקה וחלק מהותי שלה מתנהל בסביבה לימודית. היא כוללת שימוש בתוכנות מתמטיות, סימולציות, חקר מקרים, תיעוד ווידאו ופרויקט עם התלמידים.

"היופי בתוכנית טמון בתפיסה של הוראה קלינית, כלומר קבלת שיטות וכלים המבוססים על עבודת שטח והתנסות. זו גישה שונה, שאינה דוגלת בהסתכלות על הכיתה כמכלול אלא במיקוד בפרט. כלומר, הסתכלות על כל תלמיד ו'תפירת' מסלול הלימוד האישי עבורו"

בימים אלה מתחילה זיוה ללמד בבית ספר תיכון במרכז הארץ והיא לא מכחישה שיש לה לא מעט פרפרים בבטן. "אני משוכנעת שגם תואר בהנדסת כימיה, גם שירות צבאי ממושך בתפקידי פיקוד בכירים, גם לימודים בתוכנית המיוחדת הזו וגם התנסות במסגרתה בלימוד בבתי ספר - לא יוכלו להכין אותי מספיק לקראת מה שצפוי בכיתה מול התלמידים, מול ההורים, מול עמיתיי המורים. אבל, האם יכול בכלל להיות משהו שיבטיח הכנה שכזו?".

זיוה (סא"ל), אם ל-3, מתגוררת ברמת גן, התגייסה לצה"ל כעתודאית בשנת 1994. "דבר רדף דבר ו... נשארתי", היא אומרת בחיוך. "בתחילת השירות עוד עסקתי במקצועי - מהנדסת כימיה - בחיל חימוש, ובהמשך שירותי באגף הטכנולוגיה והלוגיסטיקה עשיתי מגוון תפקידים עד לשניים האחרונים: רע"ן קש"ח ודוברות ולאחר מכן רע"ן משאבי אנוש בחטיבה הטכנולוגית של זרוע היבשה".

חוויות אישיות שהיו קשורות במורים למתמטיקה של בנותיה מזה, ופרסומי תוכנית "מתמטיקה מעל ומעבר" שהוצגו בפניה בעת הפרישה על-ידי "צוות" ומחלקת פרישה מזה, עודדו אותה לשקול הסבה לתחום החינוך בכלל, ולהוראת מתמטיקה בפרט.

שיחות שערכה עם פורשים אחרים שנטלו חלק בתוכנית "הטובים בחינוך" ודיברו עליה בשמחה, חיזקו בה את התחושה שזה יהיה הדבר הנכון לעשותו. "לא אכחיש שגם העובדה שארגון 'צוות' עומד מאחורי הפרויקט, עודדה אותי מאוד לבחור במסלול זה. בתהליך

הפרישה הבנתי, כי 'צוות' יהיה גורם תומך ומסייע באופן משמעותי בחיי כגמלאית צה"ל בכלל, וכמשתתפת בתוכנית בפרט. ידעתי שלא אהיה לבד בסיפור הזה והדבר הפיג את חששותיי".
זיוה מעידה, כאמור, כי להתרשמות האישית ממורים למתמטיקה - גם שלה עצמה כתלמידה וגם של בתה - יש מקום חשוב בבחירה שעשתה. אחד המורים, היה גורם מפתח במהלך הזה. "פגשתי בו כשעברנו ממודיעין לרמת גן ובתי השתלבה בתיכון בליך. התלבטתי יחד איתה אם לבחור בארבע או בחמש יחידות מתמטיקה, ובגלל התנסות פחות טובה עם מורה בבית הספר במודיעין - היא בחרה בארבע. נתתי לה את תמיכתי, למרות שהייתי שמחה יותר אילו הייתה בוחרת בחמש יחידות.
אבל, דווקא ההחלטה הזו זימנה אפשרות לפגוש את אחת הדמויות המופלאות שהכרתי, איש חינוך ממדרגה ראשונה שכל תלמיד

מכללת בית ברל

שעבר תחת ידיו התברך בו. שמו עומר וייסבלום. היכולת שלו לראות את התמונה מעבר למסגרת המקצועית, הערכים שהקנה לתלמידים, ההעצמה, תחושת המסוגלות, הביטחון העצמי - זה פשוט היה מעורר הערצה. השפה, שיטת הלימוד, ובעיקר הביטחון שנסך בתלמידים שהם יכולים לעשות את זה, ממש 'הנגשת' המתמטיקה לכל תלמיד.
לא מפתיע שכל תלמידיו נשאו אליו עיניים, העריכו אותו והוקירו את הגישה שלו. וכשאני מדברת על גישה כוונתי, למשל, לכך שביום הורים הוא תלה על דלת הכיתה בה קיבל תלמידים פלקט שעסק במסוגלות וביכולת לצמוח - מסרים מעוררי השראה. איזה מורה תולה משהו על הדלת חוץ מדף פשוט ובו רשימת התלמידים והשעות?
כשנכנסנו אליו אמרתי לו: בגללך היא לא בחמש יחידות. לא כי היא לא יכולה, אלא פשוט כי היא רוצה להישאר תלמידה שלך. אמרתי לו גם שההיכרות עימו חיזקה בי את הרצון לפנות להוראה ולעסוק כמותו במתמטיקה. יצאתי ממנו מלאת תקווה, מעודדת, חדורת תחושה שיש מי שיכול להשפיע, לתת, לסייע ולתמוך כמורה בבית ספר. הקשר שלי איתו נמשך גם היום. הוא זמין תמיד, קשוב, וכדרכו - תמיד מוכן עם איזו עצה טובה...".
את הלימודים במכללה היא מתארת כהתנסות חווייתית "והדגש פה הוא על המילה התנסות", היא אומרת. "היופי בתוכנית טמון בתפיסה של הוראה קלינית, כלומר קבלת שיטות וכלים המבוססים על עבודת שטח והתנסות מהיום הראשון. זו גישה שונה, שאינה דוגלת בהסתכלות על הכיתה כמכלול אלא במיקוד בפרט, כלומר הסתכלות על כל תלמיד ותפירת מסלול הלימוד האישי המתאים עבורו - בהתאם לידע, ליכולות ולמוטיבציה שלו.
השיטה מלמדת אותך כמורה לחקור כל מקרה לגופו, היא מקנה לך יכולות לאתר היכן טמון הקושי, מה עוצמתו, ואילו כלים עומדים לרשותנו כדי לעזור לתלמיד.
השיטה הזו הפכה עבורי מושג שגור ולעוס עד שכמעט התרוקן מתוכנו - למידה משמעותית - לבעל פנים חדשות, רעננות, רלוונטיות. במקביל, כמובן, הייתה למידה מקצועית. נאלצנו, לפחות רובנו, להסיר חלודה מתכנים מוכרים וישנים שלא תמיד עשינו בהם שימוש יומיומי, וגם בכך היה יופי.
אני מודה על האמת: זיוה שנכנסה לתוכנית אינה זיוה שיצאה ממנה. ללא ספק הגעתי עם קיבעון מסוים, עם תפיסה לגבי הדור הזה כמפונק, מרוכז בעצמו, ממעט להתמודד, 'קונה' הארכת זמן בבחינות... התפיסות הללו התמוססו ונשרו ממני ככל שהתרבו מפגשיי עם תלמידים בשטח ועם מרצים שהאירו לנו זוויות מבט נוספות. הבנתי שבמהלך השירות הממושך אולי התחספסתי במידה מסוימת, התקשיתי, הפכתי קצת סגורה לרעיונות חדשים. כל זה השתנה במהלך השנה. הקליפות הוסרו וגברה היכולת לראות את הדברים לא רק מנקודת המבט האישית שלי. לראות שם עוד משהו - ובמיוחד עוד מישהו.
למדנו על שונות בכיתה, על ליווי נכון של תלמיד, כיצד ניתן להביאו למיצוי הפוטנציאל ולהקנות לו תחושת מסוגלות. יפה היה להיווכח כי הלימוד התיאורטי מתחבר בצורה הרמונית למה שמתרחש בשטח - מעגלים נסגרו.
ועל כל זאת צריך היה להוסיף את החיבור למתמטיקה - מקצוע מרתיע, מפחיד, כזה ששונאים, כזה שלומדים רק כדי לעבור, לא מתוך עניין או הנאה. בבתי הספר נחשפנו במלוא עומקו להבדל הקיים בין ההתייחסות למתמטיקה לבין ההתייחסות למקצועות לימוד אחרים. במכללה הצליחו לעשות את החיבור הזה, שאינו מובן מאליו, בין הדיסציפלינה והיעד לבין היישום בפועל בשטח.
אני זוכרת את הסיסמא: מורה טוב - מורה לחיים. מאז נדמה שאיבדנו קצת את הדרך. עסקנו יותר בציונים, בהישגים, בתוצאות הבגרות הממוצעות של בית הספר כדי לדעת מי ראשון, מי מוביל - ופחות בלהיות מורה לחיים.
מורה יכול להיות דמות מפתח בחייו של ילד, דוגמה לחיקוי, גורם משפיע, זה תפקיד עם המון כוח ועוצמה. אפשר להרוס בנקל, אבל עם קצת מאמץ אפשר גם לבנות. לא להסתפק ב'להעביר את החומר'. זה הרבה יותר מכך".

■■■

- אינך חוששת שעם תפיסות כאלה את עתידה פשוט להתרסק על קרקע המציאות בבית הספר?

"אני לא חוששת, אבל אני בהחלט מודעת לאפשרות הזו. מדובר במערכת מורכבת, לעיתים שמרנית ומקובעת. אולי יתייחסו אליי בחשדנות, ואין לי ספק כי אצטרך עוד הרבה ללמוד. אבל אל תשכח שאני באה מהצבא, שגם הוא מערכת מורכבת מאוד, שהייתה עבורי בית הספר הכי טוב לחיים. רכשתי שם ידע, ניסיון, יכולת עמידה מול קהל, פיקוד, ניהול דיאלוג, יכולת למידה, בקרה עצמית, גמישות ומעבר בין תפקידים, יושרה, יצירתיות, יכולת להוציא לפועל החלטות וכן - גם ערכים.
הבנתי שאני לא רוצה לשבת על הגדר, אני רוצה להשפיע, לעשות מעשה. חינוך הוא מעשה ציוני ממעלה ראשונה, לא פחות משירות בצה"ל. אנו, אנשי 'צוות', פורשי צה"ל, מניחים יסוד לקבוצה גדולה ורבת עוצמה של אנשי חינוך וערכים. אני מקווה שעוד רבים וטובים יבואו בעקבותינו ויצעדו לאור הערכים המנחים אותנו".

מה שקיבלתי מהמדינה אני מחזיר בנתינה התנדבותית

ידיו של מוטי קיאני עמוסות עשייה התנדבותית רבת ערך: הוא מנחיל את כללי הזהירות בדרכים לילדי הגן, מסייע לאזרחים המתמודדים מול בירוקרטיה, עונה לפניות במוקד 100 של המשטרה ואף מתנדב בוועדות "צוות". הסיפוק הוא שכרו, והכרת התודה על מעשיו היא הדלק במנוע ההתנדבות שלו

כתב וצילם: דוד בן-אשר

למוטי קיאני (רס"ן) תושב חולון, אין רגע דל. ידיו עמוסות עבודה וראשו מלא רעיונות. מוטת כנפי פעילותו רחבה ופרושה על פני מגזרים, אוכלוסיות ומסגרות שונות: זה מתחיל בעבודה חינוכית ייחודית בגן ילדים, עובר למוקד 100 של המשטרה, ממשיך למרכז שי"ל, ובדרך ישנה גם חברות פעילה בוועדות של "צוות". בשעות ה"פנאי" הוא שוקד בביתו על רעיונות וכלים לקידום הפרויקטים שהוא מוביל בתחומי התנדבותו השונים.

מוטי מתנדב בשירות ייעוץ לאזרח

לא בכדי זכה מוטי בפרס החינוך מטעם עיריית חולון, בפרס "המתנדב המצטיין", ובמקביל קיבל את אות "איש השנה" מטעם ארגון "ליונס" בחולון.

זהירות בדרכים לילדי הגן

מדי שבוע ביום שלישי מגיע מוטי לגן פטל בחולון. משימתו - הפעלת תוכנית ללימוד נושא הזהירות בדרכים (זה"ב) בקרב 35 ילדי הגן, בדרך ייחודית ויצירתית. הפרויקט שהוא מוביל משמש כבר כיום מודל לעשייה ארצית בתחום חשוב זה.

"לקחתי את גן פטל כפרויקט אישי", מספר מוטי. "בשיתוף עם הגננת חני קריחלי, יצרתי עזרים ויזואליים הקשורים לזה"ב ובסיוע גרפיקאית אף יצרנו סמל לפעילות, המבוסס על הבובה ללה - דמות המשמשת לצרכי הסברה בעמותת אור ירוק, המהווה שותף מקצועי לפעילות. סביב הנושא עוסקים ילדי הגן ביצירה: לוח משחק, רמזור מואר, לוח תמרורים, מיצג לדימוי כבישים ורכבים - והכול לצרכי הבנת והמחשת הנושא. אני גם עורך שיחות בגן על חוקי התנועה, חגירת חגורת בטיחות, ישיבה על מושב בטיחות ברכב, רכיבה נכונה על אופניים, חציית כביש במעבר חצייה - הכול בהשתתפות ערה של הילדים".

במסגרת "יום המעשים הטובים" הוביל מוטי פעילות בשיתוף ההורים, שכללה פעילות בשכונה תחת הכותרת: "סיירת זה"ב". הילדים צפו

מוטי בפעילות בגן פטל

במתרחש ברחוב, בחנו את התנהגות העוברים והשבים ואף העניקו מדליה למי שהפגין התנהגות זהירה בדרכים. "יפה היה לראות את המעורבות ההולכת וגוברת של ההורים בתוכנית, וגם את השיח המתפתח בבית סביב הנושא, כאשר הילד עצמו הוא זה המקפיד על קיום כללי זה"ב", אומר מוטי בסיפוק.

נוכחותו של מוטי בגן משמעותית הרבה מעבר לתכנים שהוא מעביר. הוא מביא עימו חום ואהבה בשפע, והילדים מקבלים אותו בהתלהבות וקוראים לו סבא-גן. כשהוא מגיע הם מתרפקים עליו וכשהוא הולך - הם כבר מתגעגעים. גם ההורים מלאי הערכה וחיבה למתנדב המיוחד הפעיל בגן.

"מוטי מסביר לנו על תמרורים ואיך לחצות כביש", מספרים אלעד ורוני, בני חמש, מגן פטל. "וגם אנחנו מלמדים את ההורים שלנו. הם לא תמיד יודעים שצריך לחגור אפילו בתוך החנייה, שחייבים בוסטר... מוטי גם משחק איתנו כדורגל ומטיס טיסנים. הוא סבא-גן שלנו, ואנחנו אוהבים אותו מאוד".

"יש לנו 50 מתנדבים בנושא זה"ב בגנים", מספרת **הניה**, רכזת פרויקט זה"ב בגן בעיריית חולון, "אבל היצירתיות של מוטי היא נכס לעיר כולה - הוא מתנדב מספר 1".

"קצרה היריעה מלתאר אדם כמו מוטי", כותבת **רונית רביב**, מנהלת

"כיום ההתנדבות היא תמצית חיי. הרבה קיבלתי מהמדינה הזאת - בשירות בצה"ל, בעבודה בטלרד, במוסדות להשכלה גבוהה. מצבי הכלכלי טוב, יש לי בית יפה, משפחה מסודרת - זה המון. עכשיו הזמן להחזיר לה, למדינה, את אשר קיבלתי ממנה. זו הדרך שלי. עם זה אני מרגיש טוב"

תוכנית ארצית של זה"ב בגן בעמותת אור ירוק. "מתנדב מסור, מקצועי, משקיע עם לב זה"ב. היכולת הנדירה שלו לפרוץ את גבולות התוכנית עשתה לו שם בכל הארץ".

מוטי גאה בתגובות החמות והן נותנות לו כוח להמשיך לגייס את היצירה והדימיון כדי ליצור עוד פעילויות מלמדות ומעשירות בנושא זה"ב לילדי הגן.

מוקד 100 קורא לך, מוטי

לפני כשנה השלים מוטי קורס בן שלושה חודשים במשטרת ישראל, שהכשיר אותו לאייש עמדה במוקד 100. מאז, פעמיים בשבוע, מבלה מוטי מספר שעות מול מסכי העמדה, עם הטלפון ועונה לקריאות אזרחים למוקד 100: האישה בקומה שנייה מתלוננת שבקומה השביעית קודחים לה בראש, לאחרת חסמו את היציאה מחנייה ועוד ועוד בקשות

במוקד 100 של המשטרה

ותלונות. לכולם עונה מוטי בסבלנות רבה, מנחה כיצד לנהוג ומבטיח לטפל בבעיה עד מהרה.

מפקח **שלומי שלזינגר**, מפקד מרכז השליטה, מעיד כי השוטרים המאיישים את מוקד 100 אינם מספיקים כדי לענות לשטף הפניות ולכן דרושים להם מתנדבים. "אנשי 'צוות' דוגמת מוטי, בעלי רקע וניסיון, יכולים בהחלט לסייע לנו. אלה בדיוק המתנדבים שאנו מחפשים. יש עלינו עומס אדיר - המוקד עונה ל-2.3 מיליון פניות בשנה, שזה כ-6,000 פניות ביום. כל פנייה נענית תוך 20 שניות והמוקד מקפיד על מתן תגובות מתאימות בתוך זמן קצר".

מוטי לשירותכם גם בשירות ייעוץ לאזרח

לפני כשנה וחצי נפתח בחולון מרכז שירות ייעוץ לאזרח (שי"ל). תוך זמן קצר מצא מוטי את דרכו גם למקום החיוני הזה, ופעמיים בשבוע הוא מתייצב למשימה - לעזור לאוכלוסיות שונות לפתור בעיות בסבך הבירוקרטיה. 45 מתנדבים פעילים בשי"ל - ומוטי ביניהם.

בעת משמרת מתיישבת מולו אישה ממוצא רוסי בת 82 עם כלתה. היא מבקשת כבר שנים דיור שמגיע לה כעולה חדשה מבוגרת. מספרה בתור לקבלת הסיוע הוא 272, כלומר אפס סיכויים להגיע לדיור הולם. "אתקשר למשרד הקליטה בירושלים", אומר מוטי. "אחר כך לנציב קבילות הציבור במשרד מבקר המדינה. אינני יודע מה הסיכויים, אבל חייבים לנסות...".

מוטי מספר, כי במסגרת השירות כבר סייע לאישה במצוקה לקבל משקפיים, עזר בבעיית פנסיה של מורה, סייע בקבלת אחוזי נכות מול ועדות רפואיות, פעל להסדיר חובות של עצמאי מול ביטוח לאומי, עסק בניצול ימי מחלה של עובדת בגן ילדים ועוד. "לא תמיד אני מצליח, אבל לפחות מי שמגיע לכאן מקבל הרגשה שהוא לא לבד. יש מי שרוצה לעזור לו. לפעמים זה נותן כוח להמשיך להיאבק - עד שמקבלים את מה שמגיע".

עדנה יהלום-ארצי, מנהלת שי"ל חולון, כתבה למוטי: "כבר במפגש הראשון התרשמתי מאדם מיוחד, בעל נתינה ושיעור קומה. יכולת הנתינה והתגייסות האין סופיים שלך, התקשורת שלך עם הסביבה והטוב האין סופי השופע ממך, השאירו חותמם".

מוטי חלק מה"צוות"

בנוסף, מוטי מתנדב גם בארגון "צוות" עצמו. כותבת יו"ר ועדת הביקורת הארצית של "צוות", **יהודית הר גד**: "מוטי קיאני נבחר כחבר בוועדת הביקורת הארצית על-ידי האסיפה הכללית של 'צוות'. הוא נבחר לשמש כמשקיף מטעם הוועדה בשתי ועדות נוספות - ועדת ההתנדבות וועדת קשרי חוץ. מוטי גם תורם מזמנו לשרשרת הפרישה מצה"ל וקליטת הגמלאים בארגון. הוא איש נעים הליכות,

נבחר לאיש השנה של "ליונס"

שקדן, דייקן, וביקורתו תמיד ביקורת בונה. הוא בעל חשיבה חברתית עם דגש על צרכי הפרט".

מוטי (רס"ן), בן 69, נשוי, אב לשלושה, סב לחמישה נכדים, עשה בצבא 23 שנים בתפקידים טכניים בחיל האוויר. אחרי יציאתו לגמלאות עבד בטלרד במשך 20 שנה בתחום ציוד תקשורת. הוא בעל תואר ראשון במינהל ולוגיסטיקה ותואר שני במינהל ציבורי מאוניברסיטת בן גוריון. לפני למעלה משנה חווה טרגדיה קשה במשפחתו, כאשר נכדתו בת ה-11 נהרגה בתאונת דרכים. חרף המכה הקשה לא זנח ולו לרגע את פעילותו הציבורית ההתנדבותית. הוא המשיך וממשיך בכל תחומי ההתנדבות שלו במרץ האופייני לו ובתחושת השליחות המפעמת בו.

כששואלים את מוטי מה מניע אותו, הוא מצביע על ארון מיוחד בו הוא מאחסן אביזרים שונים לשימוש בגן הילדים: בובות ללה, תחפושות פורים מתאימות, מיצגים בנושאי זה"ב. אחר כך הוא פותח קלסר עב כרס ובו מכתבי תודה וברכות. "תראה", הוא אומר בעיניים בורקות, "כיום זוהי תמצית חיי. הרבה קיבלתי מהמדינה הזאת - בשירות בצה"ל, בעבודה בטלרד, במוסדות להשכלה גבוהה שם למדתי. מצבי הכלכלי טוב, יש לי בית יפה, משפחה מסודרת - זה המון. עכשיו הזמן להחזיר לה, למדינה, את אשר קיבלתי ממנה. זו הדרך שלי. עם זה אני מרגיש טוב".

במסגרת שירות ייעוץ לאזרח סייע מוטי לאישה במצוקה לקבל משקפיים, עזר בבעיית פנסיה של מורה, ליווה בתהליך קבלת אחוזי נכות מול ועדות רפואיות ועוד. "לא תמיד אני מצליח, אבל לפחות מי שמגיע לכאן מקבל הרגשה שהוא לא לבד. לפעמים זה נותן כוח להמשיך להיאבק - עד שמקבלים את מה שמגיע"

אווה אבידר: כך הצילה מחלת הסרטן את חיי...

מאת: אוהד יעקב

לסיפור של אווה אבידר, כנראה, אין דומה: הרי איש לא יכול לתאר סיטואציה, בה מחלת הסרטן הנוראה תציל בעצם חיים. אבל זה בדיוק הסיפור של אווה אבידר, פסלת ויוצרת מוערכת, שלאחר 15 שנים בצל מחלת כבד, מסתכלת היום על העולם בחיוך, באופטימיות ובתקווה. ממרומי הסטודיו החדש שלה בירושלים, היא מעצבת גם אריחי קרמיקה לביתה החדש במלחה הישנה, בבחינת הכרזה: המאבקים מאחוריי וחיים בריאים, שלמים, יצירתיים ומלאי השראה לפניי

"**את** יושבת על חבית דינמיט", אמרה הרופאה לאווה, לאחר שחזרה משהות בת מספר שנים בלונדון לצורך לימודים. "אפשר לחיות עם זה, אין לדעת מתי היא תתפוצץ".

הבשורה הזו ניחתה עליה משום מקום. "מעולם לא הייתי חולה, לא שתיתי, לא עישנתי, עבדתי בלי הפסקה, ניהלתי בית. אולי זו סתם עייפות, חשבתי לעצמי. אולי אני פשוט מותשת מחיים אינטנסיביים, משעות שינה מעטות ומעשייה בלתי פוסקת".

המחלה התגלתה בבדיקות דם פשוטות. "חשבתי שהגיע הזמן לעשות זאת, כמו כולם. אלא שלאחר קבלת התוצאות, התקשרה אליי הרופאה וביקשה שאגיע. לא חששתי יותר מדי. בפגישה הזו קיבלתי את הבשורה: 'את חולת כבד, הפטיטיס'. הסתבר שרופאת המשפחה שלנו בגבעת יערים, בה התגוררנו, הייתה גם מומחית לכבד בבית חולים הדסה...

לקח לי זמן לעכל. האם מדובר עליי? הרי אני כל כך בריאה, חיונית, היפראקטיבית. איך זה יכול להיות? אבל עובדה, המחלה שם, ומכלה אותי מבפנים". על אף הידיעה הקשה, אווה החליטה לעשות את מה שהיא יודעת הכי טוב: להמשיך לעבוד, להמשיך ליצור, להמשיך ללמד, להציג בתערוכות. בעצם, להמשיך בשגרת יומה ולא לתת למחלה להפריע לה. לפחות כל כמה שתוכל.

"המחלה לא טלטלה את חיי, לא היה בה מימד של מסכנות. לא הייתי בכוננות ואפילו לא הוטרדתי במחשבה למה זה קרה דווקא לי. אנשים, למעט הקרובים אליי, לא ידעו עם מה אני מתמודדת.

ידעתי כי הפטיטיס היא מחלה שעוברת בהדבקה רק דרך דם. איפה נדבקתי? אולי בלידה (הרי נולדתי ברומניה...), אולי בבדיקות דם, בזריקה, אצל רופא שיניים... מי יודע? התחלתי בטיפול תרופתי - לא נגד המחלה אלא נגד תופעות הלוואי שלה".

ההתמודדות כללה מספר אשפוזים בשנה ("שלא הפריעו לי כמובן לעבודה..."), "בגדי הסוואה" ("כדי להסתיר את הגוף המנופח מנוזלים"), גירושים ("עוד משהו שקורע אותך מבפנים"), ומצבים רפואיים קריטיים ("איבוד הכרה ושליטה כשלצדי ילדה בת 17 שצריכה להציל את אמא שלה"). וגם, מצבי בלבול, חוסר התמצאות ואובדן יציבות ("הייתי חייבת להפסיק לנהוג, החיים שלי נעצרו"), ו... המשך עבודה, בשיניים ("ריכזתי את מגמת האמנות במכללת 'אמונה' והם עזרו ותמכו כמיטב יכולתם").

■■■

בסיפור הזה יש גם מלאך טוב, פרופ' איתן גלון מבית חולים הדסה, שליווה את אווה לאורך המסע - תמיד זמין לפגישה, לשיחת טלפון, להתייעצות. "יכולתי ליצור איתו קשר בכל רגע וידעתי שיענה לי. אבל כשהידרדר מצבי עוד יותר, גם הוא לא יכול היה להיות איש בשורות. שאלתי אותו אם השתלת כבד באה בחשבון, והוא העמיד על כפות המאזניים את איכות

"קיבלתי טלפון בהול מהדסה: 'אל תקחי כלום. תבואי מיד'. זה היה הרגע הכי דרמטי בחיי. סערת נפש, טלטלה, אקסטזה, מעבר בתוך שניות בין קטבים קיצוניים. פתאום נזכרתי בנכד שלי. אולי לא אראה אותו יותר. פחד מוות מעורב באושר קיצוני, עילאי. צחקתי בקול ובכיתי בקול"

החיים שלי כיום עם המחלה, מול איכות החיים שלי לאחר השתלה. 'לא בטוח שעם השתלה יהיה מצבך טוב יותר', הוא אמר לי.

הגם שאופציית ההשתלה מבחינת מצבי כלל לא עמדה על הפרק (וזאת ידעתי רק מאוחר יותר), מצבי הגופני הידרדר עוד יותר, עד שהגעתי לנקודת שפל, בה אמרתי לעצמי באופן חד-משמעי: 'ככה את לא חיה'. או השתלה או ויתור על החיים, שבעצם, מבחינתי, כבר מזמן אינם חיים. רציתי כבד חדש".

עם ההחלטה הזו צעדה אווה בבטחה לחדרו של פרופ' גלון ואמרה: "קדימה פרופסור, מכאן אני יוצאת להשתלה!".

הוא לא ענה מיד. חשב איך להציג בפני מי שקיבלה החלטה כל כך דרמטית - מצילת חיים מבחינתה - את חוסר הצדק אותו יכול לחוות

רק מי שהמוות נוגס בעקביו.
"את לא שם", אמר בקול שקט. "אין לך את הפרמטרים החמורים מספיק, שעשויים להציב אותך במקום ריאלי בתור להשתלה...".
"מה עוד צריך שייקרה לי כדי שאקבל כבד", שאלה אווה בקול שבור. פרופ' גלון ענה בשקט, אולי אפילו בנימה של הומור שחור: "אם היה לך, למשל, סרטן בכבד, תיכף היו מקפיצים אותך לראש הרשימה". "לצערי אין לי", ענתה אווה בחיוך קלוש, "אבל נתת לי תקווה...".
אווה חזרה לביתה וחשבה: לא הכול זה חיים ולא הכול זה מוות. יש משהו נוסף: להיות לא חי ולא מת. "לא הסכמתי להיות שם. לא רציתי לחיות כך. מה קרה? אנשים מתים וזהו, נגמר".

■■■

טוויסט ראשון בעלילה: אווה הלכה לבדיקת סי.טי. שגרתית שנקבעה לה מבעוד יום. תוצאות הבדיקה היו חמורות ביותר: גידול סרטני בכבד. "נכנסתי לפרופ' גלון בתרועת ניצחון. 'הנה', אמרתי לו, 'אמרת סרטן - הבאתי לך סרטן! עכשיו תורך לעמוד בהתחייבות'".
מכאן ועד ההשתלה הדרך לא הייתה ארוכה. אווה עברה סדרת בדיקות, תהליכים מתישים, ריצות, סידורים, עוד בדיקות - מרתון שנמשך 180 יום וקו הסיום שלו הוא טלפון בהול מהדסה (8.2.13) כשעל הקו אחות ראשית שאומרת: "אל תקחי כלום. תבואי מיד".
"זה היה הרגע הכי דרמטי בחיי. סערת נפש, טלטלה, אקסטזה, מעבר בתוך שניות בין קטבים קיצוניים. פתאום נזכרתי בנכד שלי. אולי לא אראה אותו יותר. פחד מוות מעורב באושר קיצוני, עילאי. צחקתי בקול ובכיתי בקול".
הזיכרון הבא: "הרגע בו ההכרה מתחילה לחזור אליי במחלקת טיפול נמרץ. שומעת קולות במעורפל, מתחילה להבין שאלה הן הבנות שלי, מתחילה לתפוס שהניתוח מאחוריי, שומעת שמדברים אליי, מבינה שהניתוח נמשך תשע שעות, ושאצטרך להיות בטיפול נמרץ שלושה ימים. הבנתי שאני חסרת אונים ותלויה - כן, תלויה, מילה כל כך קשה - בצנרת, במפוחים, בעירויים, במוניטורים ובאנשים בלבן ובירוק, שפה ושם מסובבים, מכניסים, בודקים, בוחנים ורושמים.
אחרי 24 שעות פקחתי עיניים בצלילות מטורפת. הבנתי הכול. הנה, השתילו לי כבד. מצאו בפאזל שלי את החתיכה החסרה. וגם, שבעצם אין לי עכשיו גוף. הוא הופקע ממני והפך למקום ציבורי.
אני שם, לעיתים מטושטשת, לעיתים חדה, מורפיום זורם בי, ערפול חושים, ספק ערה ספק נמה, צוללת לחלומות שהופכים לממשיים, שוקעת במחשבות שהופכות חלומות. הבנתי כי יש בי עכשיו שתי ישויות שונות - אני והגוף שלי - גוף ענק, שחור, מנופח, מלא שטפי דם".
הדרך להחלמה הייתה ארוכה, אך נסוכה הייתה בה גם אופטימיות בלתי נדלית, ורצון לחזור בכל מחיר למקום ממנו יצאה למסע - עולם של יצירה, חיוניות, הוראה, בנות, בית ואפילו חברים שבעת המחלה התנתקה מהם. "זו הייתה דרך מרתקת", אומרת אווה. "כל יום הוא הישג. כל יום מתגמל. כל יום הוא כיבוש של עוד עמדה - בדרך להחזרת הבעלות על הגוף. עוד צעד, עוד תנועה, קימה, מקלחת, אכילה. הכול בשיטתיות, בעקביות. השיטתיות אינה זרה לי. הרי החיים הקודמים שלי הכינו אותי לכך: אחרית היצירה שלי היא פסל, אך ראשיתה התארגנות מפורטת לפעולה - בראיון לעיתון זה אפילו אשתמש במילים 'התארגנות למבצע': בחירת הכלים המתאימים, חומרי הגלם, הקמת עמדת העבודה, פינוי הסביבה והתגייסות פנימית לתהליך.
המישנה הסדורה הזו, שכל כך טבועה בי במשך שנים, נתנה לי את היכולת לעשות את הצעדים הנדרשים להחלמה. ככה, בסוף כל יום, הצלחתי לעשות את מה שלא עשיתי יום קודם".

"כן, יש תרופה חדשנית", אמר הרופא. "יקרה מאוד, והיא לא כלולה בסל הבריאות". אווה: "עמיר להב, בדרכו השקטה, העניינית והאמפתית, אמר כי קיים בפוליסה של 'צוות' כיסוי לתרופות מחוץ לסל, ושלדעתו התרופות שאני צריכה נכללות בה. למחרת הוא חזר אליי עם תשובה חיובית ששינתה את חיי"

■■■

מה שעזר לה לעבור את התקופה הזו, היה הביטוח הרפואי של "צוות". אווה: "לפני שנכנסתי להשתלת כבד, היה לי ברור שלאחריה לא אוכל לעבוד חודשים ארוכים. חשבתי, ממה אתקיים? חסכונות אין לי ולמעשה - ועד כמה שיישמע הדבר מוזר - אישה פרקטית כמוני מעולם לא עסקה בענייני כספים. מעולם לא הייתי מוטרדת בענייני פרנסה. זה היה התחום של בעלי והוא עשה זאת מצוין.
בתי הבכורה איה ובעלה עומרי שאלו אותי שוב ושוב, אם יש לי איזה ביטוח שאפשר יהיה להשתמש בו (הכוונה הייתה לפיצוי בגין אבדן כושר עבודה). מאחר ולא ידעתי, גם לא יכולתי להשיב להם. כשבירר את העניין, הסתבר כי יש לי ביטוח בריאות של 'צוות'. חיפשנו את מספר הטלפון של 'צוות' והגענו לעמיר להב. שאלנו אם זה נכון, והוא השיב בחיוב: 'כן, מגיע לך סכום של 5,000 שקל לחודש, למשך שנתיים'. זאת הייתה בשבילי נקודת אור בתקופה קשה, בלי פרנסה, במצב רפואי קשה. קיבלתי כל חודש סכום נאה, שאגב, החודש (אוגוסט 2015) הוא מסתיים...".
אבל האופטימיות הייתה מלווה גם בקול שהדהד בראשה של אווה - קולו של פרופ' גלון, שאמר כי קיים סיכוי, אפילו סביר, שהווירוס יחזור לכבד המושתל. "לא רציתי להאמין בזה, אמרתי: לי זה לא יקרה, הרי קיבלתי כבד חדש וטוב. הסטטיסטיקה בוודאי תפסח עליי".
יתכן שכאן יכול היה להסתיים הסיפור של אווה, שכותרתו היא "איך הציל הסרטן את חיי", אבל, כפי שכבר נאמר, המציאות במקרה הזה עולה על כל דמיון. אווה: "אחרי חצי שנה, אני כבר די מתאוששת, מתחילה להביט לחיים בעיניים, אפילו שמחה על החוויה שעברתי, כן שמחה, לא יכולה להגיד את זה אחרת. אבל בעוד בדיקת דם שגרתית,

פריצת דרך מחקרית במיגור הפטיטיס C

נגיף דלקת הכבד מסוג הפטיטיס C גובה את חייהם של מאות אלפי אנשים מדי שנה. הנגיף, "שורד מקצועי", מסוגל "לחמוק" ממערכת החיסון כדי "להתיישב" בתאי הכבד ולגרום לדלקת. כרבע מהחולים יחלו במחלת כבד כרונית, שתתפתח לשחמת הכבד וסיבוכיה - אי-ספיקת כבד בלתי הפיכה, סרטן הכבד וצורך בהשתלת כבד. כ-2% מהאוכלוסייה בישראל - יותר מ-100 אלף איש - הינם נשאים של הנגיף. לרוע המזל, המחלה מתפתחת באופן סמוי, כמעט ללא תסמינים: מעטים מהחולים יתלוננו על עייפות, כאבי פרקים או חולשה. עם התפתחות המחלה, ייתכן דימום מדליות בוושט, צהבת או שינוי במצב ההכרה. זאת, עד לרגע שבו הווירוס מתפרץ וגורם להידרדרות משמעותית ומסכנת חיים במצב הכבד.
לכן, יש צורך בערנות ובמודעות לגורמי הסיכון - הן מצד הנשאים והן מצד הרופאים - ואלה עשויות להציל חיים. בשנה האחרונה חלה פריצת דרך אדירה, עם פיתוחן של תרופות אפקטיביות ביותר. שילוב של סובלדי ואוליסיו (תרופות ביולוגיות מדור ב') הביא לריפוי של קרוב ל-100% מהמטופלים. תרופות אלה מקרבות את היום שבו נוכל למגר את המחלה גם בישראל, וזאת כמובן בתנאי שנשאיה יאובחנו בזמן. עלות הטיפול בתרופות אלו, מוערכת בכ-500,000 שקל לכל חולה.

אחת מיני רבות, הביט פרופ' גלון בתוצאות ואמר בקול ענייני: 'ההפטיטיס חזר לכבד החדש שלך'". אז כבר ידעה מהכירורג שלה, ד"ר מרחב, שאין לה אופציה להשתלה נוספת.

לאורך כל התקופה הארוכה והקשה - ההתמודדות, התרופות, הקריסות, המשברים, הסרטן, השתלת הכבד, ההחלמה הקשה - אווה הייתה משוכנעת שתוכל לכל. שתתגבר. שיימצא לה מזור בדמות תרופה או השתלה או משהו שעוד לא המציאו... "אבל חזרת המחלה לכבד החדש הייתה נקודת שבר. הרמתי ידיים. הנפתי דגל לבן".

■■■

לאורך כל תקופת המחלה הארוכה התמודדה אווה כשלצידה שלוש בנותיה איה, דורן והגר. "הן חזקות, איתנות ותומכות בכל דרך אפשרית. עומרי, בעלה של איה, היה והינו עבורי ממש כמו בן - עוזר ומכיל ללא סייג. ממש מתנה".

אבל מעבר לכך, היא לא האמינה בקבוצות תמיכה, בארגוני סיוע לחולים במצבה, בקבוצות חולי כבד או סרטן שחלקו מידע ושיתפו בכאב. "משום מה, ואני באמת לא יודעת למה, החלטתי ללכת לכנס מושתלי כבד שנערך בכפר המכביה. לא משהו מיוחד. כנס רגיל, עם אנשים שיש להם מכנה משותף. נפגשים, מדברים, מחליפים מידע, מאזינים להרצאות. והנה, עולה לבמה רופא מומחה, ומספר על התקדמות במחקר מחלת ההפטיטיס, ועל הדור החדש של התרופות שכבר הוכנסו לשימוש ומחוללות פלאים. הוא סיפר גם על המחיר האסטרונומי שלהן, וגם הוסיף כי קיימות שלוש חברות ביטוח המכסות את העלויות הללו.

עם הממצא הזה חזרתי לרופא שכלל לא הופתע. "כן, יש תרופה חדשנית", הוא אמר. "יקרה מאוד, והיא לא כלולה בסל הבריאות".

עם הידיעה ש"צוות" קיים ברקע - וללא הידיעה שהפניקס היא אחת משלוש חברות הביטוח שמממנות את תרופות הדור החדש שעלותן מאות אלפי שקלים - פנתה אווה שוב ל"צוות".

"אחרי חצי שנה, אני כבר די מתאוששת, מתחילה להביט לחיים בעיניים ומרגישה אפילו שמחה על החוויה שעברתי. כן, שמחה, לא יכולה להגיד את זה אחרת... אבל בעוד בדיקת דם שגרתית, אחת מיני רבות, הביט פרופ' גלון בתוצאות ואמר בקול ענייני: 'ההפטיטיס חזר לכבד החדש שלך'"

"עמיר להב, בדרכו השקטה, העניינית והאמפתית, בדיוק כמו שנתיים קודם לכן, אמר לי שהפניקס היא בהחלט בין השלוש, כי קיים בפוליסה כיסוי לתרופות מחוץ לסל, ושלדעתו התרופות שאני צריכה נכללות בה. הוא ביקש יום כדי לבדוק את העניין ולמחרת חזר אליי עם תשובה חיובית. תוך זמן קצר, עם 'טופסיאדה' מינימלית, בלי בירוקרטיה, בלי טרטורים, הגיעו אליי עם שליח מיוחד התרופות היקרות 'אוליסיו' ו'סובלדי'. אלה ניתנות אמנם במינון למשך שלושה חודשים, אבל כבר אחרי חודש וחצי הווירוס נעלם. קיבלתי את חיי במתנה".

■■■

"חלל הסטודיו הזה, אליו נכנסתי לפני שלושה חודשים, הוא לא מובן מאליו. הוא לא טריוויאלי. הוא בעצם סוג של ניצחון. כך גם הבית שלי. גם המשך היצירה. וכך גם מה שאני מתכוונת לעשות, שמסמל יותר מכל את האור שזכיתי לו, שיש לו היום צבעים אחרים, כאלה שאדם שלא עבר את כל מה שעברתי לא יכול לראות. אני מרגישה מבורכת, מוארת. זה הרבה יותר מסימבולי בשבילי, כי בכוונתי להתחיל ליצור לראשונה פסלי אור... ולחיות!

הביטוח הסיעודי ב"צוות"

מאת: אילן דולפין, יו"ר ועדת הבריאות ועמיר להב, ראש תחום הבריאות

הפעלת ביטוחים משלימים של קופות חולים

על-פי התוצאות האקטואריות של החציון הראשון של 2015, מסתבר כי קיים גידול ניכר בהוצאות הביטוח הרפואי של "צוות" - בעיקר בנושא ניתוחים ותרופות.

חשוב מאוד להקפיד ולבדוק אפשרות להפעיל את הביטוחים המשלימים בניתוחים הפרטיים.

יש לזכור שבמידה והניתוח מתבצע דרך ביטוח השב"ן (של קופות החולים), המבוטח זכאי לפיצוי של 25% מעלות הניתוח (לפי מחירון "הפניקס" לניתוח זה).

פוליסת הסיעוד

הפוליסה הקולקטיבית של "צוות" מורכבת מפוליסת בריאות ומפוליסת סיעוד. הביטוח הסיעודי תקף כיום עד 31.12.15, כאשר ארגון "צוות" נמצא בתהליך מתקדם לאישור הפוליסה הסיעודית לתקופה ארוכה מאוד.

הכיסוי הסיעודי בפוליסת "צוות" הינו לתקופת תשלום מקסימלית של חמש שנים מיום קרות מקרה הביטוח (הסיעודי).

סכום הגמלה (נכון להיום) הינו 4,000 שקל לחודש כאשר המבוטח הסיעודי נמצא בבית, 1-6,000 שקל לחודש כאשר המבוטח מטופל במוסד סיעודי.

התשלום הינו בשיטת פיצוי, דהיינו, אין צורך להציג קבלות על הוצאות וניתן לקבל גמלת סיעוד גם מפוליסות אחרות במקביל.

בכיסוי הסיעודי קיימת תקופת המתנה של 60 ימים, כלומר, אם התביעה מאושרת, תחילת התשלום תהיה חודשיים מיום אישור התביעה. תשלום הגמלה מועבר ישירות לחשבון הבנק של המבוטח הסיעודי בלבד!

בביטוח יש כיסוי לשני מצבי סיעוד:

ביטוח סיעודי למבוטח שאינו יכול לבצע בכוחות עצמו, ללא עזרה חיצונית, שלוש פעולות בסיסיות מתוך שש פעולות (ADL): לקום ולשכב, להתלבש ולהתפשט, להתרחץ, לאכול ולשתות, לשלוט על הסוגרים, ניידות.

מבוטח במצב של "תשישות נפש" - הנדרש להשגחה רוב שעות היממה.

מבוטח סיעודי פטור מתשלום פרמיה על החלק היחסי בפרמיה המשולמת (כ-40% מהפרמיה).

הצטרפות ל"אזור האישי" באתר מדנס

WWW.BHEALTHY.CO.IL

ניתן להירשם ל"אזור האישי" באתר מדנס המטפל בעמיתי "צוות" המבוטחים בביטוח הרפואי והסיעודי. כניסה ל"אזור האישי" תאפשר לעמית המגיש תביעה לביטוח לבדוק את הסטטוס שלה בכל נקודת זמן. כמו כן, ניתן לעדכן פרטים אישיים באתר זה. למידע נוסף: מוקד "צוות": 1-700-700-251.

מוקד הבריאות של "צוות": 1-700-700-251

ההתנדבות היא זכות קיומנו

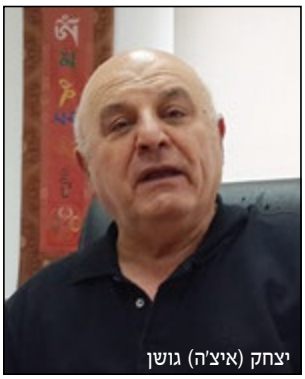
יצחק (איצ'ה) גושן

כבר 16 שנים משמש **יצחק (איצ'ה) גושן** (סא"ל) כיו"ר סניף רעננה. אבל, כבר כשהתחיל את הקדנציה הראשונה שלו הבין בדיוק את מהות תפקידו ("לא חייבים להימצא תמיד בפרונט"), מה חלקו של הסניף בחייהם של החברים ("לא נלחם להביא אותם לפעילות - רוצה שיעשו זאת מרצון"), מה כוחה של הנהלת הסניף ("עבודת צוות, שיתוף פעולה והערכה הדדית"), ובעיקר הבין שהוא רוצה לדחוף להעמקת הפעילות בקהילה ("תפקידנו לא הסתיים לאחר השחרור מצה"ל - ההפך הוא הנכון"). הוא גם לא חושב שיו"ר סניף צריך לזכות בהוקרה מיוחדת או בפרס על עבודתו בהתנדבות ("אין כל הקרבה... מי שלא רוצה שלא יהיה").

מתוך נקודות מוצא אלה מנווט איצ'ה את הסניף ברוגע, בשלווה ולדבריו אפילו בלי מאמץ יתר: "זו שגרה מבורכת, 8-9 טיולים באוטובוס מלא תמיד, 10-12 הרצאות בנוכחות כ-40 חברים, שתי מסיבות - עצמאות וחנוכה - בהשתתפות כ-200 חברים, הצגות משותפות וגם מועדון נשים שנפתח לפני קרוב לשנה ופועל בהצלחה.

ייתכן כי המצב הסוציואקונומי של חברי הסניף הוא חלק מההסבר לכל זאת: אין חברים במצוקה כלכלית (למעט בודדים), ל-90% מהחברים כתובת מייל פעילה וניתן להגיע אליהם תמיד ובכל נושא, וגם דמי ההשתתפות באירועים אינם מכבידים.

630 חברים מונה הסניף (כולל אלמנות), מתוכם כ-75% הם בגילאי 65 ומעלה. מטבע הדברים, החברים המשתתפים בפעילויות הם בשכבת גיל זו, אם כי לדברי איצ'ה, בהרצאות ניתן לעיתים לראות גם צעירים יותר. "הם עסוקים בקריירה שנייה, יש להם עדיין ילדים בבית, קרוב לוודאי שגם נושא הפעילות הגופנית נמצא אצלם בסדר העדיפויות, כך שאינני מנסה להיאבק להבאתם. ההצעות מופנות לכולם - מי שבא ברוך הבא".

■■■

איצ'ה גושן (70), עלה לארץ ב-1950. הוא בעל סוכנות ביטוח, מנהל תעשייה וניהול בהכשרתו ובעל תואר שני במינהל עסקים. בעת השירות הצבאי עסק בפיתוח אמל"ח. "אני הייתי היחיד בצה"ל ששילמו לו על זה ששיחק בזמן העבודה", הוא אומר בחיוך וכוונתו לתפקידיו לאחר לימודי "משחקי מלחמה" בצבא האמריקני. הוא נשוי לצילה, העובדת במחלקת פניות הציבור בעיריית רעננה, אב לשלושה ומתגורר בשבע השנים האחרונות באבן יהודה, לאחר שנים רבות ברעננה.

את הסניף הוא מנהל רוב הזמן בשלט רחוק, ולו כי מופע הקהל בו מצומצם. "הסניף אינו מקום להתרועעות חברתית, זה לא מועדון, לא מגיעים לשם חברים כי משעמם להם. חברים שצריכים משהו יודעים איך לפנות אלינו. אני לא יכול להועיל בעצם ההימצאות שלי שם. אבל אני בהחלט נמצא בקשר רצוף עם חברי ההנהלה בכל עת ובכל עניין".

הסניף פתוח ארבעה ימים בשבוע, בין השעות 10:00-13:00, ונמצאים בו חברי ההנהלה האמונים כל אחד על נושא מסוים: כרמלה סבו, הסגנית וזו שגייסה את איצ'ה לתפקיד היו"ר עוד ב-1999; אורי אמיר, האמון על נושא ההתנדבות; עמוס דגן המזכיר; ורדה אבטה שאחראית על הטיולים; יעקב קרפ וצדוק קראים האחראים על נושא הפרט; חזי שביט הגזבר (שהוא גם גזבר המחוז); דינה רותם, שהייתה עד לפני שנתיים אחראית על הטיולים. "אנחנו צוות שהולך ביחד כבר כמה קדנציות", אומר איצ'ה. "הצלחנו עם השנים להגיע למערכת יחסים קרובה, חברית ומפרגנת. איש לא קושר לעצמו כתרים, איש לא חומד תפקיד של רעהו, אפילו לא את תפקיד היו"ר. בקיצור, העסק עובד. הטיולים מגוונים ומהנים וזוכים לתגובות טובות, טובי המרצים מגיעים אלינו, רובם בהתנדבות; המסיבות נהדרות עם אמנים מצוינים ובעלויות זולות להפליא, ואגב, אנו אולי מהסניפים הבודדים שאף פעם לא מבקשים תוספת תקציב".

-איך בכל זאת ניתן להגדיל את מספר המשתתפים?

"אפשר להביא את הסוס לשוקת, אבל אי אפשר להכריח אותו לשתות. כבר ציינתי שכל הפניות שלי נעשות במייל לכל החברים, לא רק לפעילים, ואפילו יותר מכך: ל-10% מהחברים שאין להם מייל, אנו שולחים דיוור עם ההצעות השונות. בכל מפגש רב-משתתפים אני סוקר את הפעילות הקיימת ומעודד הצטרפות. בכל איגרת ברכה שאני שולח ליום ההולדת של חבר, אני מוסיף בכתב ידי לא רק ברכה אישית אלא גם תקווה לראות אותו נוטל חלק בפעילות. כשחבר חדש מגיע ל'צוות' אנו נפגשים איתו בסניף ומציגים בפניו את השירותים והפעילויות. יש יותר מזה?".

■■■

נושא ההתנדבות הוא בנפשו של איצ'ה והוא כורך אותו עם מערכת היחסים שנרקמה עם העירייה. "יש לנו יחסים מצוינים עם ראש העיר זאב בילסקי (שלפני שתי קדנציות שימש גם כן כראש העיר) וכמובן עם קודמו נחום חופרי, שהוא חבר 'צוות', והיה זה שנתן לנו משרד משלנו (קודם הקציתי לכך חדר במשרד שלי). כדי לקיים הרצאות ואירועים אנו מקבלים אולם בבית יד לבנים תמורת תשלום סמלי. במקביל, כמובן, דלתנו ולבנו פתוחים לבקשות בנושא התנדבות מצד העירייה.

אם יש יעד שלשמו צריך 'צוות' להתקיים - הרי זה פעילות בקהילה. אנחנו צריכים להיות הסמן הימני. אנחנו צריכים להוביל. עלינו לבסס את הלגיטימיות הציבורית של הארגון, ככזה שאנשיו לא רק תרמו לביטחון המדינה, אלא ממשיכים לפעול לחיזוק החברה גם אחרי שפרשו מצה"ל". מעבר להתנדבות חברי הסניף כיחידים בעמותות שונות, מפעיל הסניף מערך מתנדבים לשעת חירום, העומד בקשר רציף עם העירייה. "יש לנו 100 חברים פעילים ורובם נוטלים חלק בתרגילי חירום בבתי ספר. בנוסף, מתנדבים החברים במשמרות הזה"ב, בבית בנג'י לחיילים בודדים, במשמר האזרחי ועוד. יש חברים שנותנים שיעורים פרטיים לתלמידים וגם אני עשיתי זאת. פרויקט חינוכי גדול - בשביל ישראל - מיושם עתה בעיר, לאכזבתי רק בבית ספר אחד. כשהדגשנו את חשיבות הפרויקט בפני ראש העיר הוא השיב, לצערי, כי אינו יכול להכריח את בתי הספר לשלב את הפרויקט בתוכנית הלימודים העמוסה. זו תהיה בכייה לדורות. דור שלם גדל בלי לדעת ולהכיר את שורשיו, את זכותו על הארץ הזאת. חבל שמתמקדים בציונים ולא בציונות".

חברי סניף רעננה מסיירים בפקיעין

"אנחנו צריכים להיות הסמן הימני. אנחנו צריכים להוביל. עלינו לבסס את הלגיטימיות הציבורית של הארגון, ככזה שאנשיו לא רק תרמו לביטחון המדינה, אלא ממשיכים לפעול לחיזוק החברה גם אחרי שפרשו מצה"ל"

הסבת אקדמאים להוראה "צוות - הטובים בחינוך"

"צוות - הטובים בחינוך", שנה"ל תשע"ו - יחידת התעסוקה ב"צוות", בשיתוף מינהל הפרישה בצה"ל, נערכים לתחילת שנת הלימודים תשע"ו במסגרת תוכניות הסבת אקדמאים להוראה "צוות - הטובים בחינוך" בארבע מכללות:
בית ברל בכפר סבא (התוכנית המצליחה והוותיקה): "צוות - הטובים בחינוך".
מכללת אורנים בקרית טבעון: "צוות - הטובים בחינוך בצפון".
מכללת קיי בבאר שבע: "צוות - הטובים בחינוך בנגב".
מכללת אחוה: הסבת הנדסאים לתואר ראשון בחינוך והוראה.
תוכנית "צוות" להכשרת מהנדסים למסלול הסייבר - יחידת התעסוקה ב"צוות", בשיתוף מינהל הפרישה בצה"ל ומשרד החינוך, תשלב לראשונה פורשי צה"ל חברי "צוות" בתוכנית ייחודית ואטרקטיבית להסבת מהנדסים למסלול הסייבר. על-פי החלטת משרד החינוך, מכללת קיי בבאר שבע הינה המכללה היחידה בארץ שמכשירה להוראה במסלול הסייבר. הצפי לפתיחת התוכנית - אוגוסט 2015.
תוכנית "צוות" ללימודי תואר ראשון בחינוך ולתעודת הוראת מתמטיקה להנדסאים - יחידת התעסוקה ב"צוות", בשיתוף מינהל הפרישה בצה"ל פותחת זו השנה השלישית תוכנית אטרקטיבית וייחודית להכשרת פורשי צה"ל חברי "צוות" בעלי תעודת בגרות מלאה ותואר הנדסאי, ללימודים לתואר ראשון בחינוך ולקבלת תעודת הוראה בהתמחות מתמטיקה בבתי ספר יסודיים במכללה האקדמית אחוה. הלימודים ייפתחו במהלך ספטמבר 2015.
חברים המעוניינים להצטרף לתוכניות מוזמנים לפנות למנהלי התעסוקה במחוזות.

"סל הכשרה" לסיוע להשתלבות במעגל העבודה - באפשרותם של חברי "צוות" דורשי עבודה, המעוניינים לעבור הסבה מקצועית שתסייע להם להשתלב במעגל העבודה, לקבל סיוע כספי למימון ההכשרה מתוך תקציב "סל הכשרה" העומד לרשות יחידת התעסוקה. קבלת הסיוע מחייבת עמידה בקריטריונים. לפרטים נוספים ניתן לפנות למנהלי התעסוקה במחוזות.

קורסים והכשרות לחברי "צוות" דורשי עבודה

קורס ממונה בטיחות בעבודה - ב-26.4.15 נפתח קורס רביעי של ממונה בטיחות בעבודה במכללת בו"ב ביטחון ובטיחות. במהלך הקורס התקיימה סדנת העצמה אישית.

סדנת העצמה לחניכי קורס ממונה בטיחות בעבודה, יולי 2015

קורס חשמלאי אחזקה מוסמך במחוז הדרום - ב-24.6.15 התקיים טקס חלוקת תעודות לסיום הקורס. כיבדו בנוכחותם יו"ר מחוז הדרום, סמנכ"ל "צוות" לתעסוקה ומנהלת תעסוקה מחוז דרום.

כנס מקצועי: פיתוח ההכשרה המקצועית בגליל

ב-16.7.15 נערך במכללה לטכנולוגיה ומדעים MBC בחצור הגלילית, כנס מקצועי בנושא פיתוח ההכשרה המקצועית בגליל. האירוע נערך במעמד היזם דוד גיגי, ראשי רשויות, נציגי קרן "מעגלים", מנהלי לשכות תעסוקה, מרכזי הכוון תעסוקתי ומנהלי מפעלים תעשייתיים. בכנס נדונו המאמצים הנעשים למציאת פתרון לבעיית האבטלה באזור, ובתוך כך מתן מנוף לפיתוח בתחומי חינוך, תעשייה, כלכלה וקהילה.

מימין: זכריה אביגל, ממונה הכשרה בתעשייה ובניין במשרד הכלכלה; שולי אייל, מנהל אגף להכשרה מקצועית במשרד הכלכלה; דליה סלוצקי, מנהלת תעסוקה צפון; ג'ולאן איברהים, מנהל מכללת חצור הגלילית; מוטי שגיא, מרכז פרויקטים במשרד הכלכלה

סדנאות העצמה לדורשי עבודה חברי "צוות"

במהלך השנת קיימה יחידת התעסוקה סדנאות העצמה, שמטרתן לפתח ולשפר את מיומנות השיווק העצמי בתהליך חיפוש עבודה ולהעניק כלים לניצול הזדמנויות תעסוקה. במסגרתן ניתנו הרצאות

סדנת העצמה אישית מחוז דרום, יוני 2015

על-ידי דן ארז בנושא שכר והיבטים פנסיוניים. הנחיית הסדנאות בוצעה על-ידי מכון שיפור.
ממשובי המשתתפים בשנים האחרונות עולה, כי הן תרמו להם רבות והשיגו את מטרתן - השתלבות החברים במעגל העבודה.
להלן מועדי סדנאות ההעצמה המתוכננות לחודשים הקרובים: מחוז יהודה - 3.11.15, מחוז דרום - 9.11.15, מחוז צפון - 16.11.15, מחוזות דן ושרון - 24.11.15, מחוז ירושלים - 28.12.15. חברים המעוניינים להשתתף בסדנאות יפנו למנהלי התעסוקה במחוזות.

סדנת העצמה אישית מחוז צפון, יוני 2015

סדנת העצמה אישית מחוז דן, יוני 2015

מכתבי תודה

רציתי להודות לכן אילנה ואסתי, על כל העזרה והסיוע וההכוונה להם זכיתי במהלך החודשים האחרונים. ברצוני לציין שאני עובד מזה כעשרה ימים בחברת הניהול פאר בנים, ומשתלב במקום ובתפקיד. יישר כוח על העשייה הברוכה והתוצאות החיוביות בעזרה שלכם לגמלאי צה"ל במציאת תעסוקה, למרות שעברו כבר 11 שנים מאז שפרשתי לגמלאות.
בברכה, יוסף כ.

■■■

דליה ואהובה, אני מתחיל לעבוד החל ממחר. תודה רבה על הליווי, התמיכה והסיוע לכל אורך השנה וחצי האחרונות. אתן שותפות מלאות לתוצאה הסופית.
בברכה, דורון א.

■■■

אני שמח לכתוב לך, אהובה, כדי להודות ולברך אתכם על הסיוע והתמיכה, עד למציאת עבודה המתאימה לי. הדבר אינו פשוט. ניסיתי במקביל למצוא תעסוקה דרך מספר ארגונים - ורק "צוות" התאים לי משרה התואמת את מבוקשי.
ברגשי כבוד, יוסף ט.

■■■

לפני כשנה פניתי לשמעון מלכה בבקשה לשבצני בקורס ממונה בטיחות בעבודה. לשמחתי שובצתי לקורס "בדקה ה-91". לאחר שאושרתי כממונה בטיחות בעבודה, השלמתי קורס של "מכין תוכנית לניהול בטיחות ויועץ בטיחות אש". התקבלתי לעבודה בחברת ה.ב. בטיחות ובין תפקידיי אני יועץ בטיחות בשירותי בריאות כללית.
הנני מבקש להודות לך, לשרית רוזנצוויג ול"צוות" על הסיוע בשיבוצי לקורס, על הסיוע הכספי ועל העזרה במציאת תעסוקה הולמת.
בברכה, יוסי ע.

יחידת התעסוקה – היחידה שעובדת בשבילך

שרית רוזנצוייג סמנכ"לית "צוות" לתעסוקה	ברוך הירש 14, בני ברק 5120206	טל': 03-6173535 פקס: 03-6165268 נייד: 050-4509801	mtasuka@tzevet.org.il
רונית אזולאי מזכירת יחידת התעסוקה	ברוך הירש 14, בני ברק 5120206	טל': 03-6173537 פקס: 03-6169568 נייד: 052-3255278	ptasuka@tzevet.org.il
דליה קוקוש סלוצקי מנהלת תעסוקה, מחוז צפון	דרך בר יהודה 52, נשר 3668034	טל': 03-6173518 פקס: 04-8200326 נייד: 050-2819533	wzafon@tzevet.org.il
אהובה אברט רכזת תעסוקה, מחוז צפון	דרך בר יהודה 52, נשר 3668034	טל': 03-6173540 פקס: 04-8200326 נייד: 050-2760218	awzafon@tzevet.org.il
אילנה שורר מנהלת תעסוקה, מחוזות דן ושרון	ברוך הירש 14, בני ברק 5120206	טל': 03-6173536 פקס: 03-6169568 נייד: 050-9340426	wcenter@tzevet.org.il
אסתי לוי רכזת תעסוקה, מחוזות דן ושרון	ברוך הירש 14, בני ברק 5120206	טל': 03-6173538 פקס: 03-6169568 נייד: 054-2550058	awcenter@tzevet.org.il
משה ארנון מנהל תעסוקה, מחוז יהודה	גאולה 4, רחובות 7627211	טל': 03-6173533 פקס: 08-9471239 נייד: 050-3329726	wyehuda@tzevet.org.il
ציונה דן רכזת תעסוקה, מחוז יהודה	גאולה 4, רחובות 7627211	טל': 03-6173545 פקס: 08-9471239 נייד: 050-2776350	awyehuda@tzevet.org.il
דניס אוחנה מנהלת תעסוקה, מחוז דרום	בית לחם 2, בית החייל באר שבע 8477732	טל': 03-6173541 פקס: 08-6439293 נייד: 050-8211052	wdarom@tzevet.org.il
רונית אזולאי רכזת תעסוקה, מחוז דרום	בית לחם 2, בית החייל באר שבע 8477732	טל': 03-6173542 פקס: 08-6439293 נייד: 054-5741698	awdarom@tzevet.org.il
שמעון מלכה מנהל תעסוקה, מחוז ירושלים	האלוף שאלתיאל 3, בית החייל ירושלים 9455524	טל': 03-6173524 פקס: 02-6235713 נייד: 050-9895263	mjerusalem@tzevet.org.il

פו-רשת: יריד ראש השנה
פורשות צה"ל יוצרות
היריד יתקיים ביום שישי, 4.9.15
בשעות 09:00-14:00
באשכול פיס רמת גן, רח' רוקח 118.
חוויה של בילוי, הנאה וקניות
בגדים • תכשיטים • חפצי נוי
כלים יפים • מתנות מיוחדות לחג • ועוד הפתעות
היריד פתוח לקהל הרחב

מדרגים מצטיינים* באמצעות יחידת התעסוקה

מחוז צפון

■ מיכאל שיר (רס"ב), יוצא חיל הקשר והתקשוב, מתגורר בחיפה, מונה לרכז משק בבית ספר אורט קרית ביאליק.
■ אורן גולן (רס"ן), יוצא חיל השלישות, מתגורר בנשר, מונה למנהל משאבי אנוש בבית חולים טירת כרמל.
■ שלום חננאשוילי (רנ"ג), יוצא חיל האוויר, מתגורר בקרית אתא, מונה לאב בית בבית ספר אורט קרית ביאליק.
■ שמעון פרץ (רס"ב), יוצא חיל חימוש, מתגורר בנהריה, מונה לאיש תפ"י בסלע מערכות.
■ דב דוקטורש (רס"ב), יוצא חיל מודיעין, מתגורר בחיפה, מונה לאיש אחזקה בחברת מבנים.

מחוז מרכז

■ דוד חן (רנ"ג), יוצא חיל האוויר, מתגורר בנתניה, מונה למנהל אתר בחברת פישמן אחזקות.
■ יורם בדוג (רס"ן), יוצא חיל הלוגיסטיקה, מתגורר בפתח תקוה, מונה למנהל בניין מגורים בחברת רמות - ניהול נכסים.
■ יוסף כהן (רנ"ג), יוצא חיל החימוש, מתגורר בגבעת שמואל, מונה למנהל בניין מגורים, משרדים ועסקים בחברת פאר בנים - ניהול ואחזקות.
■ אייל אשכנזי (רנ"ג), יוצא חיל האוויר, מתגורר בגני תקוה, מונה לאב בית במרכז מורשת יהדות בבל.
■ אליעזר פוריאן (רס"ב), יוצא חיל האוויר, מתגורר בהוד השרון, מונה להנדסאי שירות למכשור רפואי בכללית הנדסה רפואית.
■ יגאל בן אבו (רס"ן), יוצא חיל הים, מתגורר בנתניה, מונה לרמ"ד לוגיסטיקה בבית הספר לכבאות בנציבות כבאות והצלה.
■ יצחק עיני (רס"ן), יוצא חיל האוויר, מתגורר ברמת גן, מונה לאחראי לוגיסטיקה ברשת מחסני תאורה.
■ עזריאל תעיזי (רס"ב), יוצא חיל האוויר, מתגורר בראש העין, השתלב בעבודה כמנהל תפעול בגרר ברוך.
■ רפאל ניגרקאר (רנ"ג), יוצא חיל האוויר, מתגורר בפתח תקוה, מונה למנהל בניין משרדים בחברת נת"מ - ניהול נכסים.

מחוז יהודה

■ אבישי חדד (רנ"ג), יוצא חיל החימוש, מתגורר בגן יבנה, מונה למזכיר אוטוקאד בחברת סגנון הכרך.
■ יהושע בנדק (רס"ב), יוצא חיל הקשר והתקשוב, מתגורר בבית חשמונאי, מונה למנהל אחזקה באשכול פיס - מועצה אזורית גזר.
■ אשר אלמקיאס (רנ"ג), יוצא חיל האוויר, מתגורר ברחובות, מונה למנהל אחזקה בחברת אמינולאב.
■ דוד צדיק (רס"ב), יוצא חיל המודיעין, מתגורר בראשון לציון, מונה לקצין ביטחון בדיור מוגן עד 120.
■ עמי אלבז (רס"ב), יוצא חיל האוויר, מתגורר במודיעין, השתלב בעבודה כמנהל חניון ירושלים/כפר סבא בקבוצת פישמן.
■ איתן בוני (רס"ן), יוצא חיל האוויר, מתגורר בגן יבנה, מונה למנהל תוכנית ILS באלביט.

מחוז דרום

■ יצחק יפרח (רנ"ג), יוצא חיל החימוש, מתגורר בבאר שבע, מונה למנהל מחסן חלפים וטכני בחברת זוקו שילובים בעיר הבה"דים.
■ יפת סטמקר (רס"ב), יוצא חיל האוויר, מתגורר בדימונה, מונה למנהל תפעול בחברת מואב בקריה למחקר גרעיני.
■ דוד סרור (רנ"ג), יוצא חיל החימוש, מתגורר בבאר שבע, מונה לאב בית בבית הספר התעשייתי עתיד מחנה נתן.
■ עזרא לוי (רס"ב), יוצא חיל האוויר, מתגורר בבאר שבע, מונה לסגן מנהל מחלקת בטיחות בעיריית באר שבע.
■ בנימין ארז (רס"ן), יוצא חיל האוויר, מתגורר בבאר שבע, מונה למנהל אחזקה באצטדיון באר שבע.
■ דרור רצון (רס"ן), יוצא חיל האוויר, מתגורר בקיבוץ משאבי שדה, מונה למנהל מערך שירות בטבע טק נאות חובב.

מחוז ירושלים

■ ציון יצחק (רס"ב), יוצא חיל האוויר, מתגורר במושב תרום, מונה לחשמלאי מערך האחזקה באקדמיה לשוטרים.
■ מוריס פישמן (סא"ל), יוצא חיל לוגיסטיקה, מתגורר בבית שמש, מונה למנהל סניף מודיעין-רעות-מכבים בחברת קוים.
■ אלי לוי (סא"ל), יוצא חיל לוגיסטיקה, מתגורר בירושלים, מונה לרכז מלווה הסעות למוסדות חינוך בחברת "אביב".

* הרשימה מונה שמות חלק מהחברים שנמצא עבורם מקום עבודה באמצעות יחידת התעסוקה של "צוות".

חברי "צוות" - התנדבו למשימות התנדבות
לעזרת צה"ל, לעזרת הנוער,
לעזרת מערכי העורף

חידת "צוות"

מי הדמות?

היא נולדה מזמן בעיר ידועה / ושמה מקביל לזיו וליפעה ■ עם משפחתה לקיבוץ עברה / וכעבור מספר שנים הם שבו בחזרה.

היא הצטרפה לפלמ"ח עם שאר הבנות / שבסיסן אי-שם בעמק המעיינות ■ עם אשה ידועה היא חלקה אוהלה / שלימים תהיה אשת ראש הממשלה.

ועת פוצצו הסכרים, מהגבעה הסמוכה / עם מקלע היא את הכוחות איבטחה ■ אך הפעולה הסתבכה והכוח התפנה / רבים שם נהרגו - והיא נפצעה בעינה.

היא שבה לקיבוץ לצורך החלמה / ושם פגשה את "תאומה-לנשמה" ■ הם זה עם זו מתיידדים / ורוצים לנסוע יחד ללימודים.

הידידות הזו שלב עולה/ ומתפתחת להיות אהבה גדולה! ■ הזמן עובר עליהם בנחת / כשהם מוצבים כמ"כים ביחד ■ הם מתארסים באווירה נהדרת / אך הגורל רצה אחרת...

ביום שחרורו של זוג היונים / הוא נקרא להדרכה בהשלכת רימונים ■ שם רימון מתפוצץ בידיהם / וכל השלושה מאבדים חייהם.

היא, כדי לרפא את כאבה / נסעה לחו"ל - לבית אחות אהובה ■ מקצוע הרפואה את לבבה אז שבה / וכך ניסתה להרגיע את מצוקות לבבה.

בפרוץ המלחמה היא הפסיקה לימודיה / ולקורס הטיס בחו"ל מכוונת את יעדיה ■ את הקורס היא מסיימת בהצלחה גדולה / וכטייסת של חיל האוויר היא לארץ עולה ■ היא סגנית מפקד טייסת מהוללה / ומשמשת גם כטייסת תובלה.

בקורס היא מתאהבת עד הגג / אך גם הטייס הזה נהרג ■ כחודש לאחר מכן בטיסה שגרתית / כשמטוסה נע בצורה אופקית / בקיר חומת מנזר המצלבה הוא מתנגש / ונשמתה עולה השמיימה בשלהבת של אש...

אחר מותה בדרגה היא הועלתה / ובהר הרצל נמצא מקום קבורתה ■ על שם הטייס שנהרג עימה בין עננים / יש בית תרבות ידוע ב"עיר-הגנים".

שמה נישא על-ידי אחייניתה / שבגיל שש נפחה נשמתה ■ היא נקברה ליד אהוב-דודתה / וכך בעקיפין נשמרה שבועתה, להיקבר לצידו לאחר מותה.

כתב אהבתה הנוגע ללב / בשלל הצגות ומחזות משתלב ■ וזו שאיבדה את היפים בעלמים / תשכון בלבבות לעולמי עולמים ■ עת נביט לשמים בעיני אוהבים / שמה יאיר את הלילה באלפי כוכבים!

מאת: **זהבה צויקל** (רס"ן)

*פתרונות לחידת **"מי היה"** ותשובות לזיהוי התמונה, יש לשלוח לדוא"ל bitaon@tzevet.org.il, או בדואר לביטאון "צוות", רח' ברוך הירש 14, ת"ד 2222, בני ברק 51121, או בפקס 03-6166260 (נא לציין על המעטפה: "חידת צוות"). **בין הפותרים יוגרלו שלושה ספרים.***

ההיסטוריה שלנו בתמונות

במדור זה אנו מפרסמים צילומים מהעבר ובחלקם מופיעים חברי "צוות". חלק מהדמויות המופיעות בתמונות אינן מוכרות או אינן זכורות. נשמח אם תעדכנו אותנו בפרטי המופיעים בתמונות

חברי "צוות" מוזמנים לשלוח תמונות מהשירות הצבאי ולציין את האירוע ואת שמות המצולמים. יועדפו תמונות מאירועים מיוחדים, אישיים או בעלי משמעות היסטורית.

תמונה זו צולמה לפני 60 שנה. באיזה אירוע מדובר? האם יש המזהים אחד או יותר מהמופיעים בתמונה?

זיהוי התמונה מהגיליון הקודם (מס' 112): כניעת מושל עזה במלחמת ששת הימים (7.6.67).

בתחילת מלחמת ששת הימים, נערך קרב קשה בין מגני עזה שנמנו על הדיוויזיה ה-20 "הפלסטינית" של הצבא המצרי ובין חטיבה 11 וגדוד 202 של חטיבת הצנחנים. בצהרי יום ה-7.6.15 מושלה הצבאי המצרי של עזה, גנרל מחמד עבד אל-מונעים חוסייני, חתם על כניעת העיר בטקס שנערך בבית החולים שיפא (צילום: משה מילנר, לע"מ). **זיהו:** כלפה אלקנה, נתיבות ועמוס מיסניקוב.

פתרון "מי היה" (גיליון 112): **אריה עמית (טפר) ז"ל (1926-1996)**

אריה עמית (טפר) נולד ב-1926 בקיבוץ יגור, התנדב לפלמ"ח ומונה למפקד מחלקה בגדוד השני של הארגון. הוא השתתף בפיצוץ גשר אלנבי בליל הגשרים כמפקד אחת מחוליות החבלה.

במלחמת העצמאות מונה למפקד מחלקה בגדוד השישי של הפלמ"ח והשתתף בקרבות בגוש עציון. ב-21.3.48, לאחר שאחיו נפל בקרב והוא ביקש להגיע לביתו מהאזור הנצור, הצליח אריה, יחד עם שני לוחמים נוספים, להגיע ברגל לחולדה. כך היה ראשון שהוכיח כי קיימת אפשרות לדרך עוקפת לטרון (לימים דרך בורמה). הוא השתתף כמג"ד במבצע קדש ובמלחמת ששת הימים, ומונה לקצין הדרכה בבית הספר לקצינים. השתחרר ב-1968 בדרגת סא"ל. השתתף במלחמת יום הכיפורים כמפקד גדוד סיור אוגדתי. עמית נפטר ב-3.3.1996.

זכו בפרס: שלום מור - נצרת עילית, אבי גנצר, קלאודיה בן דור - מצפה טל-אל.

אתרי נוף ומורשת בגליל המערבי

מאת: שבתאי קו*

הגליל המערבי משתרע בצפון-מערב הגליל והוא מהווה אתר משיכה למטיילים רבים, הפוקדים בו אתרי נוף ומורשת מגוונים. מימי קדם היווה האזור נקודת מפגש בין הפניקים וממלכת ישראל, מקום בו התרכזו מיעוטים רבים כגון הדרוזים, צומת דרכים מצפון לדרום, ואף נקודת עגינה מרכזית - עכו בירת הצלבנים, משלהי המאה ה-12.

קבר קאפרלי

צילום: wikipedia | dr. avishai teicher

נתחיל את סיורנו באתר מעניין ושמו קבר קאפרלי, הנמצא ליד המכללה האקדמית גליל מערבי, ממזרח לעכו.

איך מגיעים? לנוסעים מהמרכז מומלץ להגיע לצומת זכרון יעקב ומשם להמשיך מזרחה וצפונה בכביש מספר 70, עד צומת אחיהוד. בצומת נפנה מערבה בכביש מספר 85 עד צומת עכו מזרח, ומשם צפונה עד למכללה האקדמית גליל מערבי.

גנרל קאפרלי שימש כמהנדס ראשי בצבא הפלישה של נפוליון במסעו הצבאי ממצרים לארץ ישראל בשנת 1799. גיסותיו של בונפרטה הגיעו עד עכו, וקאפרלי, ידידו של הקיסר הצרפתי לעתיד, נהרג במצור הצרפתי על בירת הארץ בתקופה ההיא. הגנרל הגיע למצרים לאחר שאיבד רגל בקרבות באירופה, ובמהלך המצור הכושל איבד את זרועו, ונקבר במקום שלא היה ידוע במשך שנים רבות.

תעלומת אתר קבורתו התגלתה לאחר שמהנדס בשם דיכטר, מצא בשטח המכללה קברים עלומים. פתיחת אחד מהם גילתה שלד חסר רגל וזרוע וכך נפתרה התעלומה. ממשלת צרפת אחראית לטיפוח האתר, הכולל אנדרטה ובית עלמין מסודר, בו נערך טקס שנתי לזכר הגנרל ובני לווייתו למסע.

גני בהג'י

צילום: wikipedia | Arash Hashemi

משם נמשיך בסיורנו לגנים הבהאיים, הממוקמים מצפון מזרח לעכו, ליד מושב בוסתן הגליל. גנים אלו מכונים בשם גני בהג'י והם מקיפים את אחוזתו של הנביא ומייסד הדת הבהאית בהא-אללה ("זוהר האל"). הביקור הוא ללא תשלום וכולל סיור בגנים המטופחים ובמקדש בהא-אללה. רצוי לבדוק את מועדי הפתיחה. הבהאית היא דת מונוטאיסטית. מקורה בדת הבאבית, שנוצרה בפרס השיעית במאה ה-17. יצוין כי האתר עולה בחשיבותו על הגנים בחיפה, מפני שכאן נמצא מקום קבורתו של מייסד הדת ונביאה.

מכאן נסע צפונה בכביש מספר 4, עד לאתר מורשת מרגש, יד לי"ד, הסמוך לתל אכזיב. האתר מציין את "ליל הגשרים" ב-16 ביוני 1946, במהלכו פוצצו על-ידי לוחמי הפלמ"ח 11 גשרים המחברים את ארץ ישראל לשכנותיה. במהלך הפעולה לפיצוץ גשר אכזיב נהרגו 14 לוחמים ומכאן שם האתר, הכולל את מצבות קברי הנופלים ואת סיפור הקרב ההירואי.

אנדרטת יד לי"ד

צילום: wikipedia | dr. avishai teicher

יעדנו הבא - אתר "חומה ומגדל", מדרום לקיבוץ חניתה. העלייה לקרקע נערכה במהלך תקופת המרד הערבי (1936-9) ונועדה לבסס נוכחות יהודית בלב הגליל המערבי. זכורה התמונה המפורסמת של יצחק שדה המחבק את בני טיפוחיו, משה דיין ויגאל אלון, אותה תיאר חיים ויצמן במילים: "המטה הכללי לעתיד".

אתר "חומה ומגדל", חניתה

צילום: wikipedia | dr. avishai teicher

מערת קשת מצויה ברכס הצפוני של נחל בצת בפארק אדמית. כביש גישה נוח מגיע עד לאזור המערה. תקרתה של מערת הקשת התמוטטה כתוצאה מתהליכי בלייה של הסלע הגירני, וכיום היא מושכת אליה מטיילים רבים, ובמיוחד חובבי סנפלינג.

מערת קשת

צילום: wikipedia | M.t.lifshits

נסיים את טיולנו בחורבת מנות הנמצאת בכביש 70, בצומת הכניסה ליישוב מנות. שם נתוודע לאתר ארכיאולוגי ובו חווה מבוצרת לגידול סוכר מהתקופה הצלבנית. החווה, בגובה 90 מטר מעל פני הים, נמצאת בגדה הדרומית של נחל כזיב. שרידיה כוללים מתקנים להפקת סוכר ובכלל זה אמת מים, תנורים לבישול נוזל קני הסוכר, מחסנים ועוד. יצוין כי עד להגעת הצלבנים לארץ ישראל השתמשו באירופה בעיקר בדבש להמתקת המזון. גידול קני הסוכר, הפקתו ושיווקו לאירופה הכניסו רווחים עצומים לצלבנים. יש להקפיד לנוע בשטח האתר בשביל המסומן בלבד. טיול נעים.

מפעל הסוכר הצלבני בחורבת מנות

צילום: wikipedia | shmulik pinsker

* הכותב הוא מורה דרך ומרצה על תולדות ארץ-ישראל

איריס מגיני קורן, אמנית קרמיקה:

פרפקציוניסטית הרואה את העולם בוורוד

תחושה חיובית ואופטימית מוצאת ביטוי בעבודות הקרמיקה הייחודיות שיוצרת איריס מגיני קורן מאז פרשה מצה"ל. קריירה צבאית תובענית, גידול שני ילדים ולימודים (תואר ראשון באמנות ותואר שני במינהל עסקים), לא הותירו מקום לעיסוקים אחרים במהלך השירות, "אבל, הרגשתי כל העת שיש עוד נתיב שמחכה שאצעד בו", אומרת איריס

ראיינה: נורית רוזן (רס"ן)

הסטודיו של **איריס מגיני קורן** (סא"ל), ששירתה בחיל האוויר בתפקידי מנהלה (תפקידה האחרון היה רע"ן סגל תומכי לחימה במטה החיל), ממוקם בכפר סבא בתוך גינה מטופחת. המקום מלא השראה, ותחושה חיובית ואופטימית מוצאת את ביטויה בעבודות הקרמיקה שהיא יוצרת.

איריס אהבה מאוד את השירות בצה"ל, שהיה לדבריה מאתגר, מספק ומשמעותי. כשפרשה היה לה ברור לחלוטין מה היא הולכת לעשות - לעסוק בקרמיקה. לפני כשלוש שנים פתחה את הסטודיו שלה הנקרא "כדיה".

■■■

איריס עוסקת באמנות מאז שהיא זוכרת את עצמה. כילדה השתתפה בחוג קרמיקה ובתיכון נבחרה לנסוע עם קבוצת נוער שוחר אמנות במסגרת חילופי משלחות לגרמניה ולצרפת. משסיימה את התואר באמנות, המשיכה בשיעורי כדרות. היא נמצאת עד היום בקשר עם מורתה אסתר הרשקוביץ. "עבורי היא מורה לחיים שמכוונת, מעניקה השראה ובעיקר נותנת מענה - איך לתרגם חלום למציאות וכיצד לעבור מתכנון לביצוע", אומרת איריס, ומוסיפה: "הכלים שלי הם אמנם פרקטיים, אבל לא אחת האלמנט האסתטי גובר על הצורך הפרקטי, ולמעשה כל כלי הוא יצירת אמנות. הם מיוצרים בקפדנות יתרה ובצבעוניות מיוחדת".

לפני תחילת כל עבודה איריס מתכננת אותה, רושמת את הצורות, הצבעים, ואז מכינה שבלונות מקרטון. הכלים דקים, צבעוניים, בהירים, מאירי עיניים, צוהלים ושמחים. איריס היא פרפקציוניסטית ויחד עם זאת - רואה את העולם בוורוד.

עיקר מאמציה מתמקדים לקראת החגים - ראש השנה ופסח. "אני עובדת לפי קולקציות", מסבירה איריס. "קולקציה משמעה סט כלים השייכים לאותה משפחה ומדברים באותה שפה עיצובית". לכל קולקציה יש שם אינטואיטיבי, שלא תמיד קשור לכלים. כל קולקציה כוללת סדרות בודדות וספורות של כלים מכל סוג. "זה לא פס ייצור", היא מדגישה.

העיצוב הסופי של הכלים מתכתב עם מגמות רווחות בתחומי עיצוב אחרים. כך, למשל, על כמה כלים הוסיפה לוח מחיק שניתן לכתוב עליו בגיר ברכה יומית או תזכורת. ישנם כלים עליהם מופיעים טקסטים, שורות משירי משוררים. "הראש עובד כל הזמן, רעיונות מגיעים ואני משלבת אותם בעבודות" היא אומרת.

איריס רואה את העולם בצבעים וכך גם מגדירה את מה שעובר עליה: "היום יש לי יום ורוד", היא מחייכת.

היא מסוגלת לעבוד כל הלילה בריכוז מוחלט, ובבוקר יוצאים מהתנור דגמים של כלים חדשים. בעבודתה ניכרים כל העת ההתמקצעות והשיפור, הבאים לידי ביטוי ברמת הגימור, בדקיקות הקרמיקה, וביכולות הצביעה והגלזורה.

אם לא הילדים, שמחברים אותה לקרקע המציאות, הייתה מתמסרת לאמנות ללא גבולות. משפחתה תומכת ומפרגנת. בן זוגה אבי מלווה אותה בכל התהליך, ולדבריו "האמנות אצל איריס נמצאת בנפש. היא אמנית אמיתית".

קהל חדש יכול להיחשף לעבודותיה בירידים שונים. לפני כל חג או יריד מצלמת איריס את הקולקציה החדשה ומפרסמת את התמונות בדף הפייסבוק העסקי שלה. לקוחות קבועים, שמספרם הולך וגדל, נכנסים ומזמינים.

היא גאה במיוחד בפעילות ההתנדבותית שלה. מזה כשלוש שנים, היא מגיעה פעם בשבוע לבית היוצר ברעננה ומדריכה בסדנת הקרמיקה של "עמותת דרור". "זה מקום מקסים, המשמש בית לאמנים פגועי נפש המתמודדים עם משברים. העיסוק באמנות הוא חלק מתהליך השיקום שלהם בקהילה, והם מתפרנסים ממכירת העבודות שהם מייצרים כמתנות לחגים ולאירועים. מפעלים וחברות שמאמינים בתרומה לקהילה, רוכשים כאן מתנות לעובדים. זו עשייה מספקת מאין כמוה", אומרת איריס.

כאמנית יוצרת, היה לה חשוב להציג בתערוכות ועבודותיה זכו לשבחים רבים. כיום איריס חברה באגודת אמני הקרמיקה בישראל. "במבט לאחור, השירות הצבאי שלי היה מספק, מרשים, מאתגר וקשה. אבל היום אני נמצאת במקום טוב. אני קמה כל בוקר עם שיר בלב. זו הזדמנות שנייה שאני מוקירה מאוד.

אני מאושרת שהתאפשר לי לעסוק במה שאני הכי אוהבת. אני לא חושבת על מה יהיה בעתיד ולאיזה כיוון אפנה. אני מעדיפה לבחון את הדבר דרך הבטן, מתוך תחושות, ולא לעבוד לפי תוכנית רב-שנתית".

חפשו את איריס בפייסבוק: **כדיה-איריס-מגיני-קורן**

המדור פתוח לכל חבר "צוות" שעוסק ביצירה: ציור, איור, פיסול, זכוכית, וכו'. נא לפנות לנורית רוזן, אימייל: memcohen@gmail.com או במסרון: 058-7580079.

מה עניין ראש השנה ליציאת מצרים?

מאת: הרב חניאל פרבר

חודש תשרי המשופע בחגים, הוא זמן בו שורה השכינה על כלל עם ישראל. ראש השנה מציין את תחילתה של השנה העברית וכן את תחילתם של עשרת ימי התשובה. ימי ראש השנה ויום הכיפורים הכלולים בעשרת ימי התשובה, אינם זכר לאירוע לאומי היסטורי של עם ישראל, אלא ציון דרך במסכת האוניברסלית של האמונה בייחודו של הקב"ה.

ימים אלו, המשופעים בקניינים ערכיים ובהליכות חיים, באים להכשיר את עם ישראל ליעדו - "לתקן עולם במלכות שדי" ולהיות אור לגויים.

ראש השנה, "יום הרת עולם", נחשב ליום שבו באי העולם ממליכים את ה' עליהם. זהו אחד ההסברים לתרועה בשופר המאפיינת את החג והנהוגה בעת הכתרתו של מלך, הנעשית בשמחה ובתרועת חצוצרות. הסבר זה מובא במסכת ראש השנה ט"ז, ע"א: "אמר הקב"ה... אמרו לפניי בראש השנה מלכויות, זכרונות ושופרות: מלכויות - כדי שתמליכוני עליכם; זכרונות - כדי שיעלה זכרונכם לפניי לטובה, ובמה? בשופר".

וראה זה פלא: גם בתפילת ראש השנה וגם בקידוש של היום אנו אומרים "ותיתן לנו ה' אלוקינו באהבה את יום הזיכרון הזה, מקרא קודש, זכר ליציאת מצרים". עולה מאליה השאלה: מה עניין ראש השנה ליציאת מצרים?

ידוע כי שלושת הרגלים הם זכר ליציאת מצרים: פסח - הוא זמן חירותנו, היום שבו יצא עם ישראל ממצרים, שבועות - הוא זמן מתן תורתנו שהיא התכלית ליציאתנו ממצרים, ועל סוכות נאמר - "למען ידעו דורותיכם, כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים, אני ה'" (ויקרא כ"ג, מ"ג).

גם השבת קשורה בקשר בל יינתק ליציאת מצרים, כמוכח מעשרת הדיברות: "וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויוציאך ה' אלוקיך ביד חזקה ובזרוע נטויה. על כן ציווך ה' אלוקיך לעשות את יום השבת" (דברים ה', ט"ו). ובקידוש של שבת אנו אומרים על השבת, שהיא "תחילה למקראי קודש, זכר ליציאת מצרים".

אבל מהו הקשר בין ראש השנה ליציאת מצרים? מצינו במסכת ראש השנה בשם רבי אליעזר: "בראש השנה בטלה עבודה מאבותינו במצרים" (י"א, ע"א). הווה אומר, שבראש השנה הופסק שעבוד מצרים, ולפיכך הוא יום הזיכרון לתחילת היציאה משעבוד מצרים, הצעד הראשון בדרך לחירות ולגאולה האמיתית.

עם זאת, נראה שקיים קשר עמוק יותר בין ראש השנה ליציאת מצרים: ראש השנה הוא יום המלכתו של הקב"ה על העולם, כמצוין בתפילת היום, "מלוך על כל העולם כולו בכבודך"; הוא למעשה משלים את יציאת מצרים. אין משמעות אמיתית לחירות ללא תוכן ותכלית. עבד המשתחרר לחירות ללא עול ומשמעת, ללא תוכן פנימי וללא מטרה, אינו מבין ואינו יודע מה עושים באותה חירות. הוא מרגיש חופשי, ללא עול וחסר גבולות, דבר שיכול להביאו להרס עצמי ולשאול תחתיות. רק אדם הממלא את חייו במשמעות יכול לטעום את טעם החירות. אדם המקבל על עצמו עול מלכות שמים וממליך את הקב"ה על עצמו - רק הוא בן חורין אמיתי.

החירות מאפשרת לנו בחירה בקבלת עול מלכות שמים וקבלת

© Tomert | Dreamstime.com

עול מלכות שמים היא הנותנת משמעות אמיתית לחירותנו. היטיב לבטא זאת רבי יהודה הלוי באחד משיריו: "עבדי הזמן עבדי עבדים הם; עבד ה' הוא לבד חופשי".

מתוך אותה חירות של קבלת עול מלכות שמים, נזכה להמליך את ה' עלינו ועל העולם כולו. ראש השנה הוא אפוא זכר ליציאת מצרים, זכר לסיום השעבוד וההשלמה האמיתית עם היותנו בני חורין.

בזירה התרבותית שלנו נכתבים מדי פעם ספרים שהם ספרים של כולם, של דתיים ושל חילוניים.

זהו ספרו של הרב חניאל פרבר, הכותב את דבריו בגובה העיניים והלב. המאמרים שלו על החגים והמועדים מסברים את אוזנם ולבם של הקוראים העכשוויים. הם מדברים אלינו בשפה שנוגעת בנו, בשפה שבאה מן הלב ונכנסת אל הלב. תורת הדורות נראית קרובה אלינו, חלק מזהותנו. החגים מתגלים כציוני זמן קדושים לאורך השנה, והערכים שלהם מתגלים כבעלי משמעות לחיינו כיהודים וכישראלים. הרב פרבר מביא לנו את הפרשנות ואת המדרשים וחושף לנו את הנסתר שמעבר לנגלה. הקורא את מאמריו של הרב פרבר נחשף למסורת יהודית ארוכה שקידשה את החגים והמועדים והפכה אותם לתחנות בזמן של כל יהודי הרוצה להיות נאמן לזהותו.

הדברים כתובים בשפה שווה לכל נפש ומיועדים גם לקהל שאינו שומר מצוות, מתוך רצון לקרב רחוקים ולהראות להם את מסלולי ההמראה אל המחוזות הנסתרים מעיניהם, המחוזות של זהותם היהודית. הספר כתוב בסימן אהבת ישראל וציפייה מתמדת לגאולה. וכך כותב הרב פרבר: "רק מי שהולך בלילה ללא כוכבים וירח מסוגל להבחין באור המנצנץ מרחוק, המעיד על בואו של משיח ובניין הארץ - אור הגאולה".

(מתוך המלצתו של מר הרצל חקק, יו"ר אגודת הסופרים העבריים במדינת ישראל).

נא לשמור על קדושת הדף

יובל להקמת הפנימייה הצבאית ליד גימנסיה הרצליה

ב-2.6.15 ציינו בוגרי המחזור הראשון של הפנימייה הצבאית ליד גימנסיה הרצליה בתל אביב יובל להקמתה ב-1965. הפנימייה נסגרה ב-1984.

מקים הפנימייה ומפקדה הראשון הוא ד"ר ברוך לוי, יו"ר "צוות". למחזור הראשון שלה נרשמו 800 מועמדים, מתוכם התקבלו 80 וסיימו את הלימודים 29 בוגרים. מתוך הבוגרים שישה מפקדי פלוגה נהרגו במלחמת יום הכיפורים ושלושה נפטרו במהלך השנים.

הכינוס נערך בגימנסיה הרצליה ובו נכחו בוגרי המחזור הראשון ובנות זוגם, המשפחות השכולות, מדריכים של המחזור, צוות מהנהלת הגימנסיה הרצליה, ואלוף גיורא רום, יו"ר עמותת בוגרי הפנימיות הצבאיות.

במהלך הערב קראו בוגרי המחזור קטעים על החברים שאינם עימנו עוד. לאחר מכן עבר מיקרופון נייד בין הבוגרים, וכל אחד סיפר על עצמו ועל קורותיו מאז סיום הפנימייה וגיוסו לצה"ל ב-1969.

נשאו דברים: ד"ר זאב דגני מנהל גימנסיה הרצליה, שלדברי הבוגרים "החזיר את הכבוד" לבוגרי המחזור הראשון, גיורא רום, שדיבר על תפקידי העמותה שהוא עומד בראשה וד"ר ברוך לוי, שהדגיש את תרומת בוגרי הפנימייה לביטחון מדינת ישראל.

לאחר מכן חולקו חוברות לציון האירוע וכן מדליות לבוגרים, לנציגי המשפחות השכולות ולמדריכים.

ד"ר אפרים לאור, נציג הבוגרים, הודה למארגני הערב ולגימנסיה הרצליה על המחווה, ודיבר על חשיבות הפנימייה הצבאית אז והיום.

את הערב ליוותה להקת פיקוד העורף, שהשמיעה שני שירים שנכתבו על-ידי נופלים: "נער שב מן הצבא" שנכתב על-ידי יואב קנטרוביץ' ז"ל, ו"אני חייל ואל תבכי ילדה" שנכתב על-ידי נמרוד גאון ז"ל.

הנחה את הערב מוטי הוד (אל"ם), בוגר המחזור הראשון, שהודה לכל מי שעמל על הכנת האירוע המרגש.

כתב: מוטי הוד

לזכרה של רות מושכל ז"ל

רות מושכל, לשעבר קצינת ח"ן ראשית בצה"ל, נפטרה בחודש יוני האחרון, לאחר מחלה ממושכת. היא נולדה בחיפה ולאחר השירות הצבאי למדה חינוך וספרות באוניברסיטה העברית.

ב-1961 גויסה שוב לצה"ל בדרגת סרן, לתפקידי קצינת ח"ן ועשתה במספר תפקידים עד מינויה ביוני 1973 לקצינת ח"ן ראשית בדרגת אל"ם.

לאחר שחרורה מצה"ל נבחרה לכהן במועצת עיריית חולון.

ב-1979 הצטרפה לבעלה כשליח בנק הפועלים בארה"ב והייתה פעילה בארגונים ציבוריים, כלכליים וחברתיים. במפגשיה עם מנהיגים מהעולם סיפרה בגאווה על צה"ל ועל החיילות המשרתות בו. יהי זכרה ברוך.

פרויקט "ידידות צהלה"

דיווח לחודשים מאי-יוני 2015

■ בחודש יוני נערך טקס חשיפת דרגות לבוגרי קורס הטיס. 120 חניכי צהלה מקבוצות שונות מרחבי הארץ הוזמנו לצפות בטקס היוקרתי, כאורחי מפקד חיל האוויר. החניכים סיירו בתערוכה, שמעו הסברים והתפעלו מהאירוע המרשים, שחשף בפניהם את עוצמתו של חיל האוויר. תחושת הגאווה של חניכי צהלה, שזכו להשתתף במעמד המכובד ניכרה על פניהם.

■ אביבית קבדה, בוגרת צהלה מיבנה, משמשת כיום סמנכ"ל תפעול בעמותת טבקה. אביבית סיימה בהצטיינות את התיכון התורני ביבנה, שירתה כחיילת קרבית במודיעין שדה בשכם, סיימה תואר ראשון בבר אילן במדעי המדינה ואנתרופולוגיה, ולימודי משפטים במכללת קרית אונו.

■ נטלי גולדרינג, בוגרת צהלה מקריית אתא, סיימה לימודי תואר ראשון במשפטים בהצטיינות.

■ שני חזן, בוגרת צהלה מקריית אתא, מלכת היופי של ישראל לשנת 2012, עלתה שלב יחד עם הלי אטיין, בוגרת מהכפר הירוק, בתוכנית הטלוויזיה אקס פקטור.

■ מתנדבי צהלה דינה להב ומנוח שמלץ, קיימו מפגש סיכום שנה ובו נערך משוב חניכים לגבי הפעילות השנתית. להלן תגובות החניכים:

כ-60% העידו שהפעילות תרמה להם מאוד במישור האישי. 57% דיווחו שהפעילות גרמה להם לשיפור ההתנהגות והיחס ללימודים. 85% דיווחו שהושפעו מהנושאים הערכיים בפעילויות. החניכים העידו שהם מעוניינים מאוד בפעילויות גם בהמשך. מדיווח המתנדבים עולה, כי הקבוצה עברה תהליכי גיבוש, העצמה ופיתוח אישי, העשרה, הטמעת ערכים וחוויות של נתינה ומעורבות חברתית.

התנדבות לפרויקט "ידידות צהלה" נשמח לקלוט מתנדבים נוספים מבין אנשי "צוות" כדי להנחות ולהדריך בני נוער. המתאימים יעברו הכשרה ויזכו לליווי. **פרטים בטל': 04-8596032, או באתר:** www.zahala.org

דן

סניף חולון

יו"ר הסניף: שלמה קימל ● בית יד לבנים - תיאטרון חולון, שד' קוגל 11,
חולון 5826233 ● טל/פקס: 03-5012420 ● דוא"ל: holon-snif@tzevet.org.il

טיולים

חברי הסניף יצאו לנופשון מטייל בן שלושה ימים בירושלים. בין היתר, ביקרו החברים בגוש עציון, השקיפו על גבעת הקרב בו נפלו ל"ה לוחמי הפלמ"ח, סיירו במוזיאון העדות למורשת גוש עציון וביקרו בעץ האלון הבודד. בערב יצאו לפסטיבל אור ירושלים 2015 שנערך בעיר העתיקה. ביום השני נערך

ביקור במוזיאון העדות למורשת גוש עציון

סיור ברובע היהודי, בכותל ובאתרים נוספים. בערב נערך סיור רכוב סובב ירושלים, שכלל את פארק טדי החדש ומתחם תחנת הרכבת הישנה, אשר חודש כמקום בילוי. ביום האחרון נסעו החברים לקבר רחל, ערכו תצפית על ירושלים מטיילת ארמון הנציב, ביקרו ב"בית המצורעים" ובמרכז המבקרים של בנק ישראל. לסיום, נפרדו מהעיר בסיור בשוק מחנה יהודה הסגוני.

אירועים

■ חברי הסניף השתתפו יחד עם מאות חברי הארגון בכנס לציון 30 שנה להיערכות צה"ל באזור הביטחון, לזכרו של רא"ל משה לוי ז"ל, הרמטכ"ל ה-12, שהתקיים באולם סמולרש באוניברסיטת תל אביב.

■ חברי הסניפים חולון ובת ים צפו בצוותא בהצגה "שרים סינטרה", שהועלתה בבית צבי ברמת גן - מופע מוזיקלי לציון 100 שנים להולדתו של הזמר פרנק סינטרה. המופע כלל ביצועים חדשים לשירים אהובים מכל שנות הקריירה שלו.

התנדבות

■ סניף חולון שולח ברכות לחבר הסניף, המתנדב רב הפעלים מוטי קיאני, על קבלת פרס המחנך הנבחר.

■ יו"ר "צוות", סגנו, המנכ"ל ומנהל המחוז נפגשו עם מוטי ששון, ראש עיריית חולון, בלשכתו. במפגש הועלו על נס שיתוף הפעולה בין העירייה לבין הארגון ופעילות מתנדבי הסניף למען העיר ולמען הקהילה.

■ בסניף נערך מפגש במעמד יו"ר "צוות", סגנו והמנכ"ל ויו"ר מחוז דן יהודה פרץ, בו נטלו חלק חברי הנהלת הסניף והמתנדבים הפעילים.

הרצאות

■ הר כרכום כהר סיני וציורי הסלע בנגב - הרצאתו של יורם פורת.

■ חבורת "יחדיו": שחקנים, סופרים ומשוררים שייסדו את הבוהמה בתל אביב הקטנה ובהם אברהם שלונסקי, נתן אלתרמן, לאה גולדברג, אברהם חלפי, אלכסנדר פן, אליעזר שטיינמן, יעקב הורוביץ, משה ליפשיץ וישראל זמורה - הרצאתה של אביבה גרשלר.

■ שליטה עצמית: מי באמת מקבל את ההחלטות שלך - הרצאתה של איילת גינזבורג.

■ פיתוחים טכנולוגיים בעת העתיקה: טאבלטים, דלתות אוטומטיות, פסלים מעופפים, ומגוון גדול של אביזרים שפעלו ללא חשמל והקלו על חיי היומיום בעת העתיקה - הרצאתה של כנרת זוהר-להב.

■ הבריגדה היהודית במלחמת העולם השנייה - הרצאתו של אילן קליבנוב.

■"חפרפרות" בשנות ה-50 וה-80: סיפורן של שלוש חפרפרות שפעלו נגד מדינת ישראל - הרצאתו של משה כץ.

התנדבות

חברי הסניף נטלו חלק בתרגיל "נקודת מפנה 15" שנערך בבית הספר יגאל אלון בחולון.

מאת: אפרים מור, מזכיר הסניף

סניף פתח תקוה

יו"ר הסניף: בני פרידמן ● ז'בוטינסקי 4 פתח תקוה 4941425
● טל': 03-6173555, 03-9242899, 03-9224167
● דוא"ל: ptsnif@tzevet.org.il

התנדבות

פרויקט ההתנדבות במסגרת יק"ר (ר"מ 2) בבית החולים תל השומר מתקדם: שלב ההתארגנות ועריכת הראיונות עם המתנדבים הסתיים. כעת מכינים את תוכנית שיבוץ המתנדבים. לו"ז מפורט יפורסם ויועבר להם.

אירועים והרצאות

■ משפט קסטנר - הרצאתו של דוד יהב (אל"ם), איש הפרקליטות הצבאית לשעבר.

■ הפעילות האווירית של משטרת ישראל: חיפוש פושעים ואיתור נעדרים - הרצאתו של סגן אמנון רז, קצין אג"מ של היחידה.

■ ניצוצות של אור: חסידי אומות עולם - הרצאתה של לביאה, נציגת יד ושם.

■ מידע על הביטוחים ש"חבר" נותן לחברי "צוות" - שלמה גורמן הציג מטעם "חבר" את סוגי הביטוחים שחברי "צוות" מקבלים. בנוסף להסברים הוצגו שאלות מהקהל.

■ במועדון הסניף צפו החברים בהופעה מצולמת של מקהלת הצבא האדום, בשירים רוסיים אהובים, נגינה וריקודים.

■ חברי הסניף השתתפו בטקס המרכזי לציון יום השנה ה-70 לסיום מלחמת העולם השנייה בלטרון.

טיולים

■ חברי הסניף ערכו ביקור ביד ושם במסגרת פעילויות הגמלאים "שלישי בשלייקס". הם זכו להדרכה מקצועית ולביקור מרגש במיוחד באתר.

■ כבכל שנה יצאו כ-100 חברים ליום כיף בים המלח ונהנו ממתקני המלון.

■ חברי הסניף השתתפו בנופשון בן ארבעה ימים במלון לאונרדו אשקלון. במהלכו שולבו טיולים וביקורים: בבית הילדים נוה חנה המפעיל את מאפיית "ילדודס" בקרית גת, ביער המלכים, בעמק האלה ובתל עזקה שם נערכה תצפית על האזור. כמו כן ביקרו החברים בנמל אשדוד ובמרכז המבקרים של מבשלת הבירה קרלסברג באשקלון.

סניף בת-ים

יו"ר הסניף: מרדכי קארו ● שד' העצמאות 33 כניסה ב', ת"ד 7067 בת-ים 5917001
● טל': 03-5077169 ● דוא"ל: karako1@netvision.net.il

■ הנהלת "צוות" בראשות היו"ר ד"ר ברוך לוי והנהלת מחוז דן, ביקרו בסניף בת ים. במהלך הביקור התקיימה פגישה עם ראש עיריית בת ים יוסי בכר, ועם חברי הנהלת הסניף והמתנדבים הפעילים.

הצילום באדיבות מתנדבי הסניף, החברים הפעילים מירזה אברהם ויונה

■ חברי הסניף יצאו לנופשון בן ארבעה ימים בדרום הארץ ובאילת. במהלך הטיול ביקרו החברים באנדרטת חץ שחור, במרכז המבקרים ע"ש אילן רמון במצפה רמון, בעיר אילת ועוד.

■ לאחרונה נערך ערב הוקרה ללוחמי תש"ח המתגוררים בבת ים, במהלכו הוענקו סיכה ותעודת הוקרה לכל אחד מהלוחמים. היה זה אירוע מרגש במיוחד.

■ חברי הסניף נהנו מהרצאות במגוון נושאים, כגון: מימוש זכויות רפואיות, סיפור כיבוש ירושלים במלחמת ששת הימים - העיר שחוברה לה יחדיו, אקטואליה ו"חבורת יחדיו" - סיפורה של חבורת שחקנים, סופרים ומשוררים שייסדו את הבוהמה התל אביבית.

■ חברי הסניפים בת ים וחולון חברו לבילוי משותף: צפייה במופע מוסיקלי חגיגי לציון 100 שנים להולדתו של פרנק סינטרה. המופע נערך בתיאטרון בית צבי ברמת גן, בהשתתפות תזמורת בת 25 נגנים, וכלל ביצועים חדשים לשירים האהובים של סינטרה, מראשית הקריירה שלו ועד סוף דרכו. ערב מרשים ומהנה.

■ חברי הסניף ערכו ביקור ביד ושם בירושלים, אשר כלל האזנה להרצאה וסיור מודרך באתר. רשמי הסיור ניכרו על פניהם של החברים.

מאת: מרדכי קארו

סניף תל אביב

יו"ר הסניף: אריה נאמן ● בית השריון, רח' לוחמי גליפולי 51, ת"א
● טל': 03-6173559, 050-4241212, 03-5616020 ● דוא"ל: Ta-tzevet@012.net.il

טיולים

חברי הסניף ערכו נופשון בן ארבעה ימים בגליל המערבי, ושהו באחוזת אסיינדה. בנופשון שולבו טיולים וביקורים: במוזיאון הכט באוניברסיטת חיפה, בחוויה האתיופית בקיבוץ עברון, בהר זבול הקדוש לדרוזים ואצל משפחה

בדואית בגליל העליון על גבול הלבנון, במערת הקשת ובאגם מונפורט, בפארק גורן, בגן הבהאים ובעיר העתיקה בעכו. כמו כן שולבה בנופשון הרצאתו של שלמה בוחבוט, ראש עיריית מעלות תרשיחא.

הרצאות

■ מימוש זכויות ביטוח בריאות וביטוח לאומי - הרצאתו של עו"ד ליאור טומשין.

■ פרויקט האטום של ישראל: 20 השנים הראשונות - הרצאתו של מנחם טילמן.

■ חידת השומרונים: התעלומה בת אלפי שנים באשר למוצאם ופילוגם מהיהדות - הרצאתו של דני ינאי.

■ 1954: עסק הביש - הרצאתו של גדעון מטשניק (סא"ל). להרצאה הצטרף יוסף מרזוק, אחיו של משה מרזוק שנידון למוות במצרים. במהלכה התברר

כי חבר שנכח בהרצאה, היה שבוי במצרים במקביל לטיפול בשחרור אסירי הפרשה, וחבר אחר שירת ביחידה בתקופת הפרשה כמדריך חבלה.

סניף גבעתיים

יו"ר הסניף: חיים ירקוני ● בית "שקל", רח' בן גוריון 182, ת"ד 351 גבעתיים 5310202 ● טל: 03-6700998 ● דוא"ל: yarhaim@zahav.net.il

אירועים והרצאות

■ בחודש אפריל ערכו חברי הסניף מסיבה לכבוד יום העצמאות במעמד ראש העירייה רן קוניק, סגנו בני רייך, יו"ר המחוז יהודה פרץ ומוזמנים נוספים. התוכנית האמנותית כללה הופעת סטנדאפ וכן שירה בציבור עם הזמר יוסי כנר.

■ בסניף נערכו חמש הרצאות בנושאים מגוונים: על החלל והלוויינים המשייטים בו בהווה ובעתיד - מפי מייסד סוכנות החלל הישראלית פרופ' חיים אשד; על קורות גדוד הטנקים שחסם את הצבא המצרי במתלה במלחמת ששת הימים - מפי המג"ד; על האנטישמיות - עקרונות יסוד מפתיעים; על העיר שחוברה לה יחדיו - ירושלים באסלאם; על מצרים בעידן אסיסי. שלוש הרצאות נוספות נערכו לחברות הסניף במסגרת חוג "חמישי נשי": על איזבלה הקתולית וגירוש יהודי ספרד, על ברזיל מקור הסמבה והקפוארה ועל התרבות הפלישתית במבט חדש.

טיולים

■ חברי הסניף יצאו לטיול לאזור הגליל המערבי.

■ חברי הסניף ערכו טיול לאזור גבעות עירון. בין היתר ביקרו בעיר חריש החדשה, המוקמת על גבעות עירון, ובבסיס משמר הגבול בנחל עירון.

■ בסוף חודש מאי יצאו חברי הסניף לנופשון במלון דן פנורמה חיפה. במסגרתו נערכו שלושה טיולים ובראשם - ביקור בכפר חסידים.

סניף ראש העין

יו"ר הסניף: עמיר פוריאן ● שילה 62 ראש העין 4806117 ● טל': 03-9022114 ● דוא"ל: puriyan013@013net.net

אירועים

■ ערכנו ערב תיאטרון חווייתי עם שחקני התיאטרון העירוני ובשיתוף הקהל בקטעי אימפרוביזציה (אלתור) ובסדנאות מלאות הומור והנאה.

■ חברי הסניף ואורחים נהנו מערב מבדר, בו הועלתה ההצגה "יום נישואין לאוהבים" על-ידי שחקנים מתיאטרון הבימה, תיאטרון הקאמרי ותיאטרון חיפה.

התנדבות

סיימנו שנת הרצאות לתלמידים המשתתפים בחוג "מנהיגות מעצבת" בבית הספר גוונים (חטיבת ביניים), במסגרת פרויקט "הקשר הרב-דורי". ההרצאות שנערכו בתדירות של אחת לשבוע (למשך שעתיים), עסקו בנושאי כלכלה, צבא, ביטחון וקליטת עלייה. הן הועברו על-ידי 15 קצינים חברי הסניף, אשר גם סיפרו לתלמידים על תקופת השירות הצבאי. בין המשתתפים היו גם ראש העירייה שלום בן משה ומנכ"ל "צוות" דן נדיב. המיזם לווה בסיקור בעיתונות המקומית וזכה לתגובות חיוביות.

טיולים

■ במהלך חודש מאי יצאו החברים לנופשון בן ארבעה ימים במלון קראון פלאזה באילת, אשר כלל שני ימי טיולים מודרכים וכן ערב חברתי מיוחד, מתובל בהווי הסניף, סיפורים מן החיים, שירה בציבור ועוד.

■ ב-14.5.15 יצאו החברים הסניף ליום טיול באזור הגליל. בין השאר ביקרו בכפר תבור, מטולה, שאר ישוב ובארץ פלגי המים.

■ ב-28.5.15 יצאו החברים לטיול לאזור עין גדי. החברים סיירו באזור צפון ים המלח, ביקרו בשמורת עין גדי, טיילו במפל שלומית ובמעיין עין גדי ופקדו את בית הכנסת היהודי העתיק.

■ ב-4.6.15 יצאו החברים לים המלח, כדי ליהנות מנוף המדבר ולטבול במרחצאות המים המינראליים.

■ ב-18.6.15 יצאו החברים לטיול לגליל המערבי, במסגרתו ביקרו בשמורת אדמית, במערת הקשת ובבית הכנסת בבית העמק. כן ביקרו בנחל הקישון

והתרשמו מהפעילות לשיקומו.

■ ב-9.7.15 יצאו החברים לסיור מהנה במושבת הטמפלרים שרונה בתל אביב, שהפכה למתחם בילוי. הם טיילו גם בנווה צדק, התרשמו מהשווקים של יפו וסיירו בפארק אריאל שרון, בו למדו כיצד ניתן להפוך אתר אשפה לפארק מלבלב.

■ ב-23.7.15 יצאו החברים לטיול באזור החוף, במסגרתו ביקרו באנדרטה של חטיבת אלכסנדרוני בנתניה, במוזיאון בית הגדודים במושב אביחיל ובמוזיאון רקנאטי בקיסריה.

הרצאות

■ התחממות כדור הארץ וההשלכות על העולם בהווה ובעתיד - הרצאתה של סורל ריטר.

■ חזון מועצת העיר - הרצאתו של ממלא מקום ראש עיריית ראש העין בני בית-אור.

■ מאורעות כפר עציון בתקופת תש"ח - הרצאתו של יוסי רון (אל"ם).

צילמה: רות רזגור

סניף בני-ברק

יו"ר הסניף: יוסי פלג ● יצחק נפחא 8 בני ברק, 5113101
● טל': 054-4772939, תא קולי: 03-6481233 ● דוא"ל: arief9@gmail.com

אירועים וטיולים

■ חברי הסניף יצאו באופן מאורגן לכנס ההצדעה לציון 70 שנה למלחמת העולם השנייה, שנערך בלטרון.

■ חברי הסניף צפו במחזמר "מיקה שלי" בתיאטרון רמת גן, אשר שילב שירים משנות השישים שבוצעו על-ידי להקות צה"ל.

■ חברי הסניף יצאו לטיול בעכו, תחת הכותרת: "מסלול יהודי - מורשת הגליל". בין היתר, ביקרו במוזיאון אסירי המחתרות, באתרים יהודיים בעכו, וכן ערכו שיט.

הרצאות

80 חברים האזינו להרצאתו המעניינת של חברנו יוסי רון (אל"ם), מילדי גוש עציון שהתייתם מהוריו בכיבוש הגוש והוא בן שמונה חודשים. במהלך השנים חקר וליקט חומר רב על כיבוש הגוש, שעיקריו הוצגו בפני החברים.

בערב צפו המשתתפים במצגת מרגשת.

■ "משחק המלכים": חורבן בית ראשון ונפילת מלכות בית דוד, בשילוב מצגת וסרטים - הרצאתו של אסף מילס.

יו"ר הסניף יוסי פלג קורא לכל חבר "צוות" דתי שנפשו חפצה באירועים הקשורים למורשת ישראל, להצטרף לפעילויות סניף בני ברק.

סניף בקעת אונו

יו"ר הסניף: שלום פארינטה ● רח' יחזקאל פינת ירמיהו (מרכז מד"א)
● טל': 03-5345540 ● דוא"ל: bo-snif@tzevet.org.il

טיולים

■ חברי הסניף יצאו לטיול בפקיעין ולפארק הסלעים בכיסרא.

■ נערך טיול לרמלה, שכלל ביקור במסגד הגדול, סיור בשוק הצבעוני ושיט בבריכת הקשתות.

■ חברי הסניף יצאו לנופשון במלון בטבע "הגושרים" אשר כלל שני ימי טיול.

הרצאות

■ דוד המלך: סיפור סינדרלה - הרצאתה של טובי גולן.

■ היווצרות הדת הדרוזית ועיקרי אמונתה - הרצאתו של ד"ר אביב שמעון.

■ מעקב הבולשת הבריטית אחר היישוב היהודי בתקופת המנדט - הרצאתו של ד"ר אלדד חרובי.

אירועים

■ חברי הסניף השתתפו בכנס לציון 30 שנה להיערכות צה"ל באזור הביטחון, לזכרו של רא"ל משה לוי, באולם סמולרש באוניברסיטת ת"א.

■ חברי הסניף נטלו חלק באירוע משותף עם הספרייה העירונית בקריית-אונו - "רב-שיח" לציון 48 שנה למלחמת ששת הימים.

התנדבות

ב-12.5.15 השתתפו מתנדבי הסניף בתרגיל חירום בנושא מערכות המים בעיר.

פארק הסלעים בכיסרא

סניף רמת גן

יו"ר הסניף: יוסי פורת ● הרא"ה 21 רמת גן 5242231
● טל': 03-6702485, 03-6723663 ● דוא"ל: tzevetrg@zahav.net.il

מחוז ירושלים

מנהל המחוז: שמעון מלכה ● שאלתיאל 1 בית החייל 9455522 ירושלים
● טל': 03-6173525 ● דוא"ל: mjerusalem@tzevet.org.il

■ ב-22.6.15 נערך בבית החייל בירושלים ערב זיכרון מרגש במלאת שנה לפטירתו של אלי חן ז"ל, מהפעילים הבולטים במחוז ירושלים. באירוע נכחו בני משפחה רבים, חברים ומוקירי זכרו.

הערב נפתח במקאמה מיוחדת שכתב מנחה האירוע, איזי מן, לזכרו של אלי: אֲנַחְנוּ בָּאִים אֵלֶיךָ, אֵלִי. בָּאִים הַיּוֹם כְּדֵי לוֹמַר אֶת מָה שֶׁכְּבָר נֶאֱמַר - וְעוֹד אֶת מָה שֶׁלֹּא הִסְפַּקְנוּ לוֹמַר ■ בָּאִים לוֹמַר לְךָ אֶת מָה שֶׁתָּמִיד רָצִינוּ לְהַגִּיד, אֲבָל הָלַכְתָּ לְדַרְכְּךָ - וְהַזְּמַן, יַחַד, הָלַךְ וְאָזַל... הָלַךְ וְנִגְמַר... ■ כֵּן, אֲנַחְנוּ בָּאִים לוֹמַר לְךָ אֶת מָה שֶׁיָּדַעְתָּ, אֲבָל נִדְמֶה שֶׁזֶּה הָיָה כָּל כָּךְ בָּרוּר עַד שֶׁאוּלַי חָסַכְנוּ בְּמִלִּים ■ הֲרֵי זֶה הָיָה כָּל כָּךְ מוּבָן מֵאֵלָיו, שֶׁכַּאֲשֶׁר עָמְדָה מוּלֵנוּ מִשִּׁימָה - אַתָּה הָיִיתָ רִאשׁוֹן הַחַיָּלִים ■ וַאֲפִלּוּ שֶׁהָיִיתָ מְפַקֵּד... בֶּאֱמֶת, אֲפִלּוּ שֶׁלֹּא הָיִיתָ חַיָּב... בְּוַדַּאי כַּאֲשֶׁר יֵשׁ מִסָּבִיב רַבִּים אֲחֵרִים... ■ אַתָּה מִיָּד הִתְנַדַּבְתָּ - לָצֵאת אֶל מִשְׁפָּחָה כּוֹאֶבֶת... לְהוֹשִׁיט יָד תּוֹמֶכֶת... לְהָנִיחַ, בִּשְׁמֵנוּ, אֶת הַזֵּרִים... ■ וּלְהַגִּיעַ לְכָל מָקוֹם שֶׁרַק צָרִיךְ - הֲרֵי הָעוֹלָם כָּל כָּךְ דִּינָמִי... הֲרֵי יֵשׁ עֲלִיּוֹת וּמוֹרָדוֹת

בַּדֶּרֶךְ... הָרֵי מִישֶׁהוּ צָרִיךְ לָגֵעַת בַּצַּעַר וּבַכְּאֵב... ■ וּלְשָׁם הָלַכְתָּ - כִּי לְךָ זֶה הַכִּוּוּן הַבָּרוּר... זֶה מַמָּשׁ מָה שֶׁנִּדְרַשׁ - וְדוֹרֵשׁ הַרְבֵּה נָשְׁמָה... וּלְשָׁם הוֹלִיךְ אוֹתְךָ הַלֵּב... ■ נָכוֹן, יָדַעְתָּ כַּמָּה אָהַבְנוּ - וּמוּבָן מֵאֵלָיו שֶׁפָּנִינוּ קֹדֶם כָּל אֵלֶיךָ... וְיָדַעְתָּ שֶׁאֲצַלֵּנוּ הָיִיתָ הָאֶחָד וְהַיָּחִיד... ■ וְאַתָּה יוֹדֵעַ גַּם עַכְשָׁו, וְכָל מִי שֶׁנִּמְצָא כָּאן עַכְשָׁו יָקוּם עַל רַגְלָיו לִכְבוֹדְךָ - וְיָעִיד ■ שֶׁאֵין עוֹד אֲנָשִׁים כָּמוֹךָ. בֶּאֱמֶת, אֵין רַבִּים שֶׁיִּהְיוּ - נַחְשׁוֹנִים - לְמַעַן הַחֲבֵרִים, קְרוֹבִים וּרְחוֹקִים ■ וְכַמָּה שֶׁאַתָּה חָסֵר לָנוּ - הוֹ, כַּמָּה שֶׁחָסֵר לָנוּ - וּמָה נֹאמַר? אֵין מִלִּים - וַאֲנַחְנוּ שׁוֹתְקִים... ■ אֲנַחְנוּ בָּאִים אֵלֶיךָ, אֵלִי, בָּאִים הַיּוֹם - כִּי בִּשְׁבִילֵנוּ אַתָּה תָּמִיד כָּאן, תָּמִיד - אֶצְלֵנוּ וּבֵינֵינוּ - לֹא יִפָּקֵד מְקוֹמְךָ ■ וַאֲפִלּוּ שֶׁלִּפְנֵי שָׁנָה הֵבֵאנוּ אוֹתְךָ אֶל קַו הַסִּיּוּם, וְאַתָּה לְעוֹלָם עוֹד לֹא תָּשׁוּב אֵלֵינוּ מִקְּצֵה דַּרְכְּךָ ■ דַּע לְךָ, אֵלִי - בֶּאֱמֶת אֲנַחְנוּ מוּכָנִים לְהִשָּׁבַע כָּל יוֹם קֶבֶל עַם וְעֵדָה ■ שֶׁגַּם מִמֶּרְחַק הַזְּמַן הַנִּצְחִי... גַּם מֵעֵבֶר לָעָנָן הַמַּסְתִּיר בֵּינֵינוּ... גַּם כַּאֲשֶׁר הַמָּחָר יִהְיֶה לְכָלָנוּ חִידָה... ■ נַלֵּךְ קָדִימָה בַּשְּׁבִילִים שֶׁסִּמַּנְתָּ לָנוּ - כֵּן, בְּאוֹתָהּ נְדִיבוּת הַלֵּב... בְּאוֹתוֹ רָצוֹן כֵּן לַעֲזֹר... בְּאוֹתָהּ אָהֲבָה כָּל כָּךְ גְּדוֹלָה לַזּוּלָת... ■ וּבְפֵרוּשׁ: נְסַפֵּר לְכָלָם - שֶׁיִּלְמְדוּ מִמְּךָ - שֶׁהָאֲנוֹשִׁיּוּת הִיא הַמּוֹבִילָה מֵעַל לְכָל שִׁקּוּל, וְשֶׁנְּתִינָה אֵינָהּ יַחֲסִית לַקַּבָּלָה אֶלָּא עֵרֶךְ מֻחְלָט ■ וּבֶאֱמֶת, בְּמַבָּט לְאָחוֹר אֶל כָּל הַמַּסְלוּל שֶׁבּוֹ הָלַכְתָּ - מֵהַהַתְחָלָה וְעַד הַסּוֹף - הוֹתָרְתָּ סִימָנֵי דֶּרֶךְ שֶׁל אוֹר וַעֲרָכִים ■ וְיָעִידוּ עַכְשָׁו וְהַדְּמָעוֹת שֶׁבְּכָל לֵב... הַחִבּוּק הַחַם, בִּשְׁבִילְךָ וּבִזְכוּתְךָ, לְמִשְׁפַּחְתְּךָ... וְהַפֶּרַח שֶׁלִּכְבוֹדְךָ אֲנַחְנוּ - כָּאן, כְּמַזְכֶּרֶת - בְּאַהֲבַת עוֹלָם מְנִיחִים...

■■■

חבריו של אלי, בהם משה בן דוד (בנדה) ושמעון דרעי שהכירו אותו עוד בדרכו הארוכה בצה"ל, הזכירו את נדיבותו ואת הרתמותו המיידית לכל צורך שצץ. הם תיארו כיצד בימיו האחרונים ביקש שימשיכו לעזור ולסייע לכל מי שנזקק.

יו"ר המחוז הרב יוסף וסרמן תיאר את תרומתו הייחודית של אלי למען חבריו - אלה שנזקקו לעצה, ליד מכוונת ולליווי בשעות קשות.

יו"ר הארגון ד"ר ברוך לוי ומנכ"ל הארגון דן נדיב, ציינו את דמותו הייחודית של אלי ז"ל כפעיל בולט במחוז ירושלים.

את הערב ליוותה מצגת תמונות וסרטים שתיעדה מעט מפעילותו של אלי, והציגה חברים ובני משפחה שסיפרו על עשייתו הרבה למען הזולת.

בתום הערב העניקו יו"ר הארגון, יו"ר המחוז ומנהלו אלבום תמונות מפואר לבני המשפחה, בו נאספו תמונות רבות המעידות על השנים שהקדיש אלי למען חברי הארגון במחוז ירושלים.

■ ב-19.5.15 הוקרן בסינמה סיטי, במסגרת מועדון הסרט הטוב של מחוז ירושלים, הסרט "תפוחים מן המדבר". משתתפי הערב הודו למארגנים, ובראשם מנהל המחוז, על הערב המוצלח.

■ ב-2.7.15 יצאו חברי מחוז ירושלים ליום כיף במלון לוט ים המלח. במהלך היום הם נהנו ממתקני המלון ומשלל פעילויות. החברים הביעו את הערכתם על ארגון יום הכיף.

סניף מעלה אדומים

יו"ר הסניף: עמרם אהרון ● טל': 050-5853769

■ בחודש אפריל נערכה הרמת כוסית לחברים לכבוד חג פסח במעמד ראש העיר בני כשריאל וסגנו. האירוע כלל שירה בציבור.

■ בחודש יוני נערך טיול במנהרות הכותל ובמרכז שרשרת הדורות.

■ טקס יום הזיכרון לחללי צה"ל, הנערך באנדרטת הנופלים במעלה אדומים, הופק השנה על-ידי הנהלת הסניף בהנחיית מנהל הסניף מנשה בצלאל ובשיתוף העירייה.

סניף ירושלים יו"ר הסניף: שמעון דרעי ● במשרדי המחוז: שאלתיאל 1, בית החייל ירושלים 9455522 ● טל': 03-6173558, 050-9104004

סניף בית שמש יו"ר הסניף: עמרם בוזגלו ● טל': 054-2274411

סניף ראשון לציון

יו"ר הסניף: לורנס יצחק ● קק"ל 18 ראשל"צ 7528642
● 03-6173552, 03-9502873 ● דוא"ל: itzhak74@walla.co.il

טיולים

■ ב-11.5.15 נערך טיול לצפון השומרון ולעמק יזרעאל. בין השאר ביקרו החברים באתר ההנצחה של משמר הגבול, במערת הפלמ"ח ובתל יקנעם.

■ בין התאריכים 7-9.6.15 נערך נופש בירושלים שכלל טיולים באתרים שונים בבירה ובסביבותיה. בין השאר, נערך סיור בעין כרם, ביקור בבית הכנסת בבית חולים הדסה ובו ויטראז'ים של שאגאל, במוזיאון יהדות איטליה ובמרכז שרשרת הדורות.

■ ב-8.7.15 נערך טיול בכרמל, שכלל בין השאר טיול בשביל עין צור ובח'רבת עלק, במצוקי שמורת חוטם הכרמל סמוך לזכרון יעקב ובשמורת הטבע נחל המערות.

■ ב-16.7.15 נערך טיול לירושלים, שכלל בין השאר ביקור בהר הצופים, ברובע היהודי, במצודת דוד ובגן הארכיאולוגי.

אירועים

■ ב-11.5.15 נערך בסניף ערב זמר, שכלל בין השאר שירים עבריים, שירים ביידיש, בלאדינו, חזנות ועוד. החברים התרגשו למשמע שירים אהובים ומוכרים.

■ ב-15.6.15 נערך ערב זמר עם הזמר חנן פרץ, שכלל ביצועים לשירי שנות השישים, לשירים עבריים חדשים וכן ריקודים.

■ ב-23.6.15 התקיים ערב ריקודי עם המרקיד משה טווילי. החברים שמחו ליטול חלק במעגלי הריקוד.

■ ב-6.7.15 נערך טקס הוקרה לחברים וחברות שהגיעו לגיל גבורות. האירוע כלל קבלת פנים, ברכות, כיבוד ותוכנית אמנותית מוזיקלית - שירי ארץ ישראל. יו"ר הסניף לורנס יצחק, העלה על נס את תרומתם של בני ה-80 לבניית צה"ל והמדינה והודה גם לנשותיהם על תמיכתן ותרומתן. יעל ענבר ואהרון ברנע נשאו דברים והודו ליו"ר הסניף, לחברי ההנהלה ולמתנדבים בסניף על הפקת האירוע המכובד. יו"ר הסניף העניק לכל אחד מהחברים תעודה, דיסק מזכרת מהאירוע ושי צנוע. החברים ובני משפחותיהם קיבלו את ההוקרה בהתרגשות רבה.

■ ב-9.7.15 התקיימה הרצאה על סין, שהתייחסה להיבטי גיאוגרפיה, דמוגרפיה, תרבות, מנהגים ועוד. המרצה היה צביקה קרן, חבר הסניף ששהה תקופה ארוכה בסין בשליחות משרד החוץ. ההרצאה עוררה עניין רב בקרב החברים.

סניף רחובות

יו"ר הסניף: יוסי שני ● גאולה 4 רחובות 7627211
● טל': 03-6173508, 08-9467062 ● דוא"ל: y-sho806@015.net.il

במהלך חודש יוני יצאו 200 חברי הסניף ליום טיול בעכו. הטיול החל בסיור בגן הבהאים המרהיב בעיר. משם המשיכו החברים לחמאם הטורקי האחרון בעכו וצפו במופע אור-קולי על הבלן האחרון, החושף את סיפורה של עכו בתקופה העות'מנית. הם ערכו תצפית מחומות עכו העתיקה ויצאו לשיט מהנה, בליווי מוזיקה נעימה. לסיום טיילו בסמטאות השוק הצבעוני והתוסס ונהנו מהאווירה הייחודית.

סניף אשדוד

יו"ר הסניף: אלי אלמושנינו ● טל': 08-8634860,
08-9647062 ● דוא"ל: almoshnino@ashdod.muni.il

■ ב-28.7.15 נערכה הרצאה לחברי הסניף בנושא זיהוי אמת ושקר על-ידי אבי דודוביץ, קרמינולוג.

■ הפעילות בסניף חודשה והופץ מידעון לחברים אודות פעילויות מתוכננות בחודשים הקרובים, הכוללות הרצאה, סיור סליחות וטיול לגליל המערבי. החברים מוזמנים ליטול חלק בפעילויות.

מאת: איזו אלבז, מ"מ יו"ר סניף אשדוד

סניף יבנה

יו"ר הסניף: עו"ד שמואל פז ● האלון 25 יבנה 8154903
● טל': 03-6173550, 08-9328203, 050-5285807

■ ב-6.6.15 יצאו חברי הסניף לטיול מהנה ומעשיר לאזור הגליל העליון. חרזה מלי ניב: יעדנו הוא הגליל העליון / נסייר היום ליד גבול הלבנון. עוברים בנהריה, לראש הנקרה מגיעים / ותצפית על הנוף המרשים כאן לגשר

עולים. באים כעת לחניתה, למוזיאון חומה ומגדל / באזור קשה ביטחונית וטופוגרפית קיבוץ זה גדל. ליד מושב זרעית בצד הדרך אנו עוצרים / ועל חטיפת החיילים רגב וגולדווסר אנו מדברים. נוסעים לגשר כזיב ועוברים ליד בקעת פקיעין / ולתצפית על בקעת בית הכרם עולים".

■ לאחרונה יצאו חברי הסניף לטיול נוסף בצפון הארץ. חרזה מלי ניב: "יעדנו היום הוא אתר ספיר / בו את נושא המים בארצנו נכיר. אחר כך לעיר קצרין אנו מצפינים / ויוצאים יחדיו לקטיף דובדבנים. נהנינו לקטוף וגם לזלול כמובן / וברור שגם קונים ונפרדים מעין זיוון. עוד עצירה קצרה בדרך לתצפית על הנוף / רואים גם את גבול סוריה ולטיולנו מגיע סוף".

צילום: גדעון פרי ורמי ברנע

■ חברי הסניף יצאו לטיול "בעקבות השבת השחורה". חרזה מלי ניב, בין היתר: "בטיולנו היום הוגדרה מטרה / להכיר את אירועי ה"שבת השחורה". בכביש נחל אורן כעת היא דרכנו / בסיס הקשר חריבה הוא יעדנו. על פעולות נגד בריטים כעת מסופר / כשלכל אנטנה שכאן קראו אז רדאר. סטלה מריס עתה יעדנו הבא / רדאר אמיתי כאן היה בעבר. את חיפה העיר לאורכה אנו עוברים / וליד בתי המלאכה של הרכבת עוצרים. גם כאן אנשי לח"י בבריטים לפגוע ניסו / אך לא הכול אז הצליח, היו הרוגים ועוד מעטים נתפסו. ממשיכים בסיורנו נוסעים לקיבוץ רמת יוחנן / נגד התורכים והבריטים אגרו נשק כאן".

■ חברי הסניף יצאו לטיול באזור הדרום, בעקבותיו חרזה מלי ניב, בין השאר: "לפארק אקו-תעשייתי באזור נאות חובב / לצלילי אקורדיון נוסעים אנו עכשיו. למרכז המבקרים עתה אנו מגיעים / סרטון על התעשייה המקומית כאן לנו מראים. לתצפית על האזור אנו עולים / בריכות אידוי ומפעלים למרחוק אנו רואים. לביקור בחברת "טבע" כעת נעבור / זו המעסיקה הכי גדולה באזור. אחר הצהריים שוב פנינו לדרכנו / בסיס נבטים הוא כעת יעדנו. לטייסת התובלה תחילה מגיעים / וסיפורים על מטוסי שמשון אנו שומעים".

הביא לפרסום: אריק קמלגרן

סניף אשקלון

יו"ר הסניף: עמרם מלול ● הנשיא 2 מרכז אפרידר אשקלון 7840401
● טל': 03-6173521, 08-6744677 ● דוא"ל: tzevetashkelon@walla.com

■ חברי הסניף נהנים מהרצאות בנושאים רפואיים הנערכות בשיתוף עם מועדון רוטרי והמרכז הרפואי ברזילי. לאחרונה נערכו שתי הרצאות: האחת, לקחת תרופות, למה? מתי? - הרצאתה של רוני ליבוביץ, רוקחת במרכז הרפואי ברזילי. השנייה, זיכרון ושכחה: לזכור איפה שמנו את הזיכרון - הרצאתה של שרית קופפרמן, אחות מרכזת קידום בריאות, לשכת הבריאות המחוזית אשקלון. ההרצאות התקיימו באודיטוריום של המרכז הרפואי ברזילי.

■ ב-7.5.15 ערכו חברי הסניף טיול בצפון הארץ כולל לינה במלון בנצרת. בין היתר ביקרו במצודת ביריה וברמת כורזים, האזינו לסיפורי המוביל הארצי, סיירו לאורך הירדן, פקדו את אנדרטת חטיבת הגולן וערכו תצפית מהר הקפיצה.

סניף מכבים-רעות-מודיעין

יו"ר הסניף: יעקב (יענקל'ה) לבקוביץ' ● שד' האורנים ת"ד 1672
רעות 7179904 ● טל': 08-9261373 ● morag@netmedia.net.il

פעילויות והרצאות:

■ מיזם ימי כשירות לממוני בטיחות חברי הסניף - מועדון "צוות" ברעות המשיך בביצוע ימי כשירות שנתיים לממוני בטיחות חברי הסניף. במהלך חודש מאי נערכו ארבעה ימי כשירות בהשתתפות כ-20 חברים.

■ התקיימה סדנת העצמה למחפשי תעסוקה בהשתתפות 20 חברים, במעמד מנכ"ל "צוות", סמנכ"ל לתעסוקה, מנהל תעסוקה מחוז יהודה ויו"ר הסניף.

■ נשות חברי "צוות" הנוטלות חלק בחוג ציור במועדון הסניף, בהדרכת האמנית אורלי שפיר, הציגו במהלך חודש מאי את יצירותיהן בלובי של אולם עינן בקניון עזריאלי במודיעין. המציגות: רונית הדס, יפה אוליאמפרל, טובה עמית ודניאלה רגב.

■ פעילות הסברה בחשיכה: הפגישה הבלתי נראית בפעול"ה (פותחים עיניים ולב לצרכי העיוורים), במסגרתה נחשפו החברים לעולמם של עיוורים ולקויי ראייה, ולמדו על דרכי התמודדותם בחיי היומיום. האירוע הועבר על-ידי מרצים עיוורים הנעזרים בכלבי נחייה. כמו כן, השתתפו בו מטפלים הוליסטיים לקויי ראייה, שהדגימו טיפול קצר במהלך הפעילות.

■ אריק איינשטיין וחבורת לול: מה הוא קופץ? - ערב של מוסיקה והומור שהוקדש לחייו ויצירתו של הזמר והשחקן אריק איינשטיין - הרצאתו של אלון גור אריה , במאי, תסריטאי, מרצה לקולנוע.

■ שוק ההון לאחר הבחירות - הרצאתו של דורון שופן.

■ חוקים ומיסוי נדל"ן בישראל - הרצאתו של עו"ד בועז אופק.

■ ויאטנאם: ישן וחדש בהרמוניה מופלאה - הרצאתו של משה פויסטרו.

■ המבצע להעלאת יהודי אתיופיה לארץ - הרצאתו של דוד זרחין.

■ השקעות חוץ בנקאיות - הרצאתו של שוהם גביזון.

■ יצירות המופת של המוזיאון הבריטי בעקבות מסעותיה של הסופרת אגאתה קריסטי במזרח התיכון - הרצאתה של כנרת זוהר להב.

■ מה יכולים גורמים אנונימיים לעשות לכם בטלפון הסלולרי מבלי שתדעו על כך - הרצאתו של שלומי אנג'י.

■ ניהול פרויקט בטחוני ועבודה תחת חרם יצוא אמריקאי - הרצאתו של שלמה יריב.

■ מחזות הזמר הגדולים של המאה העשרים - הרצאתו של אלון גור אריה, במאי, תסריטאי ומרצה לקולנוע.

■ מבצעי שייטת הצוללות במלחמת שלום הגליל - הרצאתו של חיים דביר.

■ זה כבר לא סודי ביותר: פרשיות, מבצעים, אירועים ואנשים במודיעין מאז הקמת המדינה ובכלל - הרצאתו של גדעון מיטשניק (סא"ל), חבר "צוות".

■ רשמי ביקור באנטרקטיקה - הרצאתו של אביעד בן יצחק.

■ שביל כבשו רגליי - אהבותיהן של שלוש נשים פורצות דרך בהוויה הישראלית: מניה שוחט המנהיגה הציונית, אירה יאן הציירת ורחל בלובשטיין המשוררת. שלוש נשים סיפרו ושרו: טובה קלדס - חוקרת ומספרת, לינדה תומר - זמרת, יוצרת, מוסיקאית ושחקנית, ועפרה ונקרט - מלווה בקול ובכלי.

■ שנה למבצע "צוק איתן" - הרצאתו של יצחקי חן (תא"ל), חבר "צוות", מפקד אוגדה משוריינת סדירה 162, השתתף במיגור האינתיפאדה הראשונה שנפתחה בעזה ובהמשך ביהודה ושומרון.

■ חיי היומיום בשפלת הרי יהודה בימים עברו - הרצאתו של חיים תמרי.

■ אתר לטרון וסיפורי הקרבות על המקום - הרצאתו של יהודה דובדבני (תא"ל), קצין צנחנים ותיק, הקים מחדש את חטיבת גבעתי.

■ צ'רלי צ'פלין: יום ללא צחוק הוא יום מבוזבז - הרצאתו של אלון גור אריה, במאי, תסריטאי ומרצה לקולנוע.

■ הבנקאות ושוק ההון בישראל - הרצאתה של איתנה גיא.

■ שוק ההון ואמן אורח בערב משולב: גדעון זגהר במופע על-חושי המשנה את תפיסת המציאות; קשת של "מגדל" נותנים ערך לכסף שלך - הרצאתו של שמוליק מיוני.

■ רשמי טיול בויאטנאם - הרצאתו של ארז כרמלי.

■ תכנון פיננסי - הרצאתו של יניב לזרוביץ.

טיולים

■ ב-6.5.2015 נערך טיול לאזור אשדוד-אשקלון. המשתתפים ביקרו במרכז המבקרים בניצן, שם האזינו לסיפור מפוני גוש קטיף ובבית ספר שדה שקמים שם שמעו על מאורעות מלחמת העצמאות בניצנים.

כמו כן, ערכו סיור מודרך במפעל הבירה קרלסברג והמשיכו לקיבוץ יד מרדכי בו ביקרו במוזיאון ורשה ופקדו את אנדרטת מרדכי אנילביץ.

■ ב-17.6.15 נערך טיול ערב לנווה צדק. במסגרת זו, סיירו החברים במרכז המבקרים של ידיעות אחרונות שם היו "עיתונאים ליום אחד", ונטלו חלק בעשייה החדשותית. משם המשיכו לסיור בנווה צדק, שכלל ביקור במושבה האמריקאית, המושבה הגרמנית של יפו, גשר שלוש ומרכז סוזן דלל.

■ ב-15.7.15 נערך טיול לאזור הגלבוע - בעקבות המים שבעמק. החברים ערכו תצפית על פרויקט מפעל המים החדש, ביקרו בבית הכנסת בבית אלפא, התנסו בנהיגה ברכבים ירוקים בפארק המעיינות, ולסיום טבלו במעיינות.

פעילויות וחוגים המתקיימים במועדון הסניף

ימי א': בשעות הבוקר פתוח המועדון לשירות החברים - קפה, עוגיות ושיחות רעים. באחרונה מתקיים "פרלמנט" הדן בנושאים שונים שעל הפרק. בערב - יוגה לנשים; ימי ב': בבוקר - הרצאה שבועית, בערב - חוג ציור וחוג ללימוד השפה הגרמנית; ימי ג': בערב - הרצאה או מופע שבועי; ימי ד': בערב - הרצאה או מופע שבועי; ימי ה': בבוקר - חוג ברידג' למתקדמים, בערב - מפגש סיפורי התנ"ך.

סניף נס ציונה, לוד, רמלה, באר יעקב

יו"ר הסניף: אילן דולפין ● דוד אלעזר (בית המתנדב) נס ציונה
● טל': 08-9467062 ● דוא"ל: dolphin08@013.net.il

ב-9.6.15 יצאו 154 חברי הסניף לטיול באזור הצפון. התחלנו בסיור במעיין סלוקיה והמשכנו לביקור ביקב בהט. לאחר מכן, הגענו למרכז האמנות והתרבות הסמוך לצומת וואסט בצפון הגולן, שם ביקרנו בארמון האמיר וצפינו על הנוף. משם המשכנו לקטיף דובדבנים במושב אודם. סעדנו בכפר בלום וחזרנו מרוצים, מצפים לעוד טיולים שכאלה.

מחוז דרום

מפגש חברים עם רמ"ח מופת

ב-22.6.15 נערך לראשונה במחוז מפגש חברים עם רמ"ח מופ"ת, אליו הגיעו כ-100 חברים. רמ"ח מופ"ת אל"ם סמי הולצקן, הגיע עם רע"ן קבע וגמלאות רס"ן יבגני ועם רס"ן רוחה, והעביר סקירה מקיפה על התהליכים אותם עובר מופ"ת, במטרה לשפר את השירות לחברים בלי לפסוח על נקודות התורפה הקיימות כיום. מנהל המחוז הציג שאלות שהועברו מראש על-ידי החברים וגם המשתתפים העלו שאלות עקרוניות ואישיות שזכו למענה במקום או להתחייבות למענה בשלב מאוחר יותר.

הוקרה למתנדבי המחוז

ב-25.6.15 התקיים במזכירות המחוז טקס חלוקת תעודות הוקרה למתנדבים שעסקו בהכנת משלוחי מנות לחיילים לכבוד חג פורים. השתתפו: אברהם לוגסי מנהל המחוז, מנחם ברנד יו"ר סניף באר שבע, יונה נגאוקר רכז התנדבות של סניף באר שבע וכן נציגי עמותת חיל השריון.

בוקר של כיף לבני 75+

ב-22.6.15 התקיים בוקר של כיף לגמלאים ואלמנות בני 75+. האירוע כלל שירה בציבור בהנחיית מוטי קריוקי, דברי ברכה, עדכונים שונים והרצאה בנושא "מעבר צה"ל לנגב", שהועברה על-ידי יעקב אלון, מנכ"ל המינהלת. את האירוע פתח מנהל המחוז בדברי ברכה ותודה לפרץ לב על עבודתו המסורה והעקבית במשך כל השנה לטובת החברים. הוא ציין לטובה את שיתוף הפעולה עם "משען" והודה ליעקב אלון, שהקדיש מזמנו להעשרת החברים במידע עדכני.

פרץ לב בירך את הנוכחים והודה להם על הגעתם לאירוע. לסיום קיבלו החברים שי צנוע - מחזיק מפתחות של "צוות" וסל קניות מטעם "משען". החברים הודו למארגנים על היוזמה והביעו רצון בהמשך פעילות מסוג זה.

יום כיף למתנדבי המחוז

ב-1.7.15 נערך במלון הוד בים המלח יום כיף ל-63 מתנדבים. באירוע נטלו חלק גדעון שני יו"ר המחוז, אברהם לוגסי מנהל המחוז, ויצחק הלמן יו"ר ועדת ההתנדבות המחוזית. תוכנית היום כללה, בין היתר, פרידה משלום כרמל יו"ר סניף ערד, שסיים את תפקידו בחודש מארס והרצאה בנושא התנדבות, שהועברה על-ידי רמי סטביצקי. המשתתפים זכו בשימוש חופשי במתקני המלון. יו"רי הסניפים אופקים ובאר שבע בירכו את הנוכחים והודו למארגני האירוע.

סניף באר שבע

יו"ר הסניף: מנחם ברנד ● בית החייל, רחוב בית לחם 2, ת"ד 521, באר-שבע 8410401 ● טל: 08-6431874, מענה קולי: 03-6173529, פקס: 08-6417188

■ בין התאריכים 14-21.6.15 יצאו עשרה זוגות מהסניף לטיול ברומניה. אליהם הצטרפו יו"ר הסניף מנחם ברנד, יו"ר סניף דימונה אבי אבוחצירא ויו"ר סניף אופקים יעקב דרעי. את הטיול תכנן מאיר ארצי, חבר הנהלת הסניף, יליד רומניה. הטיול היה מעניין ומעשיר.

■ בסוף חודש אפריל יצאו חברי הסניף לטיול בצפון הארץ, שכלל ביקור במוזיאון "בית המאירי" בצפת. החברים התרשמו מהווי החיים בעיר בעידן שלפני המים הזורמים והחשמל, ולמדו אודות היישוב היהודי במקום במאתיים השנים האחרונות. כן ביקרו בקבר רבי שמעון בר יוחאי בהר מירון ובקברו של יונתן בן עוזיאל בעמוקה.

■ ב-19.5.15 יצאו החברים לטיול באשדוד וברחובות. הם ביקרו ביקבי ברקן בקיבוץ חולדה, משם המשיכו למכון ויצמן לסיור במרכז המבקרים ובבית הנשיא, ולסיום ערכו סיור בנמל אשדוד.

סניף אילת יו"ר הסניף: אליהו דהן ● בית החייל, השיטה 4, אילת 8806435 ● טל': 08-6317552, 057-5818182 ● דוא"ל: eli34656@walla.com

סניף דימונה יו"ר הסניף: אבי אבוחצירה ● רח' עבדת 1, דימונה 8604801 ● טל': 052-2704148

סניף קרית גת

יו"ר הסניף: חיים אסולין ● שד' גת 32/17 קרית גת 8208212
● טל': 08-6878350, 052-2712422 ● gimlaei@bezeqint.net

ב-13.7.15 התקיים מפגש עם הרמן חיימוביץ נציג מופ"ת, אליו הגיעו כ-50 חברים שהאזינו להסברים בנושא ההיוון, קופה ציבורית, ניכויי מס ועוד. כמו כן, נערכו בירורים אישיים לכל מי שחפץ בכך.

סניף נתיבות-שדרות

יו"ר הסניף: אילן פרץ ● ת"ד 110 אופקים 8751002
● טל': 050-5282815 ● דוא"ל: ilanperez01@gmail.com

■ ב-28.6.15 יצאו כחמישים חברים לטיול בצפון הארץ. בין היתר ביקרו החברים בפקיעין, בצפת ובמערת רבי שמעון בר יוחאי. הם נהנו מהטיול החווייתי.

■ ב-28.7.15 יצאו 44 מחברי הסניף לביקור במוזיאון הזכוכית בערד, ממנו המשיכו לצפייה בחזיון האור-קולי במצדה.

סניף ערד

יו"ר הסניף: אריה שיף ● רחוב בשור 2 ת"ד 444 ערד 8910302
● טל': 03-6173557, 052-5554523

■ מירי טינסקי, 61, חברת הסניף ונכת צה"ל, זכתה בתואר כבוד מטעם מועדון "ליונס" בעיר על פעילותה ההתנדבותית למען הקהילה. מירי מתגוררת בערד משנת 1993, שירתה כקצינת מודיעין והשתחררה כנכת צה"ל לאחר שנפגעה במהלך שירותה הצבאי.

היא מתנדבת במוסדות רבים בעיר ובראשם ארגון "יד שרה" ועמותת "יד לערד". כחלק מפעילותה מתגייסת מירי לעזרת חולים הזקוקים להסעה לבתי חולים ולמוסדות שיקום, מסיעה אותם ליעדם וממתינה עמם שעות ארוכות בעת קבלת הטיפול כדי להחזירם לביתם.

בנוסף על כל זאת, מירי מתנדבת בעמותת שי"ל ומסייעת לאזרחים המתקשים במילוי טפסים ובכתיבת מכתבים למוסדות שונים. מירי פעילה גם במסגרת ארגון נכי צה"ל, לרווחת הנכים תושבי העיר.

על פעילותה זו זכתה מירי בתואר אשת השנה של מועדון "ליונס" בערד וכן ב"אות המתנדב" של ארגון "ליונס" ישראל, שהוענק בטקס ארצי ברעננה. בטקס המקומי שהתקיים בערד נכחו בני משפחתה של מירי, אורן אקרמן - יו"ר ארגון נכי צה"ל מחוז דרום, סמדר כהן - רכזת משרד ערד של ארגון נכי צה"ל, שלום כרמל - יו"ר סניף ערד היוצא, מנהל סניף "יד שרה" בעיר ונציגים מכל הארגונים שבמסגרתם מתנדבת מירי.

■ ב-16.7.15 יצאו 30 חברי הסניף לערב כיף במרחצאות נווה מדבר בקיבוץ משאבי שדה. החברים נהנו מאווירה נעימה וממזג אוויר מושלם. הופעה של הזמר איזיקיס ולהקתו הוסיפה למצב הרוח ולגיבוש החברים.

סניף מצפה רמון

יו"ר הסניף: אליהו בדש ● נחל ניצנה 15 מצפה רמון 8060000 ● טל': 054-4883718

ב-8.7.15 ביקרו חברי הנהלת "צוות" בסניף - יו"ר הארגון, סגנו והמנכ"ל, גדעון שני יו"ר מחוז דרום, יחיאל בן שושן יו"ר ועדת ביקורת מחוזית, דניס אוחנה מנהלת התעסוקה ואברהם לוגסי מנהל המחוז. מטרת הסיור הייתה מפגש עם חברי הסניף והידוק הקשר עם ראש המועצה המקומית, חבר הארגון רוני מרום. בפגישה עימו ציין ראש המועצה את הקשר ההדוק עם יו"ר הסניף ועם החברים. לאחר מכן התקיים ביקור במועדון הסניף, במסגרתו הציג יו"ר הסניף אליהו בדש את הפעילות המקומית, ובכללה שיתוף הפעולה עם כוחות הביטחון ביישוב. כמו כן, נערך סיור במפעל אורדן, שמנהלו

יואב דלריאה הוא חבר הארגון המעסיק חברי "צוות" נוספים. כמו כן, סיירו המשתתפים במרכז המבקרים ע"ש אילן רמון וביקרו בחוות נועם במדבר, השייכת לחברי "צוות" איריס ובני הררי (ראו כתבה בגיליון זה). המבקרים הודו ליו"ר הסניף אליהו בדש על ארגון הסיור המעניין.

סניף אופקים

יו"ר הסניף: יעקב דרעי ● היוגב 37 מקלט 5 אופקים 8761337
● טל': 03-6173578, 077-9256070 ● דוא"ל: snifofaqim@gmail.com

■ ב-9.6.15 התקיים ערב טברנה יוני לחברי הסניף, בשיתוף ארגון נכי צה"ל, בהנחיית "מוטי קריוקי", חבר "צוות" מסניף באר שבע. החברים נהנו מכיבוד עשיר, מגיבוש חברתי ומאירוח לבבי. באירוע השתתפו יו"ר ומנהל המחוז,

הגזבר, מנהלת התעסוקה ויו"ר ארגון נכי צה"ל בדרום.

■ ב-27.7.15 נערך ערב גיבוש לחברי הנהלת הסניף בבית משפחת אמר. במסגרת הערב נערכה ישיבת הנהלת הסניף. המשתתפים נהנו ממפגש נעים.

מחוז חיפה והצפון - כנס מחוזי 2015

כמיטב המסורת ובהתאם לתוכנית העבודה השנתית, נערך ב-10.6.15 בתיאטרון הצפון, באולם מלא מפה לפה, הכנס המחוזי שהופק על-ידי מנהל המחוז אליקו חתוכה, בעזרתה של פקידת המחוז רחל אסטמן. האירוע החל במפגש חברים וכיבוד קל בליווי נגנים וזמרת מלהקת הביג בנד. הכנס בהנחייתו של ד"ר אבשלום קור, החל בשירת התקווה על-ידי להקת פיקוד הצפון, שהלהיבה

את הקהל בצרור שירים ממיטב הרפרטואר שלה. בהמשך הועלה זכרם וניתן כבוד אחרון ל-125 חברים שהלכו לעולמם בשנתיים האחרונות.

את החלק הטקסי פתח יו"ר המחוז איציק חביו, שהעלה על נס את שיתוף הפעולה בין המחוז לפיקוד הצפון, והביא את התנצלותו של מפקד פיקוד הצפון, האלוף אביב כוכבי, שלאור המצב הביטחוני נאלץ לבטל את השתתפותו באירוע.

כמו כן, הדגיש חביו את פעילות הארגון לטובת החבר בכל הקשור לזכויות הגמלה, רווחת הפרט וכן את המוטו של המחוז: "לקרב את החבר לארגון ואת הארגון לחבר". בתוך כך, נערכו ערבים חברתיים בכרמיאל ובעפולה וניתן דגש רב ומאמץ מיוחד לטיפול בחברים הדרוזים והבדואים. בשנת 2014 השתתפו באירועי המחוז השונים 13,500 חברים.

בתחום התעסוקה, הוא ציין את פעילותה הברוכה של דליה סלוצקי, והוסיף כי בשנת 2014 הושמו 200 חברים גמלאים במשרות שונות.

חביו סיפר על פעילות החברים ותרומתם הרבה בימ"חים בפיקוד הצפון, והזכיר את סניף הקריות, בניהולו של יו"ר הסניף אריאל כרמון, המוביל במספר המתנדבים במחוז.

ד"ר ברוך לוי יו"ר "צוות", בירך את הנהלות המחוז והסניפים וציין כי גמלאי צה"ל הם הפנים היפות של הארץ ו"צוות" הוא הבית של כולם - בית שדואג ומעניק לחברים תעסוקה, שומר על הזכויות ודואג לתרבות הפנאי.

בסוף דבריו, בירך את החברים הדרוזים, הבדואים, הצ'רקסים והנוצרים - הן בעברית והן בערבית.

עוד השתתפו בכנס סמנכ"ל "צוות" מוטי בר דגן ומנכ"ל "צוות" דן נדיב.

לאחר הברכות העניקו יו"ר "צוות", יו"ר המחוז והראל שמואל יו"ר ועדת ההתנדבות במחוז, תעודות הוקרה למתנדבים, על הצטיינותם בפעילות התנדבותית למען ארגון "צוות" והקהילה. מקבלי התעודות: נח גולן - סניף כרמיאל, יצחק חזן - סניף חדרה והשומרון, חיים יונג- חבר מועצת המחוז והנהלת סניף הקריות, דיב סאלח - חבר הנהלת סניף מרכז הגליל, ואחמד פלאח - חבר מועצת המחוז ואסיפת הנבחרים הארצית וסגן יו"ר סניף העמקים.

החלק האמנותי כלל את הופעתו המלהיבה של משה פרץ שהקפיץ את הקהל, במופע חדש, עם מיטב להיטיו לצד שירים חדשים בעיבודים מרגשים.

לסיום, יש להודות לצלם הבית שלנו גרשון איתן מהטלוויזיה הקהילתית, שנעזר בצביקה גינצבורג, ולכל מי שטרח ועסק בהכנות והפקת הערב.

מאת: ישעיהו פטוקה, ס. יו"ר המחוז וחבר הוועד המנהל הארצי

סניף חדרה והשומרון

יו"ר הסניף: ארמונד פרץ ● הרצל 69, ת"ד 2191 חדרה 3812101
● טל': 03-6173561/2 ● דוא"ל: shadera@tzevet.org.il

■ גם השנה הצטרפו חברי סניף חדרה והשומרון לנשף יום העצמאות ה-67 למדינת ישראל, שהתקיים בעפולה במסגרת אשכול סניפים, יחד עם סניף העמקים ביום 18.5.2015.

■ חברי הסניף ערכו לאחרונה טיול לגליל העליון.

סניף הגליל התחתון

יו"ר הסניף: משה עבו ● הגלבוע, ת"ד 491 טבריה 1410401
● טל': 04-6720656 ● דוא"ל: abomosh@gmail.com

■ מיקומו של משרד הסניף בלב העיר ובצמוד לשוק, מקנה לו יתרון של נגישות וזמינות ומעודד פעילות תוססת, בעיקר בימי שישי.

■ הסניף ממשיך להוביל את פעילות קבוצת המתנדבים לימ"ח חוות השומר, הזוכים להערכה רבה על פועלם ומהווים דוגמה חיה לקשר האמיץ הממשיך להתקיים בין החברים לבין צה"ל. הקבוצה בראשות מימוני ובניצוחה של רחל לביא, משלבת, הודות לפעילותו של מוריס אטיאס, גם נכי צה"ל.

■ חברי הסניף נוטלים חלק פעיל באירועי הארגון הארציים ובהם האירוע בלטרון ויום העיון בנושא רצועת הביטחון שנערך באוניברסיטת תל אביב. כן הם משתתפים בכנס המחוזי ובפעילויות המקומיות.

סניף מרכז הגליל

יו"ר הסניף: ריאד אברהים ● מועדון מפ"ת מג'אר, ת"ד 2795 מג'אר 2012800
● טל': 04-6781466 ● דוא"ל: Fared_s@walla.co.il

במהלך חודש יולי, יצאו חברי הסניף לנופשון בטבריה, בשלושה מחזורים - שניים נערכו במלון חוף גיא, והשלישי במלון קיסר טבריה. ההיענות הייתה גבוהה וכ-60 משפחות נטלו חלק בנופשון.

במהלכו התקיימו פעילויות שונות כגון שיט על הכנרת, ערב בינגו ועוד. תגובות המשתתפים היו נלהבות. הם בירכו על ארגון הנופשון ועל התכנים המהנים.

סניף הגליל המערבי

יו"ר הסניף: יום טוב חזן ● הרצל 61 נהריה 2240013
● טל': 04-9510702 ● דוא"ל: golani48@barak.net.il

■ ב-27.5.15 נערך טיול מורשת ברמת הגולן "בעקבות הדובדבן", שכלל עלייה להר בנטל, תצפית והסבר על עמק הבכא והגבול הסורי. משם המשיכו למרכז המבקרים "קסם הגולן" בקצרין. החברים בירכו על הטיול המעשיר.

■ בחודש אוגוסט נערך יום כיף בבית קיי בנהריה לכל החברים והנכדים.

התנדבות

לאחר מבצע "צוק איתן" נענו חברי הסניף לקריאת המחוז והתארגנו לפעילות בימח"ים להחזרת ציוד לכשירות מבצעית. לצורך כך, יצרנו קשר עם יחידות קרובות שבאזור הגליל המערבי, מתוך כוונה לוותר על ההסעות ליעדים מרוחקים, ואכן התחלנו את פעילותנו במחנה שרגא.

כעשרה חברים שהגיעו ברכבם הפרטי מעכו ומנהריה, התייצבנו פעם בשבוע למשך חמש שעות פעילות, לאורך כחודש ימים. זהו ימ"ח קטן ועשינו את מה שהוטל עלינו. בסיום הפעילות במחנה שרגא נמשכה רוח ההתנדבות, וביוזמה אישית חצינו את הכביש ותיאמנו פעילות דומה בימ"ח סאן ג'ין. האחראים על הלוגיסטיקה קיבלו אותנו יפה ובשמחה. הגענו למחסן ענק

סניף הקריות יו"ר הסניף: אריאל כרמון ● בית התרבות
שד' קק"ל 25 ת"ד 3068 קרית מוצקין 2613001 ● טל': 04-8732214

סניף הגליל העליון יו"ר הסניף: יעל דקל
● טל': 04-6935756, 050-4130801 ● דוא"ל: dekelya@gmail.com

ובו ציוד הנדסי רב. המשימה לסדר את הציוד לא הייתה פשוטה. אחרי שני ימי פעילות נפרדנו ברוח טובה ויצאנו לחפש יעדים אחרים.
משימות "צוק איתן" הסתיימו באופן רשמי, אבל חברי הסניף המתנדבים רצו להמשיך בפעילות. בתאום עם קצינת המתנדבים רס"ן לובה, הוחלט לעבור לימ"ח משגב. במחנה התקבלנו בזרועות פתוחות. קבוצת המתנדבים של הסניף גדלה בינתיים ל-20 משתתפים, כולל ארבעה אזרחים תושבי נהריה. חשנו סיפוק רב מהפעילות בתחום החימוש, כשראינו כיצד כלי רכב ייעודיים המקבלים את "טיפולנו" זזים למקומם במחסן החירום. על כך גאוותנו ונמשיך בפעילות ההתנדבותית כל עוד נידרש - ברצון ובלב חפץ.

אלדד עמוס, רכז מתנדבים, סניף גליל מערבי

סניף חיפה

יו"ר הסניף: ברוך וינטר ● בית ההגנה, רח' פבזנר, ת"ד 7610 חיפה 3107601
● טל': 04-8666762 ● דוא"ל: brwinter@zahav.net.il

בחודש יוני נערך טיול לאזור רמת הגולן. החברים האזינו להסברים במרכז המבקרים של יקבי רמת הגולן וטעמו מהיינות. משם המשיכו לסיור ביער אודם שם חזו בתופעת טבע מפתיעה: "הג'ובה הגדולה" - מכתש הנוצר מפעילות וולקנית, ולקטיף דובדבנים במושב אודם. לאחר הקטיף ביקרו בבוטיק השוקולד דה קרינה - סיום מתוק ליום חוויתי ומהנה.

סניף העמקים

יו"ר הסניף: מנחם מעוז ● משרד הקליטה ליד האגודה למען החייל, עפולה
● טל': 04-6490553 ● דוא"ל: maozm6@walla.com

אירועים

■ ב-30.4.15 נערכה מסיבת יום העצמאות ראשונה מסוגה לחברי המגזר הבדואי ממחוז הצפון, שהיו אורחיו של סניף העמקים. בנוסף לחברים ובני/בנות זוגם, כיבדו את האירוע בנוכחותם יו"ר ומנכ"ל "צוות", יו"ר ומנהל מחוז הצפון, יו"ר וחברי הנהלת סניף העמקים. המסיבה התקיימה במסעדת אל אלסולטאן בטבריה. בנוסף לברכות, כללה המסיבה ארוחת חג עשירה ומוסיקה. יו"ר ומנכ"ל "צוות" קיבלו במעמד זה מגיני הערכה על פועלם לרווחת החברים הבדואים בשנים האחרונות. את האירוע יזמו סגן יו"ר סניף העמקים אחמד פלאח וגזבר הסניף צביקה גינצבורג.
■ ב-18.5.15 התקיימה מסיבת עצמאות ה-67 למדינת ישראל ב-W גריל בר בעפולה. כ-150 חברים הגיעו למסיבה בה התארחו גם חברים מסניף חדרה. יו"ר הסניף מנחם מעוז וסגנו אחמד פאלח, העניקו את אות לוחמי תש"ח מטעם ארגון "צוות" לחבר מרדכי ראובני, על תרומתו כלוחם בגדוד 13 של גולני, ביחידת הקומנדו המיוחדת. מרדכי היה נרגש לקבל את ההוקרה. חברת הנהלת הסניף גאולה מסאס העניקה לחוה, אשתו של מרדכי, זר פרחים.
התוכנית האמנותית כללה את הופעת צמד חצות, עם דידי והזמרת מיטל מור. בערב המוצלח נטלו חלק גם חברים מהמגזר הבדואי.
■ ב-2.6.15 התקיימה הרצאה בבית החייל בעפולה, בנושא מימוש זכויות בעקבות תאונות ומחלות. ההרצאה הועברה על-ידי משרד עו"ד מרקמן את טומשין. כ-40 חברים האזינו לדברים והציגו שאלות.

טיולים

■ ב-8.6.15 ערכו חברי הסניף טיול באזור הכרמל. בין היתר ביקרו בבית שערים, בו התוודעו לפועלו של רבי יהודה הנשיא, במנזר הכרמליתים ובמערת אליהו. לאחר ארוחת צהריים בניר עציון ביקרו במוזיאון ההעפלה וחיל הים בחיפה.
■ ב-2.7.15 נערך טיול לאור ירח באזור ים המלח. החברים צפו בחזיון האור-קולי באתר מצדה, לאחר מכן ירדו לים המלח וטיילו בחוואר מצדה. הם ביקרו ב"גן המשחקים" שהקים הטבע במקום, כולו עשוי מסלע חוואר. הטיול החווייתי זכה לשבחים.

■ חברי הסניף יצאו לטיול, שכלל ביקור ב"עץ השדה" בגבעת עדה, וסיור במתחם שרונה בתל אביב, בליווי מדריך מזמר, שהעביר סיור מרתק ומצחיק כאחד.

■ חברי הסניף הבדואי של האגודה למען החייל ביקרו ביחידות בהן משרתים חיילים בדואים (קורס גששים ומינהל הגיוס) והעניקו שי לכל חייל.

סניף כרמיאל

יו"ר הסניף: שלומי קליין ● הגליל 2 כרמיאל 2192101
● טל': 04-9982215 ● דוא"ל: slomek1@walla.com

ב-12.5.15 יצאו חברי הסניף ליום כיף בחמי געש. החברים נהנו מהבריכות ומהמתקנים באתר, מארוחת ערב עשירה ומתוכנית אמנותית שכללה שירי ארץ ישראל וריקודים.

סניף כפר סבא

יו"ר הסניף: אלי הקר ● המייסדים 31 (בניין תהילה) כפר סבא 4420539
● טל': 03-6173554, 09-7659867 ● דוא"ל: tzevetkf@bezeqint.net

אירועים

ב-18.6.15 ביקרו בסניף יו"ר "צוות" ד"ר ברוך לוי, יו"ר מחוז השרון מוטי בר דגן ומנהלת מחוז השרון רחל קראוס. לביקור התלוו כל חברי הנהלת הסניף. במהלכו נערכה פגישה עם ראש עיריית כפר סבא, יהודה בן חמו, בה הועלו על נס קשרי העבודה המבורכים בין הארגון לבין הרשות המקומית והוענק לראש העיר מגן "צוות". המשכו של הביקור היה במרכז ההפעלה העירוני לשעת חירום, ובכיכר המיועדת להיקרא על-שם ארגון "צוות".

הרצאות

- שורשי החבצלת: המודיעין במלחמת העצמאות ומעבר גופי ההגנה לצה"ל - הרצאתו של גדעון מיטשניק (סא"ל).
- הקריקטורות על מוחמד: חופש ביטוי ואמונה במבחן הדמוקרטיה - הרצאתו של עו"ד גרי פאל.
- עלייה לרגל לאגם המסתורין בהימלאיה - הרצאתו של יורם פורת.
- ממשל פוטין: ממשל חדש, צרות ישנות - הרצאתו של עו"ד אייל אופנבך.
- תל אביב: דימויה של עיר - הרצאתה של מיכל לסר.

טיולים

- ב- 7.6.15 יצאו 52 חברים לסיור בשומרון. בין היתר ערכו תצפית מהר כביר, עלו למצפה שלושת הימים, הגיעו להר ברכה וביקרו במפעל לייצור טחינה. סיומו של הסיור היה בביקור אצל עדת השומרונים בהר גריזים. כהן שומרוני קיבל את פני המבקרים והעשיר אותם בפרטי תולדות השומרונים: מקורם, מנהגי העדה והזיקה ליהדות.
- ב-27.6.15 נערך טיול בשבילי ההיסטוריה האווירית בעמק יזרעאל. תחילת הטיול בתחנת רכבת העמק המשוחזרת; המשכו בכפר יהושע, בפגישה עם קוביק יריב (סא"ל), טייס-איכר, שסיפר על דרכו המשלבת בין החקלאות

לטיס. משם המשיכו החברים לבית העלמין בנהלל, לקברם של אילן ואסף רמון. עוד כלל הטיול ביקור בבסיס רמת דוד ובגבעת המורה - בשרידי כפר הילדים בו התקיים בשנות ה-30 "קורס הטיס הראשון" בדאונים. חלק מהמטיילים יוצאי חיל האוויר הוסיפו לסיפורים חוויות אישיות משירותם בחיל, בבחינת "היסטוריה בהתהוותה".

סניף רעננה

יו"ר הסניף: יצחק גושן ● רחוב הרצל 2 רעננה 4335401
● טל' 09-7462653 ● דוא"ל: snif-raanana@tzevet.org.il

אירועים

- ב-13.5.15 התכנסו חברי הסניף ואורחיהם באולם אשכול פיס ברעננה, כדי לחגוג את יום העצמאות תשע"ה. לאחר מפגש רעים נכנסו החברים לאולם המופעים, בו הושמעו דברי ברכה וחולקו תעודות הוקרה לחברים שהגיעו לגבורות. בהמשך צפו במופע נוסטלגי "כוסית בכסית", המנציח את ימי בית הקפה המיתולוגי.
- ב-15.6.15 אירח הסניף את יו"ר "צוות" ואת מנכ"ל הארגון. לביקור התלוו יו"ר ומנהלת המחוז. לאחר ביקור במשרד הסניף וסקירת הפעילות על-ידי היו"ר, נערך ביקור ב"בית של בנג'י" - בית חם לחיילים לוחמים בודדים, המעניק להם תמיכה וליווי גם לאחר השחרור בשלבי הקליטה באזרחות. בתום הביקור נערכה פגישה עם ראש העיר, זאב בילסקי, שבירך את חברי "צוות" ברעננה על שיתוף הפעולה עם העירייה ועל הנכונות לסייע בכל תחום.

טיולים

- בין התאריכים 18-20.5.15 יצאו חברי הסניף לנופשון באילת, במהלכו שולבו טיולים באזור.
- ב-26.6.15 נערך טיול בגליל, שכלל ביקור בפקיעין. המשתתפים למדו על תולדות היישוב היהודי במקום המתחילים עוד בימי המקרא, ביקרו בבית הכנסת העתיק בעיר, ונפגשו עם מרגלית זינאתי - נצר למשפחה שחיה בכפר מתקופת בית שני. בצהריים התארחו במרכז פליאה בכפר ורדים - ביתה של ילידת בוכרה, המהווה מוזיאון למורשת יהודי תפוצה זו.
- ב-4.6.15 יצאו חברי הסניף לטיול בן 10 ימים לדרום צרפת. הטיול התמקד בארבעת הנהרות החוצים את דרום צרפת, וכלל ביקורים בכפרים ציוריים, עיירות קסומות, בטירות ובמבצרים, במערות נטיפים ועוד. הטיול כלל גם ביקור מרתק במפעל "איירבוס" לייצור מטוסים.

- ב-13.7.15 חגגנו שנתיים לפעילות מועדון הנשים בסניף. גזבר הסניף חזי שביט מלווה באופן אישי את פעילות המועדון אותו מנהלת שרה ירום.

מאת: אורי אמיר

סניף נתניה

יו"ר הסניף: עקיבא יצחקי • רזיאל 7 נתניה 4247008
• טל': 03-6173553, 09-8334008 • דוא"ל: Tzevet-n@bezeqint.net

■ ב-13.4.15 נערך טקס חלוקת תעודות וסיכות ללוחמי תש"ח, בבית יד לבנים בעיר. בתמונה: יו"ר מחוז השרון מוטי בר דגן מעניק תעודה וסיכה ללוחם תש"ח אהרון רכטר (סא"ל), יחד עם יו"ר סניף נתניה הרב עקיבא יצחקי וסגנו עו"ד שבתאי גרוטס.

■ חבר הנהלת הסניף אהוד בנאי העניק תעודת לוחם תש"ח לאהרון הירש (סא"ל) בביתו.

■ שיעור ללימוד השפה הספרדית מתקיים מדי שבוע בסניף.

סניף רמת השרון

יו"ר הסניף: אורי ילוז • ת"ד 1350 רמת השרון 4711202
• טל': 050-8898931, פרטי: 03-5475330 • דוא"ל: uriyal@netvision.net.il

ב-27.4.15 ציינו חברי הסניף את יום העצמאות בנשף אביב מסורתי. בחגיגה השתתפו בין היתר, יו"ר "צוות" וסגנו ויו"ר הסניף. החברים נהנו מהמפגש החברתי ומהתוכנית האמנותית.

סניף הוד השרון

יו"ר הסניף: נתי פרישמן • ז'בוטינסקי 7 הוד השרון 4535020
• טל': 09-7450773 • דוא"ל: hsh@tzevet.org.il

טיולים

■ במהלך חודש מאי יצאו חברי הסניף לשני סיורים מרתקים במושבה הטמפלרית שרונה.

■ במהלך חודש יוני יצאו חברי הסניף לטיול מיוחד, עשיר בתכנים ומרגש: "בשביל אלי כהן".

אירועים

■ חברי הסניף חגגו במסיבת פתיחת הקיץ, שכללה הופעת סטנדאפ: "ארץ אוכלת יושביה" ומופע שנסון תל אביב - מחווה ליוסי בנאי עם הזמר מתי סרי ולהקתו. יו"ר מחוז השרון מוטי בר דגן בירך את הנוכחים, והעניק יחד עם יו"ר הסניף נתי פרישמן וראש העיר חי אדיב, תעודות לחברים שהגיעו לגבורות.

■ חברי הסניף האזינו להרצאה מרתקת על הצוללת דקר מפי אברהם אור בן זאב (זבו), הקצין היחיד ששירת על הצוללת ונותר בחיים.

סניף הרצליה

יו"ר הסניף: ראובן ליימונד • הבנים 15 הרצליה 4637915
• טל': 09-9563838 • דוא"ל: snif-herzliya@tzevet.org.il

חברי "צוות"
התנדבו למשימות התנדבות!!!
לעזרת צה"ל, לעזרת הנוער, לעזרת מערכי העורף
הרשמה בסניפי "צוות"

מאת: אפרים לפיד

מבקיע חומות - חייו ופועלו של תא"ל דוד לסקוב

מאת: משה גבעתי, הוצאת ידיעות ספרים, 2015

תא"ל דוד לסקוב היה קצין בחיל ההנדסה אשר שמו הלך לפניו כממציא יצירתי, וכמפתח אמצעי לחימה ייחודיים. פירות הפיתוחים הללו, שובצו במערכות אמצעי הלחימה של צה"ל לאורך שנות הפעילות המבצעית מול זירות העימות הקרובות והרחוקות.

משה גבעתי, היסטוריון צבאי, העלה על הכתב את סיפור חייו של לסקוב מילדותו בקזחסטן עד שירות משמעותי בצה"ל. הספר מנציח סיפור כפול - זה של הקצין לסקוב וזה של יחידת הפיתוח (יפת"ח) בראשה עמד שנים רבות - מפעל פיתוח וייצור של אמצעים רבים שהכרנו בשדות הקרב השונים.

נספח מקיף ובו רשימה של 45 פיתוחים, מתפרסם בספר ומציף לקוראי "צוות" ולציבור המתעניין רשימה מרתקת של אמצעים "עליהם גדלנו" בצה"ל, בשנות ה-60 וה-70: "זאבים" - טיל קרקע-קרקע נגד מטרות שטח בנוי בקו הביצורים בתעלה, על בסיס שיפור של "מטען-90" שנועד להרוס מטרות מעבר לקו העירוני בירושלים; "גשר הגלילים" - גשר סער צף באורך 200 מ' לרק"ם, שנועד לצלוח מכשול מים דוגמת תעלת סואץ; דחפור די-9 ממוגן - כלי ציוד מכני הנדסי קרבי; "אבטיח" - מטען רסס שפותח כחלק ממערך ההגנה על הר הצופים לפני מלחמת ששת הימים; "אור יקרות" - מערכת ליצירת מסך עשן על פני התעלה במגמה לעכב כוחות מצריים; "קטיה" - משגר לירי רקטות שפותח עבור המורדים הכורדים בצפון עיראק. לסקוב וצוותו הקטן היו המנחים המקצועיים של מערכות ההסוואה וההונאה שהופעלו בשנים ההן.

מבקיע חומות הוא השם הפיזי והסמלי לקצין יצירתי, סמכותי וצנוע, אשר תרם אישית לביטחון ישראל במידה ראויה לציון מיוחד. הספר מהווה תזכורת חשובה לפועלו.

לעולם לא תבין

מאת: אודי גזית, הוצאה פרטית, 2015

"לעולם לא תבין" הוא ספר יוצא דופן שכתב אודי גזית, בנו של חבר "צוות", אל"ם שייע גזית ז"ל, ממקימי חיל האוויר. המורשת אותה מבקש המחבר להשריש בתודעת הדור השני מביאה את סיפורה של משפחה ישראלית המשלבת את השואה והתקומה.

צ'כיה היא בספר זה ארץ רבת עלילות: בה חוותה המשפחה את זוועות השואה ושרדה, בה למדו טייסי צה"ל בקורס טיס ראשון, וזו אותה צ'כיה אשר הצביעה ב-1947 בעד הקמת מדינת ישראל וסיפקה ב-1955 את הנשק החדש למצרים, שהיה לימים אחד הגורמים למלחמת סואץ ומבצע קדש.

אודי גזית, דור רביעי בארץ ורעייתו דניאלה, בת לניצולי שואה, משתפים אותנו בפיסת היסטוריה יהודית-ציונית-ישראלית.

המשפחה ערכה סיור בצ'כיה בשנים האחרונות וקיימה טקס הוקרה בשיתוף חיל האוויר הצ'כי של היום.

זהו ספר הצדעה לראשוני חיל האוויר הישראלי ובמיוחד לאלה שהוכשרו בעזרת חיל האוויר של צ'כוסלובקיה. הספר תורם להכרת שלבי הקמתו של חיל האוויר הישראלי, בעזרת אחד מדור המייסדים האמיץ, שייע גזית ובסיועה של רעייתו זהבה, אף היא מהקצינות הראשונות בחיל. יוזמה ראויה לשבח של בן של חבר "צוות", להוקרת חיל האוויר והמושרת המשפחתית.

המוצא אל הים - היהודים וה-Mare Nostrum

מאת ד"ר אריה רונה, הוצאת "חנות הספרים", כפר סבא, 2015

הספר "המוצא אל הים" עוסק בהשפעות הגומלין שבין היהודים והים בתקופת ממלכת החשמונאים עד התקופה הביזנטית. הוא סוקר את צורות שיט המסחר לחופי הים התיכון, תחת מגבלות התנועה בעונות השנה והסיכון הרב שהיה מנת חלקם של הספנים באותה העת, וחוקר את קשר הגומלין ההדוק בין השלטון ברומא לבין המתרחש בים התיכון (בשל הצורך הקיומי של הרומאים בהעברת תבואה מעמק הנילוס לרומא והנתיבים העוברים לאורך החוף).

פרק נרחב בספר מתאר ומנתח את בנייתו של נמל קיסריה על-ידי המלך הורדוס, מתוך אילוץ בשל שנות הרעב הארוכות בארץ ישראל, והתקוות שתלה בו אשר רק בחלקן התממשו.

הספר מעלה השוואה בין תפישת הים כמקור סכנה לעומת האופציה הטמונה בו לפיתוח עצמה כלכלית ועצמאות.

אחד הפרקים המיוחדים בספר, עורך השוואה בין המקורות היהודיים למקורות רומיים נוצריים ולממצאים הארכיאולוגיים השונים ובו מוצגת התייחסות לגורמים המשפיעים על הספנות.

המחבר אריה רונה (תא"ל) שירת בחיל הים, בין היתר כמפקד שייטת ספינות הטילים וראש מספן המודיעין הימי. בשנים 1994 עד 2009 היה ראש אגף הספנות והנמלים במשרד התחבורה. הספר מבוסס על עבודת הדוקטורט שלו באוניברסיטת בר אילן.

נערך על-ידי גיל בן משה והוצא לאור על-ידי "חנות הספרים" בכפר סבא.

אלי רהב

התמונות שעל הקיר

מאת ציונית פתאל קופרוווסר, הוצאת "קוראים" 2015

הרומן התמונות שעל הקיר מתאר מערכת יחסים מתוחה ויצרית, המתפתחת ברובע היהודי העתיק בבגדד בין נוּרִיָה לבין בני משפחתה, ששורשיה בשאיפתה לקבוע בעצמה את מהלך חייה ולהשתחרר מכבלי המסורת. מרדנותה מקוממת את קרוביה, הנחושים לפגוע בה ובבניה. בעזרתה של זמרת מפורסמת, המסתירה סוד על חייה הקודמים, מנהלת נוּרִיָה מאבק עיקש ונואש בגורל ומנסה בכל זאת להגשים את חלומותיה.

הניחוחות והצבעים העולים מבין דפי הספר משתרגים בעלילה סוחפת ומרתקת, המשובצת במטבעות לשון בלהג יהודי בבל. הרומן פותח צוהר אל עולמה עמוס התככים של משפחה אחת ברובע, שבתיו הישנים כלואים בתוך סמטאות צרות ותושביו משמרים את מסורותיהם, כמו גם את האמונה בגורל הנקבע מראש ובה בעת ביכולת להשפיע עליו באמצעות קללות, קמעות, כשפים וטקסים.

ברקע, התמורות החברתיות והפוליטיות שעוברת עיראק, ועמה גם הקהילה היהודית במחצית הראשונה של המאה העשרים, שהביאו לעליית רוב היהודים לישראל ב-1951.

הצדעה אחרונה לחברי "צוות" שהלכו לעולמם

סיון-אב תשע"ה, יוני-אוגוסט 2015

סא"ל	אברהם	זלמנוביץ	כללי	חיפה
רס"ן	אברהם	פולני	לוגיסטיקה	ראשון לציון
רס"ר	אברהם	שוקרון	לוגיסטיקה	חצור הגלילית
סא"ל	אהרן	שפיר	ים	בנימינה
סא"ל	אליעזר	ארד	הנדסה	בית דגן
רס"ן	ארי	שרון	ים	חיפה
רס"ן	אריה	בן ארי	אוויר	אבן יהודה
רס"ר	אריה	שדה	חימוש	ירושלים
סא"ל	ארנון	טמיר	רפואה	תל אביב-יפו
אל"מ	אשר	פורת	רפואה	כפר סבא
אל"מ	ברוך	מבורך	לוגיסטיקה	רמת השרון
רס"ן	ברוך	שחם	אוויר	ראש העין
סא"ל	גיורא	בן חיים	כללי	נתניה
סא"ל	דב	שטקלר	אוויר	כפר סבא
תא"ל	דב	לאור	חימוש	תל אביב-יפו
רס"מ	דוד	כהן	לוגיסטיקה	באר שבע
רס"מ	דוד	שמעון	אוויר	קדרון
רס"מ	דניאל	צווה	אוויר	חצור הגלילית
סרן	זלמן	קולר	כללי	אשקלון
סא"ל	חיים	לזרוביץ	לוגיסטיקה	רמת גן
רס"ר	חיים	קופל	רגלים	קריית ביאליק
אל"מ	יואש	צידון	אוויר	תל אביב-יפו
סא"ל	יוסף	לוי	רגלים	אודים
תא"ל	יוסף	קסטל	ספ"כ	יהוד-מונוסון
רס"מ	יוסף	ראובן	חימוש	קריית שמונה
סא"ל	יוסף	תמר	כללי	תל מונד
רס"ב	יניב	בן אשר	אוויר	קריית עקרון
רס"ב	יעקב	בשן	אוויר	חולון
רס"ן	יעקב	דרור	מודיעין	פתח תקווה
רס"ן	יעקב	הדר	אוויר	תל אביב-יפו
רס"ן	יצחק	מאירוביץ	ים	חיפה
רס"ב	ישראל	אידלוביץ	לוגיסטיקה	קריית מוצקין
רס"ב	לאה	שמלי	לוגיסטיקה	ראשון לציון
אל"מ	מאיר	מאיר	ספ"כ	חולון
רס"ב	מוריץ	ישעיהו	חימוש	נהרייה
סא"ל	מיכאל	גולן	רגלים	כפר סבא
אל"מ	מנחם	תירוש	תקשוב	רמת השרון
רס"ב	מרדכי	בוכבינדר	רפואה	ירושלים
אל"מ	משה	גדות	שריון	רעננה
סא"ל	משה	פסו	כללי	ראשון לציון
רס"ר	משה	קרן	אוויר	בת ים
אל"מ	משה	שגב	ספ"כ	קריית טבעון
סא"ל	משה	שפי	רגלים	רעננה
רס"ן	ניסן	מור	לוגיסטיקה	כפר סבא
רס"ל	עמוס	וורבר	רפואה	גבעתיים
סא"ל	צבי	בן צור	חימוש	גבעתיים
סא"ל	ראובן	בלום	מודיעין	חו"ל
אל"מ	רות	מושכל	ספ"כ	תל אביב-יפו
סא"ל	רפאל	אטלינגר	ים	חיפה
אל"מ	שלמה	פרץ	רבנות	נתיבות
רס"ר	שמעון	פרס	אוויר	קריית ביאליק

יהי זכרם ברוך

כתובת הדוא"ל שלך אצלנו?

האם אתה מקבל מ"צוות" אחת לחודש בדוא"ל את ה"**צוותון**" - **המידעון האינטרנטי של "צוות"**?

אם לא - נא שלח את פרטיך האישיים בדוא"ל אל:

bitaon@tzevet.org.il